

Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva



***Mărturii ale închinătorilor* (2)**

Volum realizat cu osteneala Preacuviosului Protosinghel Valerian Radu,
preot slujitor la Catedrala Mitropolitană din Iași,
și a familiei Părintelui Mihail Roșu, protopop al Protopopiatului Iași III

ISBN: 978-606-666-331-1



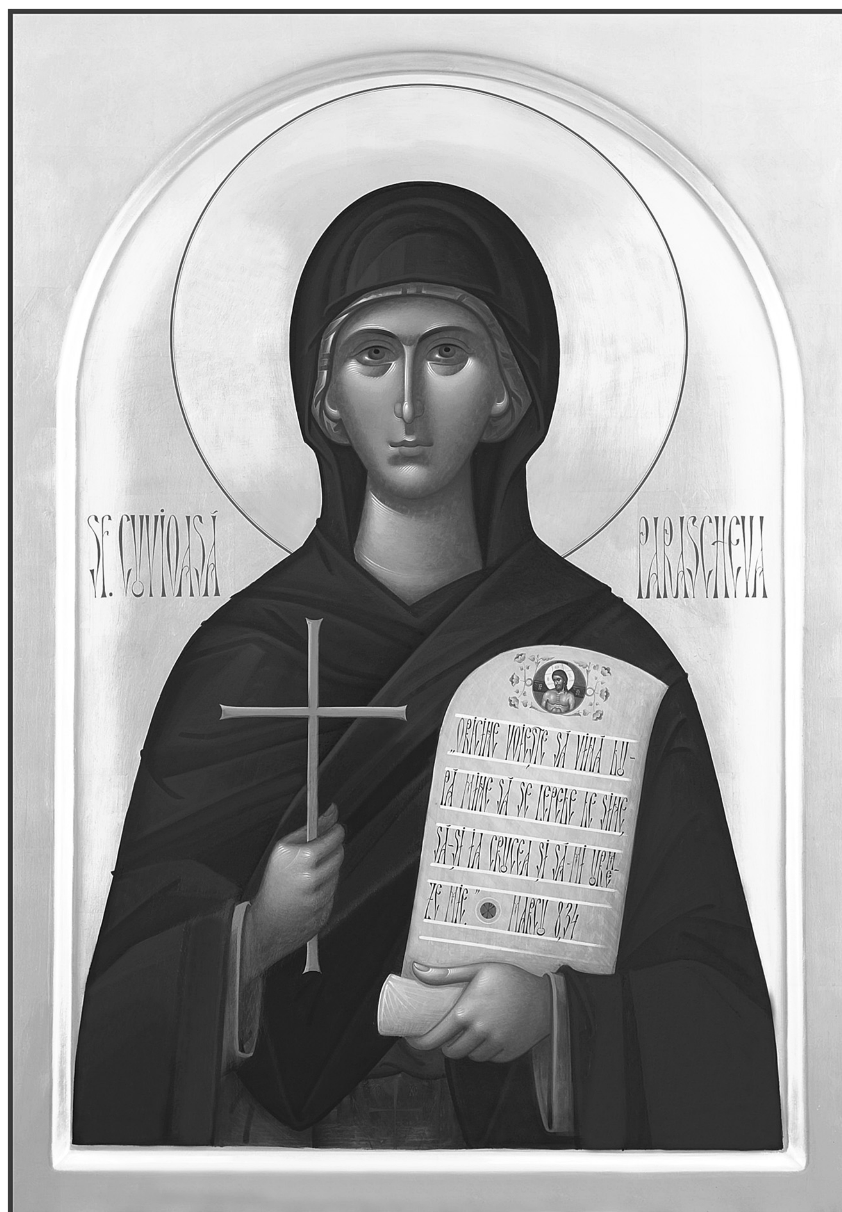
Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva



***Mărturii ale închinătorilor* (2)**

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Părinte
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
2014



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva din Palatul mitropolitan

Cuprins



Sfânta Cuvioasă Parascheva

Sfânta Cuvioasă Parascheva

– o chemare a lui Hristos adresată oamenilor

An de an, la 14 octombrie, Iașul îmbracă haină duhovnicească de sărbătoare în cinstea Sfintei Cuvioase Parascheva. Pelerinii din toate colțurile țării și ale lumii se îndreaptă cu nădejde sfântă și recunoștință sinceră spre Sfânta Cuvioasă, pentru a fi ajutați în multitudinea de probleme din existența lor efemeră.

Un șir impresionant de credincioși va brăzda orașul ca un furnicar, până la catafalcul din curtea Catedralei Mitropolitane, pe care vor fi așezate Sfintele Moaște. Se creează o imagine biblică a drumului omului către Împărăția cerurilor ca o expresie a dorinței oamenilor prezenți de a atinge pe cea care este deja în Împărăția cerurilor, pentru ca și ei, după viața aceasta, să fie cu Sfânta în această împărăție celestă.

În acest urcuș spre Sfânta Parascheva, pelerinii se întâlnesc de fapt cu Hristos Care sălășluiește în ea, deoarece Sfânta L-a câștigat, încă din această viață trecătoare, prin împlinirea poruncilor Lui. Ei simt o mângâiere inefabilă a harului Sfântului Duh, existent în Sfânta Parascheva, care nu poate fi substituit cu nici o bucurie și cu nici o plăcere din această lume. Ei simt că, fără acest har, dobândit încă din această viață, moartea sufletului este iminentă, iar prin primirea lui vor moșteni viața veșnică, îmbelșugată și aleasă, pregătită de Hristos, încă de la întemeierea lumii.

Astfel, Sfânta Parascheva este un pedagog al sfințeniei pentru cei care, cu evlavie, îi sărută cinstitele moaște. Este un pedagog care îi conduce pe închinători la Hristos, singurul Dumnezeu adevărat, Care îi poate vindeca de toată boala și neputința, în vederea îndumnezeirii lor.

Ea nu acceptă pasivitatea pelerinilor, ci, ca o soră preabună ce viețuiește în rai, ne îndeamnă să-i actualizăm modelul său duhovnicesc, deoarece sfințirea și sfințenia nu exclud, ci dimpotrivă implică și efortul personal de curățire.

În același timp, pelerinii constată că Sfânta Parascheva este mult-milostivă, deoarece, ea face totul pentru ei, dăruind puterea supremă dumnezeiască a lui Hristos Care sălășluiește în ea. Minunile ei sunt ale iubirii atotcuprinzătoare pe care sfinții le pot manifesta, cu ajutorul harului dumnezeiesc prezent și lucrător în ei.

Hristos a viețuit în Sfânta Parascheva încă de pe pământ, deoarece ea a trăit o viață a lui Hristos și în Hristos, așa cum vorbește despre sine Sfântul Apostol Pavel: „Și eu nu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum, în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine" (Galateni 2, 20).

De aceea, cel care viețuiește în Hristos pe pământ, va viețui deplin în Hristos și după moarte, El fiind Același ieri și astăzi și mâine: „Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte; căci mie a viețui este Hristos și a muri, câștig" (Filipeni 1, 20-21)

Sfântul Apostol Pavel este conștient că numai după moarte Îl va avea pe deplin pe Hristos în el: „De toate acestea m-am păgubit și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobândesc; și să mă aflu întru El... ca să-L cunosc pe El și puterea Învierii Lui și să fiu primit părtaș la pătimirile Lui și asemănându-mă cu moartea Lui, să pot ajunge la învierea cea din morți" (Filipeni 3, 8-11).

Viața creștinului în acest scurt pelerinaj pământesc și mai cu seamă a sfântului este o dobândire a lui Hristos și o alergare continuă spre Hristos. După apusul acestei vieți, viața creștinului este o odihnă a lui Hristos în el și a lui în Hristos.

De la editarea primului volum, în anul 2011 la Editura Doxologia, intitulat *Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva. Mărturii ale închinătorilor*, în urna din Catedrala Mitropolitană moldavă s-au așezat, până anul acesta, mărturii ale pelerinilor despre lucrarea și minunile Sfintei Parascheva în viața lor.

Aceste mărturii au fost adunate anul acesta, 2014, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan, într-un al doilea volum închinat Sfintei Parascheva, ca expresii ale lucrărilor ei tămăduitoare și mântuitoare în viața pelerinilor.

Desigur, aceste mărturii nu se vor sfârși deoarece lucrarea vie a harului divin în Sfânta Parascheva este inepuizabilă devenind activă pentru toți cei care doresc mântuirea sufletului lor.

Scopul principal al acestui volum este acela de a actualiza în viața pelerinilor și a tuturor cititorilor, modelul Sfintei Parascheva, care este vie pe pământ și în cer și care ne dorește și pe noi mai alături de ea, în Împărăția cerurilor.

Se vor edita, ulterior, și alte volume, ca o chemare adresată de Hristos oamenilor, prin Sfânta Cuvioasă Parascheva, la trăirea bucuriei vieții celei veșnice.

Protosinghel Valerian Radu

Viaţa şi petrecerea Cuvioasei Maicii noastre Parascheva cea nouă, cea din Epivate, scrisă de Matei smeritul, Mitropolitul Mirelor*

1. Nimic nu este atât de folositor și mântuitor pentru suflet și mai necesar decât orice alt lucru lăudat, cât a istorisi faptele iubitoare de Dumnezeu ale sfinților bărbați, viețile și isprăvile lor care stârnesc și întărâtă pe lucrătorii virtuții și pe cei dispuși cu osârdie spre făptuire la încă și mai mare sârguință, la și mai mare râvnă; iar pe cei trândavi și nepăsători îi scoală, ca dintr-un somn și ca dintr-o beție, la trezvia sufletului și îi îndeamnă să lepede moleșeala ușurătății și să se înalțe către piscul virtuților. Dar când sunt istorisite cu amănunțime cele mai bune dintre isprăvile din viața unei femei sfinte, sau [se descrie] schimbarea slăbiciunii femeiești în bărbăție sau lupta ei și biruința împotriva demonilor, cu cât mai mult aceste isprăvi nu îi trezesc și îi îndreaptă pe toți spre mai mare râvnă? Așa este și viața și petrecerea fecioarei Parascheva, acum lăudată, și așa este dumnezeiasca dragoste și laudă a noastră față de ea, care, fiind tălmăcită cu osteneală din graiul bulgăresc pe limba grecească și dăruită vouă, iubitorilor de Dumnezeu, ca un dar de mult preț, cred că va desfăta sufletul iubitor de Dumnezeu al oricui o citește.

2. Așadar, această maică mireasă a lui Dumnezeu a avut ca patrie Epivatele, un ținut la o depărtare cale de o zi de Constantinopol. A avut părinți iubitori de Dumnezeu și evlavioși, umblând în toate căile

---

* *Viața Sfintei Cuvioase Parascheva după versiunea greacă a lui Matei, Mitropolitul Mirelor*, traducere, introducere și note de Laura Enache, Editura Doxologia, Iași, 2012.

Domnului și împodobindu-și viața cu tot felul de virtuți și milostenii. Și după ce au hrănit pe această fiică a lor și frumoasă fecioară cu învățătura și legea Domnului și după ce au crescut-o, au plecat la Domnul, schimbând cele stricăcioase cu cele nestricăcioase și moștenind sălașurile veșnice, lăsând toate lucrurile și averea lor cuvioasei și unicului lor fiu, cu numele de Eftimie. Aceștia, după plecarea părinților lor la Domnul, voia cea bună voind, au ales mai curând să fie lepădați în casa lui Dumnezeu decât să locuiască în locașurile păcătoșilor și să lase grijile cele lumești al căror sfârșit este pierzania. Toate ale lor le-au împărțit săracilor și betegilor, lor nelăsându-și nimic. Ci toată grija lor și trupurile, și sufletele lor punându-le înaintea lui Dumnezeu, I-au urmat Lui, îmbrățișând viața singuratică, și unul a ajuns la o mănăstire de călugări, iar ea la o mănăstire de maici. Și tunzându-și părul, au lepădat lumea și au răstignit lumii trupul cu patimile și poftele lui, arătând ascultare nesovăitoare stareţului, făcându-se pe ei înșiși praf și cenușă tuturor.

3. Și Eftimie, strălucit fiind cu virtuțile și luminându-și mintea prin cugetarea Scripturilor, înălțându-se la dumnezeiasca dragoste, s-a făcut vestit tuturor și multora povățuitor spre mântuire. Căci venea la el la mănăstire mulțime multă nu numai dintre cei de aproape, ci și dintre cei de departe. Auzind preadulcile lui cuvinte, care-i împodobeau virtuțile, toți rodeau mântuire. Pentru aceasta, când Episcopul de atunci al Madytelor a adormit întru Domnul, sfeșnicul avea nevoie de lumină și se cuvenea ca lumina să urce în sfeșnic, „că nu poate o cetate aflată pe vârf de munte să se ascundă”[1] potrivit cuvântului celui sfânt. Ci mulțimea din eparhie și întregul sobor de preoți l-au hirotonit episcop [pe Eftimie], împotriva voii lui. Iar el luând vrednicia arhieriei, se nevoia să sporească talantul și se sârguia cu râvnă să-l înmulțească, și adăugând osteneală la osteneală, virtuți la virtuți, împlinea mai mult decât era dator. Adăugând lacrimi la lacrimi și milostenii la milostenii, și turma bine păstorind-o în dreaptă credință, a plecat la Domnul și a lucrat multe minuni după moarte.

[1] Mt. 5, 14.

4. Iar această mireasă a lui Dumnezeu, după ce a dobândit multe și felurite virtuți în mănăstire, a ieșit din mănăstire și s-a sălășluit în pustie, vorbind numai cu Dumnezeu și rugându-se cu stăruință: „Pe Tine, Mirele meu te doresc și pe Tine, căutându-Te, mă nevoiesc" și „pentru Tine am îmbrățișat pustiul acesta, locuind împreună cu fiarele cele veninoase, ca să calc în picioare capul diavolului celui ucigaș de oameni și țepușele veninoase ale scorpiilor cele aducătoare de moarte care picură otravă. Întru Tine dar, Împărate ceresc, îmi pun toată nădejdea mea, Cela ce poți să legi pe cel tare și uneltirile lui să le smulgi și până în sfârșit să le pierzi și să le nimicești, ca să nu se laude și să nu se oștească el împotriva noastră, a robilor tăi. Și la picioarele Tale mă arunc, rugându-mă și cerându-i să mă păzești pe mine neatinsă de batjocurile acestor dușmani". Acestea și multe altele erau cuvintele ei către Stăpânul, iar faptele cele făcute de dânsa, adică ostenelile ei cele bineplăcute lui Dumnezeu și de suflet mântuitoare, posturile și privegherile, laudele de toată noaptea, cântările și lacrimile, cine dintre muritori le-ar putea spune? Căci le știu pe acestea numai lucrătorii virtuților, cei care au lepădat toate ale lumii și care au luat crucea ca pe un jug și au urmat lui Hristos, nevoindu-se într-o viață neînjugată. Căci nu avea în pustie nici un alt ajutor afară numai pe Stăpânul Hristos, cu El grăind, de El desfătându-se, pe El având-L suflare, și jug, și povățuitor, și mântuitor, și binefăcător, și izbăvitor, și Mire, Lui aducându-I înainte candela feciorei plină de strălucirile virtuților, așteptând ca odată să plece la nunta cea de la miezul nopții și nădăjduind să intre înlăuntrul cămării de nuntă celei împodobite.

5. Râvnind vieții lui Ilie, călătorul la cer, și lui Ioan, celui odrăslit în sterpiciune, s-a sălășluit în pustie. Fără hrană, fără apă, fără somn, răbda toate zilele săptămânii. O singură dată se împărtășea de hrană, sâmbăta și duminica, de puțină pâine și apă. Pat îi erau pietrele, iar îmbrăcămintea trupului, o mantie ruptă și zdrențuită. Ochii ei erau izvor de lacrimi, iar gura cu buzele, vas de miruri, revărsând laudă neîncetată, umplând văzduhul de bună mireasmă duhovnicească. Rugăciunea ei era stăruitoare și încordată, și starea ei, de continuă

priveghere. Și toate celelalte fapte ale virtuților îi erau hrană și băutură, răbdare și odihnă. Luminare, îi era ceasul morții, a doua venire a Dreptului Hristos, tribunalul cel nemitarnic, judecata fără milă, dreapta sentință împotriva păcătoșilor, și toate celelalte câte se vor vedea plinindu-se la vremea aceea. Acestea cugetându-le, se întrista adânc până la moarte, dar iarăși se bucura de așteptarea celor nădăjduite și nevăzute „căci nădejdea care se vede nu mai e nădejde", zicea împreună cu propovăduitorul[2], „căci pentru ce ar mai nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare"[3]. Aștepta, deci, și ea nădejdea celor nădăjduite, precum se spune, bucurarea de bunătăți, odihna drepților, și toate bunătățile cele făgăduite sfinților, cele pe care ochii nu le-au văzut și urechile nu le-au auzit și la inima omului nu s-au suit[4]. De aceste bunătăți veșnice se desfăta și nu de pâinile din făină albă și de mâncărurile gustoase și stricăcioase. „Căci nu numai cu pâine, zice, va trăi omul, ci cu tot cuvântul lui Dumnezeu"[5].

6. Pentru aceea, lepădând slăbiciunea cea femeiască și încingând tăria de la Dumnezeu cel din înălțime, a stătut în linie de bătaie împotriva pierzătorului. Și acesta o înspăimânta cu slăbiciuni și cu închipuiri neputincioase, căci uneori o înfricoșa cu arătări de șerpi veninoși și scorpii, alteori cu lei și cu urși și pisici sălbatice și cu alte fiare, dintre cele mai fioroase, altădată cu cele mai scârbavnice dintre fiare, cu broaște și țestoase. Iar ea pe toate acestea cu semnul crucii le făcea nevăzute și le risipea ca pe o pânză de păianjen și își râdea de el, de meșteșugirile și de închipuirile lui, iar la sfârșit, ca un David înțelegător, dobora la pământ pe Goliat, cu puterea Celui răstignit, și cufunda în adâncul pierzaniei pe Faraon cel înțelegător cu toată oștirea lui. A cărui cursă o zdrobea prin curgerile lacrimilor sale, cu osteneli

---

[2] Adică Sfântul Pavel, autorul acestui citat.

[3] Rom. 8, 24-25.

[4] I Cor. 2, 9.

[5] Mt. 4, 4; Lc. 4, 4.

și rugăciuni și astfel se izbăvea din cursa vânătorilor, ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Încă și de vederi slăvite de îngeri și vorbiri cu ei învrednicindu-se, a disprețuit toate lucrurile stricăcioase și vremelnice și a devenit sălaș împărătesc, încât „a poftit Împăratul veacurilor frumusețea ei"[6], precum este scris. Într-una din nopți se îndeletnicea după obicei cu rugăciunea și, tinzându-și mâinile către cer, a văzut minunată vedenie. Un tânăr luminos și slăvit, cu înfățișare strălucită și cu limpede glas arătându-se ei, i-a spus cu blândețe: „O, preabună fecioară, Cel ce pentru mântuirea oamenilor S-a răstignit, murind și înviind, Dumnezeul îngerilor și Domnul oamenilor, Iisus Hristos, îți poruncește ție, celeia ce te-ai răstignit lumii, murind și înviind prin lucrările virtuților, să ieși din pustiul acesta și să te întorci în patria ta și acolo să te săvârșești și să pleci la El, ca să fii împreună cu El". Acestea spunându-i-le îngerul, s-a făcut nevăzut, iar ea, uimită fiind de neașteptata arătare, pe de o parte, se minuna de frumusețea vederii, iar pe de altă parte, se tulbura pentru plecarea din dulcea pustie. Căci nimic nu strălucește atât sufletul, nimic nu curăță atât mintea și nimic nu te face să vezi cele cerești, cât viața pustnicească și liniștită. Dar iarăși se bucura de despărțirea de trup și de odihna și izbăvirea din trudele și ostenelile și sudorile cele după viața singuratică și de a fi cu Hristos, desăvârșita frumusețe, cea cu adevărat vrednică de toată dorirea.

7. Pentru aceea, încrezându-se cuvintelor îngerului pe care îl văzuse, a plecat către cetatea care împărățea peste celelalte, întru care a petrecut la fel ca în pustie prin tăria rugăciunii și prin nevoințele cele după Dumnezeu. Și nu au putut tumulturile, și tulburările, și zgomotele cetății să zdruncine tăria cugetului ei. Și a venit mai întâi la vestita și slăvita Biserică a Sfintei Înțelepciuni a lui Dumnezeu (Sfânta Sofia), apoi vizitând toate mănăstirile și așezările de fecioare și locașurile sfinte, cu postiri și privegheri și rugăciuni, Îl slujea pe Hristos, Împăratul ceresc. Și cinstindu-i pe toți sfinții, aduna, ca o

---

[6] Ps. 44, 12.

albină însuflețită, virtuțile tuturor monahilor care trăiesc după Dumnezeu și le strângea pe toate cu înțelepciune în comoara sufletului ei. A ajuns astfel și la Biserica din Vlaherne, acolo unde era slăvita icoană făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pe care, de cum a văzut-o cu ochii, îndată s-a aruncat înaintea ei, grăindu-i cu lacrimi: „Întru tine îmi pun toată nădejdea mea, Stăpâna și Doamna întregii lumi, ceea ce ești mai cuprinzătoare decât cerurile, mai cinstită și mai slăvită decât ființele cele de foc, nu mă lepăda pe mine, roaba ta, care din tinerețile mele am urmat și am slujit Fiului tău și Dumnezeu. Nu am altă nădejde, nu am alt acoperământ. Tu ești nădejdea și acoperământul meu, tu ești povățuitoarea și ocrotitoarea mea, păzitoarea vieții mele și turn neclintit. Cât timp am locuit în pustie, pe tine, Doamnă, te-am avut însoțitoare, iar acum sunt în lume. Ce alt ajutor voi avea, afară de tine, Preanevinovată Stăpână? Fii mie, smeritei, împreună călătoare și cârmuitoare, călăuză și scăpare și întărire".

8. Aceste rugăciuni aducându-le din suflet Născătoarei de Dumnezeu și punându-și toată nădejdea în ea, s-a întors în patria ei și a locuit acolo ca o străină și întru totul necunoscută. Căci se tăinuia pe sine, ca să nu fie cunoscută de cineva. Trecând mult timp și locuind în Epivate, a împlinit toate nevoințele cele după Dumnezeu și faptele bune, post peste post, înfrânare peste înfrânare și virtute peste virtute neobosit adunând. Nu a fost trecută cu vederea, ca să nu cunoască mai dinainte și plecarea ei la Domnul. Căci i s-a arătat ei iar tânărul acela luminos și strălucit care i se arătase și mai înainte, vestindu-i urcarea ei la ceruri și încredințând-o că va fi împreună călător cu dânsa. Și arătându-i acestea, încurajând și dând îndrăznire sfântului ei suflet, iarăși s-a făcut nevăzut. Iar ea, ațintindu-și ochii sufletului și ai trupului către ceruri, Îl cheamă pe Hristos, Stăpânul ei: „Iubitorule de oameni, Stăpâne, zicea, nu trece cu vederea pe roaba Ta, care pentru numele Tău cel sfânt a lăsat toate și a urmat ie, ci trimite înger de pace, ca să ia în tihnă sufletul meu și să nu fie stăpânit la ieșirea lui de duhurile cele viclene și necurate, și învrednicește-l să stea cu îndrăznire înaintea înfricoșătorului Tău scaun de judecată, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin".

9. Acestea rugându-se slăvita fecioară, a încredințat sufletul ei lui Dumnezeu, iar fericitul ei cort, unii iubitori de Dumnezeu, predându-l mormântului, l-au pus împreună cu străinii. Căci nu s-au vestit nimănui cele despre ea până la sfârșit. Dar Dumnezeu, voind să o proslăvească așa cum se cuvenea, nu a îngăduit să fie acoperite de uitare cele ale ei, ci a rânduit să fie aflate moaștele ei întregi, și numele, și cine era, și din ce țară era, și cum a luptat lupta cea bună după Dumnezeu, ca să fie învrednicită de toată cinstea cuvenită. Așadar, un oarecare cuvios stâlpnic, care își săvârșea pe un stâlp lupta cea după Dumnezeu, își ducea liniștit viața numai lui Dumnezeu slujindu-I, și numai cu El grăind, și de El desfătându-se, cu El petrecând rugându-se ziua și noaptea. Dar un corăbier, molipsindu-se pe drumul călătoriei lui de boala ciumei, a murit și, fiind aruncat în mare de tovarășii lui, zăcea neîngropat, fără grija cuvenită îngropării, nu departe de stâlpul pe care locuia mai sus pomenitul stâlpnic. Dar când acesta s-a umflat și s-a umplut de duhoare, nu numai pe cei din împrejurimi, ci pe însuși stâlpnicul acela l-a silit să se coboare de pe stâlp. Așa de mare era puterea împuțiciunii. A ridicat atunci glasul stâlpnicul de pe stâlp către oamenii care se întâmplau pe acolo, și purtând grijă ce să facă în privința trupului aceluia prea împuțit, a zis: „Groapă prea adâncă săpați și aruncați-l acolo pe acesta și apoi acoperiți-l și astfel vă veți izbăvi și pe voi de duhoare și pe mine mă veți cruța a mă coborî de pe stâlp”. Crezând, așadar, acestuia și săpând groapă la mare adâncime, au dat de preasfintele moaște ale Cuvioasei, izvorând atâta bună mireasmă, încât a covârșit nesfârșită duhoarea aceea care ieșea de la corăbierul acela mort, iar mirosul mirului s-a răspândit în văzduh, încât s-au uimit toți de acea bună mireasmă care pe neașteptate s-a vărsat cu îmbelșugare și i-a făcut pe toți să strige „Doamne, miluiește”! Toți s-au bucurat de aflarea moaștelor, dar cei mai mulți s-au mâhnit că nu știau cine este.

10. Dar și acum Dumnezeu a lucrat descoperirea moaștelor întru acest chip. Un anume Gheorghe, unul dintre bărbații care au săpat groapa, fiind om evlavios și iubitor de Hristos, sporit în petrecerea

cea după Dumnezeu, pe când își săvârșea doxologia de seară și mulțumirea și pe când se ruga după obicei pentru toată casa lui, a fost prins puțin de somn. La miezul nopții a văzut în vis o Împărăteasă slăvită și preastrălucită, șezând pe un tron slăvit și preastrălucit și în jurul ei stând roată bărbați purtători de lumină. Pe care văzându-i Gheorghe, fiind cuprins de multă frică, a căzut cu fața la picioarele lor și se ruga pentru viața lui, căci nu era în stare să rabde arătarea aceea nemaivăzută. Unul dintre acei purtători de lumină, întinzând dreapta lui, l-a ridicat zicându-i: „Gheorghe, nu te teme, ci scoală și mâine dimineață la sinaxă vestește tuturor să pună în raclă moaștele Cuvioasei Parascheva, pe care le-au găsit acum, căci ea s-a născut și a crescut în acest ținut al Epivatelor, și a arătat toate nevoințele cele după Dumnezeu, și a fost învrednicită de starea pe care o vezi acum și de împărăție, și este din aceeași cetate cu voi și de același neam, și înalță stăruitor către Dumnezeu rugăciuni pentru fiecare dintre voi". Și acestea le-a spus acela, iar Împărăteasa aceea a spus că Gheorghe este apropiat ei și a zis către el: „Eu sunt din acest pământ în care voi locuiți acum, odraslă a lui, fiind numită Parascheva de la dumnezeiescul botez. Sârguiți dar acum să cinstiți cortul meu, iar eu voi cere de la Dumnezeu să vă izbăvească pe voi din pătimiri și din primejdii". Aceleași lucruri văzându-le și o femeie iubitoare de Dumnezeu se minuna întru sine. Iar Gheorghe, trezindu-se din somn, se minuna și el întru sine și se tot gândea la înfricoșata vedenie. Și pe când cugeta el acestea, mai sus pomenita Eftimia, fiind prietenă cu Gheorghe și locuind în apropiere, a venit la el și i-a povestit vedenia. Auzind el acestea zise: „Pe sfânta pronie de sus, și eu am văzut acestea toate în vis în noaptea aceasta și numai la ele mă gândesc". Așadar, ieșind, au vestit poporului cele văzute de ei amândoi în vis. Și adunându-se sobor de preoți și întregul popor de obște, cu lumânări și tămâieri, au petrecut multnevoitorul cort al Cuvioasei și l-au mutat ca pe o comoară de mult preț în Biserica Sfinților Apostoli, în care l-au așezat la loc de cinste. Și era a vedea racla cu trupul întreg, izvorând multe tămăduiri. Și acestea s-au întâmplat în Epivate, în patria cuvioasei.

11. Dar cum a fost strămutată în Bulgaria, trebuie să povestim pe scurt, iar apoi trebuie să trecem la arătarea celor făptuite mai pe urmă. Sceptrele Împărăției Romeilor[7] trecuseră în stăpânirea francilor, întocmai cum boala ciumei mănâncă toate cele bune și apoi dispare. Căci despuind Biserica Sfintei Sofia de moaștele sfinților și de tâmplele ei și de vasele și odoarele cele de mult preț pe care le avea, prădând toate locașurile sfinte și mănăstirile și golind și vistieriile împărătești, le-au trimis mai înainte pe toate în Italia. Și numai cetatea lui Constantin o stăpâneau goală și pedepseau pe popor și îl sileau spre slujirea papei. Pentru aceea numai lacrimi și întristări și supărări erau la tot poporul lui Dumnezeu. În vremea aceea, domnea în Bulgaria Ioan Asan[8], fiul împăratului Asan celui bătrân, care, prin puterea Celui ce poate toate, supunând toată Macedonia și Tracia, Dalmația, Moesia, și Albania, a cucerit și Serrionul și Tesalia toată împreună cu Tesalonicul și cu Muntele cel cu sfânt nume al Athonului până la Dratza. Și în aceste cetăți a hirotonit mitropoliți și episcopi, care fuseseră toți izgoniți din pricina cugetului latinesc [care domnea în Constantinopol], căci cetatea lui Constantin fusese cucerită, iar arhiereii care rămăseseră în ea și cei ce îi ascultau s-au plecat dogmelor acelora. Căci este obicei la papistași să nu se liniștească, ci mereu ei să înceapă și să stârnească lupte cu bisericile și să rătăcească poporul cel numit cu numele lui Hristos și să afle toate câte sunt vrednice de partea cea de-a stânga. Le vei găsi pe toate acestea expuse pe larg în hrisovul lui care este în Lavră și în Protaton. Împotriva acestora, Asan a cucerit și cetatea lui Adrian, luând toată cetatea și toată țara, până și cetatea lui Constantin, pe care o stăpâneau atunci francii, la sfârșit au făgăduit să o predea, socotind că nu merită osteneala să lupte pentru ea. Pe când se întâmplau acestea, faima raclei Sfintei răsuna pretutindeni și făcea multe minuni celor de departe și celor de aproape.

---

[7] *i.e.*, Imperiului Bizantin.

[8] Este vorba de țarul vlaho-bulgar Ioan Asan al II-lea, 1218-1241.

12. A auzit despre ea și mai sus pomenitul împărat al bulgarilor, Ioan Asan, care, cu poftă poftind și trimițând soli la cei din cetatea lui Constantin, a cerut sfânta raclă cu moaștele, [încredințându-i] că îi va scuti de plata birurilor pe care făgăduiseră să le plătească și că nu va face război împotriva lor, nici nu se va lupta cu ei și astfel vor avea pace. Dar francii i-au răspuns împotrivă și, nevoind să dea moaștele, l-au stârnit pe el la război. Căci acela zicea întru sine: „Ce-mi este mie bogăția, ce-mi este mie slava și mulțimea mărgăritarelor și a pietrelor scumpe? Acestea nu sunt atât de vrednice de împărăția mea, pe cât este cortul preasfânt al Cuvioasei". Acestea le cugeta împăratul din multa evlavie și credință ce avea. Pentru aceea, trimițând, cu multă mânie, pentru a doua oară[9] soli, i-a amenințat iarăși încă și mai mult: „Dacă nu împliniți degrabă și cu osârdie voia mea, pe sfânta pronie de sus și pe sceptrul nebiruit al împărăției mele, mă voi scula la război împotriva voastră cu norod fără număr și încercat în toată lupta, iar cetatea voastră o voi pustii și trupurile voastre le voi da mâncare câinilor". Cei din cetate, auzind acestea și neputând să-l înfrunte și să se ia cu el la luptă, s-au supus cuvintelor lui și au făgăduit să-i dea racla.

13. Așadar, solii, venind la rege, i-au vestit această făgăduință, pe care împăratul, primindu-i cu bucurie și cu multă cinste, i-a răsplătit cu daruri și cu binefaceri. Iar în ziua următoare[10], chemând pe Mitropolitul Marcu al Preslavei, împreună cu alții din cler, l-a trimis pentru mutarea

---

[9] Această a doua intervenție a țarului pentru obținerea moaștelor nu este menționată în *Viața...* scrisă de Sfântul Eftimie al Târnovului.

[10] Nu se cunoaște cu precizie data la care a avut loc strămutarea moaștelor la Târnovo, unii istorici presupun că ar fi vorba de anul 1231, îndată după victoria lui Ioan Assan al II-lea de la Klokotnitsa. Cf. Dan Ioan Mureșan, *„Autour de l'élément politique du culte de sainte Parascve la Jeune en Moldavie", în L'empereur hagiographe. Culte des saints et monarchie byzantine et post-byzantine*, Actes des colloques internationaux „L'empereur hagiographe" (13-14 mars 2000) et „Reliques et miracles" (1-2 novembre 2000) tenus au New Europe College. Textes réunis et présentés par Petre Guran avec la collaboration de Bernard Flusin, p. 255.

moaștelor și îndată cetatea lui Constantin l-a primit pe Marcu și pe cei dimpreună cu dânsul, pe care francii i-au primit cum se cuvenea și, încredințându-le moaștele și multe daruri, i-au trimis înapoi cu pace, cerându-le iertăciune pentru neascultare. Au ajuns deci cu pace până la granițele Bulgariei, iar împăratul, aflând de sosirea lor pe care o dorea mai presus decât aurul și topazul, adunând în-treaga armată și toată curtea, a ieșit în întâmpinarea lor, împreună cu Împărăteasa Elena, mama lui, și cu Împărăteasa Ana, soția lui. Împreună cu aceștia, și Patriarhul Târnovului cu preasfântul cler a ieșit întru întâmpinare cu toată rânduiala cuvenită. Împăratul, căzând la pământ înaintea moaștelor, le-a sărutat cu evlavie și cu credință, bucurându-se și mulțumind Împăratului cerului și Dumnezeu, Care l-a învrednicit pe el și să vadă, și să se închine la preasfintele moaște așa cum dorise. Asemenea și împărătesele și toată curtea și Patriarhul au sărutat toți cu evlavie moaștele și le-au însoțit cu rugăciuni, lumânări aprinse și tămâieri până la biserica împărătească, cea de la palat, și le-au așezat la loc de cinste spre slava lui Hristos, Dumnezeul nostru.

14. Acestea Patriarhul Eftimie al Târnovului le-a scris după aceea în limba bulgară, încheind aici cuvântul pe care noi l-am tradus cu grijă în limba greacă[11]. Iar parte din cele ce au urmat mai departe le-am scris din amintiri[12]. Și a fost așa. După ce sfintele moaște au fost așezate

---

[11] Aici se oprește practic traducerea adaptată după textul Sfântului Eftimie al Târnovului, Matei renunțând la epilogul retoric din originalul bulgar. Relatarea ulterioară a evenimentelor aparține în întregime lui Matei, Episcopul Mirelor și cuprinde două părți, una istorisind evenimentele care au avut loc după cucerirea Orientului de către turci și înfrângerea bulgarilor, prilej cu care moaștele sunt strămutate din Târnovo în Serbia, și a doua parte, scrisă din propriile „amintiri", τα δ᾽ἐφεξῆς ἐκ τῶν ὑπομνημάτων συνεγραψάμεθα, de fapt, după cum susțin unii istorici, din cele auzite de la alții, mai mult sau mai puțin informați.

[12] Se referă la evenimentele cuprinse între 1584-1586. Aceste însemnări „din amintiri" ale Episcopului Mirelor, Matei, reprezintă un izvor prețios pentru istorie, pentru că ni se dau unele amănunte care lipsesc din *Cronograful* lui Dorotei al Monembasiei, singurul izvor cunoscut până acum pentru acest capitol al patriarhatului ecumenic constantinopolitan. Majoritatea istoricilor nu înțeleg

la loc de cinste, cum s-a spus, trecând puțină vreme, cele ale creștinilor au slăbit și au decăzut, după judecățile pe care numai Dumnezeu le știe, iar Ismael s-a întărit și a covârșit pe creștini. Și prădând și supunând cu putere tot ținutul Răsăritului, a luptat și împotriva bulgarilor și i-a biruit, iar ținuturile lor și cetățile le-a distrus și pe însuși împăratul de atunci al bulgarilor l-a făcut fugar de la Târnovo[13] în Serbia și Poznan, unde a și strămutat de mai înainte preasfintele moaște spre păzire în orașul Belgrad[14], acolo unde și-a mutat și curtea[15] din Târnovo, din pricina neîncetatelor atacuri ale ismailitenilor. Dar

---

ἐκ τών ὑπομνημάτων, ca referindu-se la propriile amintiri ale autorului, ci le traduc prin *izvoare istorice*, datorită unor fapte relatate de Matei care nu au fost însă confirmate istoric. De aici și prin confruntarea datelor furnizate de această *Viață* a lui Matei și *Cronograful* alcătuit de Dorotei al Monembasiei, care s-a inspirat de la Ierotei al Monembasiei (acesta fiind nu doar un martor, ci un participant direct la evenimentele relatate), cei mai mulți istorici consideră impo-sibil ca Matei să-și fi scris istorisirea din propriile amintiri. Astfel, înțeleg că Matei se referă, prin folosirea termenului de *ὑπομνημάτων,* nu la propriile amintiri, ci la unele surse, de altfel îndoielnice, nefiind informate exact asupra evenimentelor. V. Iulian Ștefănescu, *Viața Sfintei Parascheva cea nouă de Matei al Mirelor*, studiu istoric, Extras din „Revista istorică Română”, vol. III (1933) fasc. 4, Imprimeria Națională, București, 1934, pp. 371-373.

[13] Cucerirea otomană a Târnovului a avut loc în anul 1393.

[14] În privința strămutării moaștelor Sfintei Parascheva de la Târnovo la Belgrad și a împrejurărilor istorice în care s-a făcut, autorul vieții grecești este rău informat. Astfel, afirmația sa că moaștele au fost trimise de-a dreptul de la Târnovo la Belgrad, înainte de cucerirea Târnovului, trimise mai dinainte acolo de însuși țarul de atunci al bulgarilor nu corespunde realității. Căci un scriitor contemporan, martor al acelor evenimente, Grigorie amblac care se afla tocmai atunci în Serbia ne spune că moaștele au fost transportate mai întâi la Vidin (unde au rămas până în 1398), *după* cucerirea Târnovului – și nu mai înainte –, și nu sub îngrijirea țarului bulgar, ci dăruite de cuceritorul turc domnitorului orașului dunărean. Și apoi au fost duse de la Vidin la Belgrad, după ce căzuseră iarăși pradă turcilor și fuseseră dăruite tot de cuceritor văduvei cneazului Lazăr al Serbiei. Vezi I. Ștefănescu, *op. cit.*, pp. 367-369.

[15] Încă o eroare a lui Matei. Nici un țar bulgar nu și-a mutat vreodată reședința de la Târnovo în Serbia. Ultimul țar bulgar, Șișman al III-lea (1365-1393), a rezidat la Târnovo până la cucerirea Bulgariei de către turci, când, după izvoarele istorice, a fost prins la Nicopol și ucis în 1395. Vezi I. Ștefănescu, *op. cit.*, p. 369.

nici acolo nu a scăpat din mâinile dușmanilor lui, nevoind Dumnezeu să ajute, căci din pricina păcatelor noastre și Bosnia și întreaga Serbie au fost cucerite cu toate hotarele lor și cu toate cetățile, afară numai de Belgrad, și cei ce se numesc la ei cneji și cei mai înalți demnitari și ighemonii, împreună cu generalii și cu căpeteniile armatei, toți au pierit până la unul de sabia ismailiteană. Iar după ce și cetatea lui Constantin a fost cucerită, după succesiunea a cinci împărați, a domnit sultanul Suleiman[16], bărbat foarte viteaz și cu suflet mare, care prin minte și stare morală i-a întrecut pe toți cei de dinaintea lui și de după el. Pe lângă acestea, și față de noi, creștinii – mă refer la cei supuși lui[17] -, era dispus cu bunăvoință. Acesta, mișcându-se și oștindu-se împotriva ungurilor, a distrus Belgradul[18] și alte cetăți și ținuturi. Și auzind despre moaște, s-a întrebat ce ar putea fi, căci și acolo cortul acela sfânt a făcut minuni și semne dumnezeiești, încât l-au convins și pe împăratul să nu ascundă cele cu privire la moaște, ci să întrebe. Dar auzind de la unii că este loc de închinare pentru creștini, prin puterea lui Dumnezeu, prin lucrarea și mijlocirea cuvioasei le-a trimis de la Belgrad la Constantinopol[19] și le-a așezat în

---

[16] Sultanul Suleiman Magnificul a domnit între anii 1521-1566.

[17] Adică la creștinii care plăteau tribut turcilor.

[18] În 1521 Suleiman a cucerit Belgradul și a făcut din Serbia un pașalâc turcesc.

[19] Datele pe care Matei ni le dă despre strămutarea moaștelor Cuvioasei de la Belgrad la Constantinopol sunt în parte adevărate. Fiindcă, din punct de vedere istoric, se confirmă tot ceea ce spune Matei despre campania lui Suleiman împotriva Belgradului și transportarea moaștelor. Cât privește bunăvoința sultanului față de creștini, la care se referă Matei, ea este infirmată de unele izvoare, care susțin că Suleiman, la începutul domniei lui, voia să îi extermine pe toți creștinii. *Cf.* Dorotei al Monembasiei, *Βιβλίον ἱστορικόν*, p. 578. Discutabilă este și generozitatea cu care ar fi dăruit moaștele Patriarhiei din Constantinopol, pe care unele izvoare istorice nu o confirmă. Sunt istorici care afirmă că sultanul, după întoarcerea în capitală a vândut moaștele Patriarhiei pentru 12.000 de ducați, după ce pusese în vedere Patriarhului că dacă nu le cumpără le va arunca în mare, iar pe drum, până a ajunge la Constantinopol, le-a expus spre închinare credincioșilor pe bani. *Cf. Baronii Annalium ecclesiasticarum continuatio* per Henricum Spondanum, tom. 2, Lyon, 1678, p. 343, în I. Ștefănescu, *op. cit.*, p. 370.

nefericita patriarhie, în Biserica Mariei Pammakaristos, care acum este moschee, din pricina neorânduielii unora dintre arhiereii și clericii necuvioși.

15. Dar trebuind să istorisim puțin despre aceasta, nu bucurie, ci întristare voi arunca în sufletele voastre, fiind silit a povesti smintelile și cumplitele neorânduieli din biserică, fiindcă, odată cu împărăția, am pierdut și rânduiala bisericească și starea bunelor năravuri[20]. Pe când era patriarh Ieremia, bărbat înțelept și cinstit, cele ale Bisericii erau în multă bună rânduială. Dar s-a întâmplat atunci că Sultanul Murad, din pricina clevetelilor mincinoase ale unor arhierei, s-a mâniat împotriva lui și l-a trimis pe el legat, în surghiun în insula Rodos[21]. Iar după el a fost patriarh Pahomie[22], cel numit și Batestas, care era cu totul nepărtaș și străin și de învățătură, și de petrecerea cea singuratică[23], și de toate cele câte sunt bune în om și în legătură cu omul și cu totul lipsit de orice vedere [duhovnicească], de cuvânt și de însuși glasul. Dar în uneltiri și răzvrătiri ale poporului era preaîncercat. Timp de doi ani a stăpânit ca un tiran tronul patriarhal. În acest răstimp, a adus numai neorânduială și haos și tulburări și cea mai grea datorie Bisericii lui Dumnezeu, întru care a dus până la culme căderea lui Simon Magul, încât au ajuns arhiereii să neguțătorească prin vânzări și cumpărări harul Duhului și să se mute din eparhie în eparhie, adeseori întâmplându-se să fie și câte doi sau trei arhierei într-o singură eparhie, mâncându-se între ei și ocărându-se. De atunci și până astăzi nenorocita noastră Biserică se luptă cu aceste fărădelegi, plină fiind de erezia lui Simon Magul.

16. Dar s-au adunat atunci arhiereii care se aflau acolo, în frunte cu Teolipt[24] al Filipopolei, împreună cu Nichifor Dascălul, ca să îl

---

[20] Adică starea morală.

[21] Ieremia al II-lea, exilat în 1584.

[22] A ținut samavolnic scaunul patriarhal din martie 1584 până în februarie 1585.

[23] Adică de viața călugărească.

[24] Teolipt al II-lea, depus în 1586.

scoată din scaun pe mai sus pomenitul Pahomie, ca pe unul care ședea pe tronul patriarhal în chip fărădelege și împotriva canoanelor și fără hotărârea Sfântului Sinod și să îl cheme din exil pe Ieremia, dar nu au putut, din pricina faptului că *capugaia*[25] împăratului[26] purta de grijă să fie alături de el ajutor și sprijin. Pentru aceea multe cheltuieli s-au făcut: trudindu-se toți, dând în stânga și în dreapta, cheltuind, și așa, de cum l-au dat pe acesta jos din scaun, l-au și trimis prizonier în Vlahia. Dar după ce l-au scos pe Pahomie, a urcat pe tron Teolipt, disprețuind toate legămintele și jurămintele. Căci se învoiseră cu toții, jurându-se unul altuia, ca nici unul dintre ei să nu mai ceară pentru sine scaunul patriarhal, ci, dacă ar fi cu putință, să cheme din surghiun pe Ieremia, adevăratul lor păstor și arhiereu. Dar acest Teolipt al Filipopolei era foarte viclean și foarte cu două fețe, veghetor spre toată uneltirea, înșelând cu cuvinte amăgitoare inimile multora și lingușindu-i. Căci eu cred că despre el a fost spus cuvântul acela profetic: „Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți"[27]. Acesta, amăgind pe arhierei și pe Nichifor Dascălul, a cerut pentru sine tronul patriarhal și s-a suit în scaun. Pentru aceea iarăși sminteli și lupte și cheltuieli fără de număr în jurul Bisericii. Văzându-se așadar arhiereii înșelați de Teolipt, s-au sfătuit să-l scoată și pe el din scaun, dar nu au putut. Căci *beglerbeg*-ul, comandantul gărzii imperiale, prin multa dare de bani ce i se da, îi era lui ajutor și sprijin. Împreună cu acesta mai erau încă și mulți alți demnitari turci, prin care Teolipt întărindu-se, l-a trimis în surghiun pe Nichifor Dascălul, în Cipru, iar pe arhiereii care nu voiau cu nici un chip să îl aleagă și să îl numească pe el patriarh, i-a făcut să semneze. S-a mai întâmplat atunci ca Patriarhul Silvestru al Alexandriei să fie și el prezent. Acesta avea oarece patimă omenească împotriva lui

---

[25] *Capugaia,* gr. κάπαγαν: ofițer în armata turcă.

[26] Adică al sultanului.

[27] Ps. 54, 23.

Ieremia. Prin acela s-au întâmplat toate smintelile. Și tot prin el, Teolipt a stat împotriva tuturor, întărindu-se. Dar îndată a căzut, cum va arăta mai jos cuvântul. Căci prin pedeapsa lui Dumnezeu, a fost tăiat capul *beglerbeg*-ului de către sultan, și a fost iarăși chemat din surghiun Nichifor, pentru nevasta sultanului și pentru toată curtea, din pricină că era cunoscător în știința medicală. Căci practica medicina cu multă iscusință și cu experiență, prin care îi îngrijea pe toți și astfel și-a agonisit în scurt timp mulți prieteni. Pentru aceea, întărindu-se împotriva lui Teolipt, l-a dat jos din scaun și l-a chemat pe Ieremia din insula Rodos.

17. Vezi-mi acum iarăși, prin aceste neîncetate scandaluri, cât de grea este paguba Bisericii! Așadar, nici nu s-a întors bine Ieremia din exil, că Teolipt, purtându-i ură, din pricina faptului că el a căzut din slava și cinstea de patriarh și fiindcă socotea că este cea mai mare insultă adusă lui și socotind în sine paguba, a voit să trădeze Biserica întru acest chip. Sultanul Murad, împăratul, voia să construiască un *imaret*, o mare moschee, adică un palat pentru religia lui, și căuta să găsească un loc potrivit pentru o astfel de construcție și nu a găsit. De aceea se mâhnea mult în sinea lui pentru asta și, pe cât se pare, era foarte tulburat. Acestea aflându-le Teolipt, s-a întors spre trădare și printr-o scrisoare i-a arătat împăratului: „Dacă ai lua Patriarhia creștinilor, o, împărate, îți vei împlini dorința și îți vei redobândi liniștea. Căci locul sare în ochi și se vede de departe, acolo curg izvoare de apă limpede și este întru totul potrivit dorinței tale. Nu te neliniști pentru celelalte, ci împlinește-ți dorința și Dumnezeu va face să izbutească deplin încercarea”. Auzind acestea împăratul, pe loc s-a înveselit, și trimițând neîntârziat poruncă nenorocitei Patriarhii, i-a scos afară pe cei ce erau acolo, clerici și monahi, aducând în locul lor turci și făcând-o geamie, fiindcă nu era potrivit deloc locul acela pentru construirea unui *imaret,* după cum mințise Teolipt. Multe lacrimi au fost și atunci vărsate de creștini. Prin îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și prin îngăduința Lui, lăsând totul, fiecare a plecat acasă.

Și luând sfintele odoare ale Bisericii și moaștele Cuvioasei, plângând și tânguindu-se, le-au pus în Biserica Sfântului Mare Mucenic Gheorghe[28], cea numită de lângă Fanar, acolo unde este și astăzi Patriarhia noastră, a creștinilor, ai cărei vizitatori și închinători am devenit și noi, spre slava lui Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, Căruia fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

---

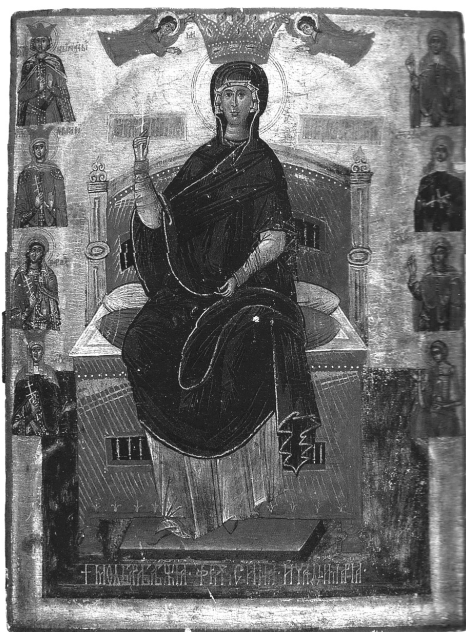
[28] Matei este și în această privință insuficient informat. Astăzi se știe că Patriarhia ecumenică, împreună cu odoarele și moaștele ce se aflau în biserică, n-a fost mutată de-a dreptul la Sfântul Gheorghe din Fanar, ci mai întâi a trecut la Vlah Serai (1586), apoi la Sf. Dimitrie din Hyloporta (1597) și apoi la Sf. Gheorghe (1601).



Baldachinul și iconostasul Sfintei Cuvioase Parascheva din Catedrala Mitropolitană din Iași

I

Rugăciunea – înaltă smerenie



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva sec. XVII, Muzeul Mănăstirii Bistrița, județul Neamț

Rugă pentru împlinire

Eram copil când am venit aici cu tatăl meu rugându-ne pentru drumul cel bun în viață. Prin mijlocirea Sfintei Parascheva, Dumnezeu mi-a purtat de grijă într-un mod nemaipomenit toată perioada facultății (…)

Un an mai este și voi fi medic. Îl rog pe Dumnezeu să mă ajute să am priceperea și puterea de a-i ajuta pe oameni.

Sfântă Parascheva, te rog să mă sprijini! Tu știi suferința și mizeria din sufletul meu. Roagă-te lui Dumnezeu să-mi curețe inima, să mă simt curată și liniștită. Tu știi tot ce s-a-ntâmplat, vezi rostul tuturor lucrurilor prin înțelepciunea ta. Ajută-mă să înțeleg, să accept și să

iert tot răul care m-a rănit! Dă-mi răbdare și învață-mă să fiu un om smerit! Iartă-mă pentru tot ce am gândit, ce am spus și-am judecat. Tu știi ce este în inima mea! Ajută-mă să mă liniștesc, îmi pare rău, mă simt foarte vinovată. Tu știi că îl iubesc mult de tot, dar poate că iubirea mea nu este suficient de curată și de puternică.

Tu știi că eu îl doresc înapoi, dar să fie voia lui Dumnezeu!

Dă-mi răbdarea să aștept să vină și zile bune pentru mine!

Binecuvintează-mă pentru anul care începe, să-l termin cu bine și să fac alegerea cea mai bună.

Te rog, ai grijă de omul acesta, dă-i înțelepciune, fă să-i fie bine lângă persoana care este, ajută-l să se maturizeze!

Facă-se voia lui Dumnezeu cu noi doi!

Dă-le sănătate părinților mei, fratelui, alină durerea bunicii mele, că tare mult ne iubește și întotdeauna are grijă de noi!

Anonimă

* * *

Sfintele moaşte în popas pentru rugăciune

Eram copil, când, în vara anului 1946, a fost seceta cea mare, iar moaștele Cuvioasei Parascheva au fost scoase în pelerinaj prin țară, pentru ploaie.

Pe șoseaua Romanului, cu vreo 2 km înainte de intrarea în pădurea Dealu Mărului, în satul Poenița, comuna Poenari, s-a oprit camionul cu sfintele moaște. Preoții au cerut ajutor oamenilor, care deși au fost foarte mulți, n-au putut porni camionul. Au venit meseriași care n-au găsit nici o defecțiune la motor. A stat camionul în mijlocul drumului toată ziua și apoi noaptea întreagă. Noi, copiii, eram ridicați de părinți spre a săruta sfintele moaște. S-au închinat numeroși oameni și din satele vecine, au stat în genunchi, s-a făcut slujbă toată noaptea.

A doua zi a venit Mitropolitul și mai mulți preoți, s-a făcut slujbă mare la care au participat foarte mulți oameni. După marea slujbă,

camionul a plecat mai departe. Țin minte (deoarece casa noastră era la vreo 50 de metri de acest loc) cum vorbeau vârstnicii că acel loc nu era curat: s-ar fi făcut niște crime sau alte nenorociri în timpul războiului.

După aceea nu s-a mai vorbit despre acest fapt sugestiv pentru puterea sfintelor moaște. A venit iarna grea, foametea din 1947, alungarea regelui (...). Acum după vreo 65 de ani de când am plecat din sat, am îndrăznit să scriu această importantă mărturie spre folosul tuturor.

Înv. A. Smaranda

* * *

Am ridicat nădejdea către Dumnezeu
Ca un templu în stea călătoare
Aici chem des să vorbească cu ea inima-mi visătoare
Pitulește-te suflare la umbra nădejdii,
Căci se va simți și-n Sine
În amurgul său se va sălășlui.
Am ridicat nădejdea către Dumnezeu
Și mi-a primit-o ca pe-un toiag la scaunul Său
Prin care binele și răul răsună des din nai –
Fereastră mică a templului ce duce înspre rai.
Am ridicat nădejdea către Dumnezeu
Ecoul surd al minții ce-l răsfoiesc mereu
E-o filă atent pictată, cavoul gândului meu.
Ș-am ridicat nădejdea către Dumnezeu
C-a scris în Cartea Vieții micuț numele tău.

Amin!

Cuvioasă Maică Parascheva, iartă-mă și ocrotește întreg norodul care se închină Preacinstitelor tale moaște.

Roagă-te, Cuvioasă Maică Parascheva, pentru sufletul Simonei Isabela.

Miluiește-mă pe mine păcătoasa!

Ana

* * *

Până în anul 2001 am trăit în Iași, apoi am plecat la Istanbul, după o prietenie de 10 ani cu o persoană de acolo. Ne-am căsătorit, iar bucuria mea a fost că soțul nu mă împiedică cu nimic în cele ce fac legate de biserică.

Am descoperit acolo biserica românească pe care o frecventez.

Anul trecut am avut bucuria de a mă reîntregi total: biserica de acolo a primit din partea Mitropoliei Moldovei icoana celor două surori. Așa îmi place să le spun: Maica Cuvioasă Parascheva împreună cu mucenița Paraschevi Romana. De atunci la rugăciuni stau lângă icoana lor.

Deci, tânjind de dorul Cuvioasei Parascheva de la Iași, rugăciunile mele au dat rod. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru tot.

Adriana

* * *

Mărturisesc cu nevrednicie că simt mereu ajutorul Sfintei Parascheva.

Odată, la închinăciune în Sfânta Catedrală, când am sărutat sfintele moaște, am simțit mâinile Cuvioasei calde, pline de viață.

Astăzi, când eu, cel mai păcătos dintre oameni, m-am închinat sărutându-i sfintele mâini, mi-a dat prin gând că visul în care o făptură nu mă lăsa să-i sărut sfintele moaște a fost de la vrăjmașul care încearcă, pe orice cale, să mă îndepărteze de ea.

Lăudat fie Domnul în veci!

Dragoș

* * *

O floare albă

Pe 8 martie 2012 așteptam la rând pentru a mă închina Sfintei Parascheva. În Mitropolie, domnul care se ocupă cu liniștea și ordinea strângea florile de la icoana Sfintei Cuvioase și, pentru că erau multe, le împărțea credincioșilor.

Îmi doream și eu o floare de la ocrotitoarea mea. Când am ajuns la sfintele moaște, i-am spus Sfintei: „Vreau și eu o floare…”.

În aceeași clipă, domnul acela mi-a dăruit o zambilă albă, frumoasă, de pe racla Sfintei. M-am bucurat nespus de mult că doar într-o clipă mi s-a îndeplinit dorința.

Am meditat la frumusețea și puritatea acestei flori minunate – Sfânta noastră Parascheva care dăruiește în orice clipă ajutor, alinare celor ce se roagă cu încredere și multă credință.

Andreea

* * *

Un gând ascuns

Am făcut școala de șoferi în Piatra Neamț și nu reușeam să trec examenul de preselecție, deși era foarte simplu. Am venit la racla Sfintei Parascheva, m-am rugat și am atins un pix de sfântul ei trup. M-am rugat pentru examenul acesta, dar am avut și gândul de a folosi pixul și în alt scop… Minunea constă în faptul că, deși am pus pixul în geantă, nu l-am mai găsit nici în geantă, nici în haine, nici pe stradă în drumul de acasă până la școală. Dar Sfânta m-a ajutat doar pentru ceea ce m-am rugat.

Acum îmi râde inima de bucurie duhovnicească, pentru că m-a ajutat să mă împărtășesc cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului.

Alexandru Ștefan, Piatra Neamț

* * *

Acatistul

În ziua de 14 octombrie 2011, aflându-mă la lucru în Italia, am citit dimineața acatistul Sfintei Parascheva. După puțin timp, în casa în care locuiam a căzut un geam cu tot cu chenarul de lemn. S-a prăbușit pe scara interioară tocmai pe unde eu trecusem cu câteva minute înainte. Dimensiunea și poziția geamului mă fac să cred că acel moment mi-ar fi fost fatal.

Cuvioasa Parascheva m-a salvat! Ce-ar fi fost dacă nu citea, acatistul?!

Mihaela-Daniela (Dumbravă), Galați

* * *

Tatăl meu, Mihail, a suferit mulți ani, fiind complet paralizat, iar în ultima vreme hrănit prin tub.

În anul 2010 m-am hotărât să vin în pelerinaj la Sfânta Parascheva, cu un grup din Timișoara, dar fiind hramul Sfintei și la biserica din cartierul nostru, preotul a hotărât să plecăm la Iași după Sfânta Liturghie. În timpul Sfintei Liturghii, tatăl meu a trecut la Domnul. Am înțeles că, dacă s-a stins în această zi mare, Sfânta Parascheva l-a primit lângă ea, nu ca pe marinarul înmormântat lângă sfintele moaște.

Mihai, Timișoara

* * *

Fără deznădejde

Am avut vreo doi ani de tulburare a respirației. În spital, vestea că am astm bronșic a căzut ca un trăsnet, pentru că pe atunci eram o persoană foarte activă atât la serviciu, cât și acasă. Nu puteam respira, oboseam foarte repede, fie zi sau noapte.

Am început cu rugăciuni la Maica Domnului, la Sfânta Cuvioasă Parascheva, nu m-am îndoit niciodată de ajutorul de la Dumnezeu. De aceea, rugându-mă, n-am deznădăjduit, acum sunt mai bine, țin boala sub control.

Doamne, ajută-ne pe noi, păcătoșii!

Veronica, Tg. Neamț

* * *

Mai întâi rugăciunea

La 70 de ani, mama încă avea puterea de a zugrăvi. Locuind la țară, lipea și văruia casa. Într-o zi, un ginere, care nu era cu Dumnezeu, a venit tocmai când mama grijea camerele. A întrebat-o doar ce face și a plecat. Imediat, mamei au început să i se umfle mâinile, de nu mai putea face nimic. Se înroșeau, se înfierbântau, de parcă ieșea foc din ele. A dat cu diferite unguente, fie de la medic, fie naturiste, fără nici un efect. Nu mai putea suporta fierbințeala mâinilor.

Având mare evlavie la Sfânta Parascheva, a venit la Iași cu trenul. Prinsese la Mitropolie ultimele trei Sfinte Evanghelii de la Sfântul Maslu. Cât a stat acolo plângând și rugându-se, a simțit, dintr-odată, cum mâinile ei se răcoresc și se dezumflă. După asta, s-a închinat, mulțumind cu lacrimi. A plecat acasă bucurându-se de această minune și de faptul că i-a crescut și mai puternic evlavia la Cuvioasa Parascheva.

Într-o altă situație, mama s-a convins că înainte de orice trebuie făcută rugăciunea, apoi celelalte activități. De câte ori venea în Iași, la mine, la plecare, trebuia să i se întâmple câte un necaz: pierdea ceva, se lovea, era tulburată, pierdea trenul. Văzând așa, a hotărât ca înainte de toate, după coborârea din tren, să meargă la Sfânta Parascheva, să se roage în simplitatea ei, apoi să vină la mine. Mama are 79 de ani, citește acatistul Sfintei cu mare evlavie și-i mulțumește că o mai ține încă în putere, fiind și bolnavă.

Varvara și mama Aurica, Botoșani

* * *

În urmă cu vreo câțiva ani am auzit pe cineva povestind cum a ajutat-o Sfânta Parascheva în copilăria ei. Am început să citesc și eu aproape zilnic acatistul Sfintei, dar în mintea mea era gândul că de aceea a primit ajutor, fiindcă, de obicei, copiii sunt curați la suflet și la trup. Nu știam că Sfânta împarte ajutor și vindecări zi și noapte celor care-l cer, indiferent de vârstă.

De-abia acum îmi dau seama de ajutorul primit, pe când eu, păcătoasa, îmi spuneam că am noroc.

În vara asta am primit cartea *Binefacerile Sfintei Cuvioase Parascheva*. Am constatat că avem aproape de noi o grabnic ajutătoare și am început, după o oarecare întrerupere, să citesc Acatistul, dar altfel față de până acum: cu dragoste adâncă și speranța că mă va ajuta și pe mine ca pe toți ceilalți. Într-adevăr, așa a fost.

Îmi doream mult să ajung la ea; să-mi cer iertare pentru trecut și ajutor pentru viitor, însă, acolo unde lucrez, este foarte greu de obținut o învoire. Totuși, Măicuța a aranjat așa cum bine a știut și peste două săptămâni am ajuns la dânsa. Cu toate că-mi este foarte rău în mașină, tot rugându-mă, n-am avut nimic. Într-un timp mă amenința o gripă urâtă, am luat medicamente și tratamente naturiste, totuși, nu prea puteam înghiți (aveam și alte simptome). Atunci am luat ulei de la Sfânta, agheasmă, iar în final m-am făcut bine.

Anonimă

* * *

Altruism

Am ezitat mult timp nefiind ferm convinsă că fac bine așternând pe hârtie ceea ce am gândit, am simțit și mi s-a întâmplat.

De la grădiniță mi-am dorit să devin medic, care să ia cu mâna durerea oricărui om… N-a fost o ambiție de copil, n-a fost o iluzie…

Veneam la Sfânta Parascheva de câte ori treceam prin Iași, mă rugam Sfintei, dar cu mare regret recunosc că, până a deveni studentă, nu am citit Paraclisul Sfintei.

Ajunsă studentă la Medicină, am avut probleme cu locul de cazare, cu studiul, cu influențele din jur care mă determinau la decădere morală.

Acum, spre sfârșitul semestrului I, în seara de 10 ianuarie 2012, am venit la Sfânta cu ochii plini de lacrimi, rugând-o să mă ajute să termin pentru a II-a zi un proiect pe care trebuia să-l definitivez în vacanță. Era un proiect greu, la biofizică, pentru care, în câteva zile,

câte 8-9 ore căutam informații, citeam, traduceam din engleză, dar parcă totul „era legat”, neajungând la final.

M-am rugat la racla Sfintei, cam disperată, am citit pentru prima dată Paraclisul Sfintei, apoi am plecat cu o nouă dorință de a lua lucrarea de la capăt.

Acasă am început lucrul cu laptop-ul în brațe, cu toate materialele adunate, alături de trei icoane așezate în fața mea: Icoana Maicii Domnului, a Sfântului Arhanghel Mihail și a Sfintei Cuvioase Parascheva.

Am tastat continuu de seara până a doua zi aproape de ora 11^{00}, fără să gust ceva, doar schimbând diferite poziții. A fost o noapte în care am pierdut noțiunea timpului, o noapte ca o clipă, în care n-am auzit nici un sunet, nimic nu era în jurul meu, n-am simțit nici o oboseală, eram lucidă ca și cum aș fi dormit un somn bun de 5-6 ore. N-aveam cum să dorm, pentru că de la 13^{30} aveam cursuri până seara.

Cineva mi-a spus: „Nu te lăsa! Sfânta Parascheva să fie mâna ta dreaptă! Să fie prietena ta! Roagă-te ei și nu te va lăsa...!”, Aceste cuvinte le voi păstra mereu în mintea și în sufletul meu. La fel voi păstra până la ultima suflare chipul Sfintei căreia mă rog să-mi ajute să trec peste toate obstacolele vieții ca în noaptea albă când Sfânta Parascheva mi-a întocmit referatul la biofizică…

Îndeosebi mă rog să mă ajute să nu devin un „om fără Dumnezeu”, un doctor fără de suflet! Când, uneori, mi-e frică, atunci mă rog să-mi dea puterea de a mă jertfi oricând pentru ceilalți, oricât de greu ar fi și orice s-ar întâmpla în această lume…

Studentă la Medicină

* * *

Muncă, rugăciune, profesionalism

Acum 20 de ani am înălțat rugăciuni smerite la sfânta raclă a Cuvioasei Parascheva, pătrunsă de dorința de a face în viață ceva deosebit.

Consider că mi-a ascultat ruga, deoarece sunt un medic priceput, cu știință acumulată prin muncă asiduă, prin care pot ajuta multă lume aflată în suferință astăzi mai mult ca oricând.

Întotdeauna am mers la braț cu rugăciunea atât pentru mine cât și pentru semenii mei suferinzi.

Îi mulțumesc din suflet Sfintei Cuvioase Parascheva.

Cristina-Ileana

* * *

Mărturisire

Am ezitat mult timp, dar cu rugăciuni încărcate de amărăciune și lacrimi, Sfânta Parascheva m-a ajutat la Sfânta Spovedanie să mărturisesc un păcat grav de care mă rușinam.

În momentul confesiunii, mi-a dat puterea să spun acel păcat și să primesc dezlegare de la duhovnic.

Mulțumim, Sfântă Parascheva, că ne-ai învrednicit și anul acesta să ajungem la moaștele tale!

Ana-Maria

* * *

În impas, căutăm sprijinul divin

Sunt căsătorită, am trei copii și ne-am stabilit în Franța din anul 2000. De câteva luni mi-am pus în gând să dezvălui o minune întâmplată în familia noastră grație Sfintei Parascheva.

Începând cu 2005-2006, eu și soțul meu am făcut multe credite în bănci pentru două mașini, mobilă, decorarea apartamentului, o operație la ochi… Îndată am ajuns să nu mai putem rambursa ratele lunare, adunându-se multe penalizări. Eu eram casnică, iar soțul, tot ce câștiga mergea pentru plata datoriilor și astfel nu plăteam chiria la apartament.

În 2008 eram în totală imposibilitate de rambursare: soțul își pierduse locul de muncă. Astfel, am ajuns în fața tribunalului, eram disperați, încât nu dormeam nopțile și se întețeau certurile între noi.

Un timp, o comisie specială girată de Banca Franței se ocupa de familiile foarte îndatorate, ne-a ajutat acordându-ne o perioadă pentru

a ne pune pe picioare financiar, după care să începem rambursarea creditelor. Situația tot nu s-a schimbat, iar în 2011 am depus un nou dosar la Banca Franței. O doamnă care se ocupa de cazul nostru a propus judecătorului de la Tribunalul de mare instanță să se șteargă toate datoriile. Motivul – incapacitate de rambursare. Apoi, toate băncile s-au ridicat împotriva acelei decizii. Personal, eram neom, căci, dacă judecătorul nu ne acorda ștergerea datoriilor, calvarul începea de la capăt.

În 2011 am început să mă încurajez citind foarte des acatistul Sfintei Parascheva, rugând-o să ne salveze, fiindcă îmi doream să-mi cresc copiii mici în liniște și pace, fără frica zilei de mâine.

În martie 2012 am venit în România, la părinți, și am reușit a doua zi să mă rog la moaștele Sfintei. Tot în acea zi, soțul mă sună din Franța și-mi spune că suntem salvați: judecătorul a decis ștergerea datoriilor fără posibilitatea de recurs din partea băncilor.

Am spus tuturor că este o minune de la Sfânta Parascheva, deoarece au fost și alte cazuri de familii superîndatorate care n-au avut parte de o rezolvare fericită ca a noastră.

Mulțumesc Sfintei Parascheva, făcătoarea de minuni, că a readus liniștea, și speranța, și fericirea în sufletele noastre!

Angelica T., 32 de ani

* * *

Prima lectură

Am „descoperit-o” pe Sfânta Cuvioasă Parascheva când aveam 7 anișori, fiind în clasa I. Am găsit în casă *Viața Sfintei Cuvioase Parascheva*, cumpărată de la biserică. Am fost foarte curioasă și nerăbdătoare să văd ce scrie acolo. Deși abia învățam să citesc la școală, am lecturat ușor, ușor cartea. Momentul acela a rămas tipărit în mintea mea, apoi foarte ușor am început să privesc lucrurile noi care mi se păreau extraordinare și m-au sprijinit să înțeleg mai bine obiectele de studiu din școală.

Acum am 25 de ani și simt că Sfânta Parascheva comunică mereu cu oamenii ce se roagă. Ori de câte ori pot, vin să o văd, să-i vorbesc, să-i cer să-mi fie mereu mijlocitoare în rugăciunile mele către Sfânta Treime.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că a permis ca Sfânta Parascheva să rămână pe pământul nostru mereu, să ne bucurăm de binefacerile ei.

Anonimă, Tg. Frumos

* * *

Vis

În iarna 2011-2012 am fost foarte bolnavă, am luat antibiotice. Într-o noapte când a trebuit să iau medicamentele la ora 12, înainte de a mă trezi am simțit că nu mai pot respira, deoarece mă apăsa ceva pe piept. Cineva mi-a atins vârful degetelor de la picioare și mi-a zis: „Maria, trezește-te și ia medicamentele să nu mori în somn!". Când am deschis ochii, am văzut-o pe Sfânta Cuvioasă Parascheva, așa cum e înfățișată în sfânta icoană. După ce am zărit-o foarte clar, a dispărut. M-am speriat pe moment, am făcut sfânta cruce, am strigat la soțul meu, i-am spus ce am văzut. El a zis că este mare puterea lui Dumnezeu. N-am dormit toată noaptea întrebându-ne cum de m-a fericit Dumnezeu cu o așa minune.

De atunci nu este zi în care să nu mă rog și la Cuvioasa Maică Parascheva. Cu ajutorul Domnului am reușit astăzi să mă rog la sfânta ei raclă cu o bucurie imensă. Nu se știe dacă voi putea reveni, dar am cumpărat icoana Sfintei și știu că mă protejează.

Maria, Bacău

* * *

Puterea rugăciunii pentru suferinzi

O vecină mi-a spus că anul trecut, când s-au scos moaștele Cuvioasei Parascheva, se simțea foarte rău și neavând posibilitatea să

vină la Iași, le-a rugat pe două credincioase să ia un batic și să-l atingă de Sfânta, rugând-o să-i ușureze durerea. Efectiv nu se putea da jos din pat.

Bucuroase că au reușit să ajungă la racla Sfintei, cele două femei i-au dat telefon celei bolnave spunându-i că s-au rugat pentru ea. Surpriza mare a fost că vecina mea le-a răspuns cu uimire că de câteva minute s-a dat jos din pat și poate chiar să și meargă.

Asta înseamnă că are mare putere rugăciunea noastră pentru cei suferinzi.

Olguța, Vrancea

* * *

Toţi ne-am rugat

În anul 1980, mama mea, Elena, a avut o sarcină extrauterină în urma căreia era să moară. A fost luată cu salvarea, deoarece avea hemoragie.

Chiar în ziua Cuvioasei, domnul doctor a spus că nu are nici o șansă, însă ea, din ultimele puteri, a cerut apă, apoi și-a revenit. Speriat, doctorul s-a închinat și a spus: „Asta a fost numai o minune dumnezeiască. Sfânta Parascheva de azi te-a salvat de la moarte. Ori ești prea credincioasă, ori pentru un copil de-al tău vrea să trăiești". Eram, de fapt, patru frați cu vârste cuprinse între trei și paisprezece ani; toți ne-am rugat lui Dumnezeu să ne-o lase pe mama.

Marinela, Buftea

* * *

Aştept ziua Cuvioasei

În 2008, venind pentru prima dată la ziua Sfintei Parascheva, am avut parte de ceva neobișnuit, minunat. După aproape 30 de ore de așteptare, trupul meu cedase din punct de vedere fizic: spatele mă durea cumplit. Înainte de a ajunge să mă închin era gata să cad, însă

o femeie, cu chip de lumină, cu veșmânt alb ca de zăpadă, având crucea într-o mână, a apărut în fața mea. Am priceput că acea femeie era Sfânta. Cei de lângă mine au rămas nedumeriți, doar o femeie în vârstă mi-a spus că însăși Sfânta Parascheva a fost. În momentul acela m-a cuprins o căldură în tot corpul și n-am simțit nici o durere, nici o oboseală. Am început să plâng.

De atunci, în fiecare an vin la Sfânta, simt că mă cheamă, iar eu aștept această zi de 14 octombrie cu multă nerăbdare în care încape o bucurie de nedescris.

Ștefan, Râmnicu-Sărat

* * *

În fiecare an i-am cerut Sfintei Parascheva ca de ziua ei, pe 14 octombrie, să-mi asigure transportul ca să ajung la ea. Mereu mi-a ascultat rugăciunea văzând că eu nu prea am posibilități materiale.

Fănica

* * *

În anul 2008 îmi doream să merg la moaștele Maicii Parascheva. Din discuția cu soțul meu se iveau câteva impedimente: era prea departe, nu aveam bani, iar copilul nu împlinise un an.

Începând din 1 octombrie îi citeam zilnic acatistul Cuvioasei, rugându-mă adesea să ajungem la sfintele moaște. În 10 octombrie soțul a luat hotărârea de a pleca. Ne-am rugat Sfintei să ne ajute să ajungem repede și bine având și copilul cu noi. Se făcuse deja un rând mare, am rugat niște jandarmi să ne lase să trecem. Aproape de Catedrală, fiind lume foarte multă, nu mai puteam înainta. Atunci nu știu de unde ne-a strigat un jandarm care, după ce a văzut că suntem doar două persoane și copilul, a făcut un mic culoar și așa am reușit.

Maica Parascheva ne-a ajutat să ajungem la ea. I-am sărutat cu recunoștință sfintele moaște.

Carmen-Nicoleta, Ilfov

* * *

Credinţa – cea mai bună alifie

Cu mulți ani în urmă, aveam un fel de neg pe un deget. Era destul de dureros, inestetic și cu tendință de creștere. Am încercat să-l tratez cu unguente specifice, cu remedii naturale (ex. floare de rostopască) și alte metode de extirpare, însă fără rezultat.

Într-o zi, când stăteam la rând la Sfânta Parascheva, mi-a trecut prin gând să ating degetul respectiv de mâinile Sfintei, poate că va dispărea. La scurt timp (câteva zile) am remarcat micșorarea semnificativă a excrescenței, până la dispariția completă.

Am fost vizibil uimită și cam de atunci am început să cred că minunile există!

Credința… asta a fost cea mai bună alifie pentru afecțiunea mea. Doamne, ajută să se mai înfăptuiască minuni celor care sunt descumpăniți și care au nevoie să-L știe pe Dumnezeu aproape.

Cristina

* * *

Eram o mamă disperată

În vara anului 2008, fetița mea, Alexandra-Alina, de 11 ani, s-a trezit din somn cu o durere mare de cap, era rece și albă ca varul, abia respira. Am dus-o cu salvarea și după RMN mi s-a dat cea mai grea și mai dureroasă veste: malformație arterio-venoasă pe creier, neoperabilă. Au ținut-o la terapie intensivă: avea gurița strâmbă…

Eram o mamă disperată, fiindcă doctorii spuneau că nu va supraviețui (i se spărsese un vas, iar creierul era inundat de sânge). Plângând, am ajuns la Sfânta Cuvioasă Parascheva cu două pijămăluțe în sacoșă, m-am închinat și am spus toată durerea preotului care miruia pe credincioși. Mi-a citit, i-a stropit cu agheasmă pijamalele. Mi s-a spus să cumpăr cartea *Viața, acatistul și paraclisul Sfintei Cuvioase Parascheva* s-o citesc timp de 40 de zile. Așa am procedat, iar a doua zi fetița nu mai era la terapie intensivă. Când să urc la etajul 3,

ea venea singură, pe picioarele ei de la baie. După câteva zile de spitalizare, am mers împreună să-i mulțumim Sfintei, pentru minunea săvârșită. Am mers apoi în vreo 13 vineri la Sfântul Maslu, am continuat rugăciunile împreună. La primul Sfânt Maslu a fost mai greu pentru că își pierdea echilibrul, stătea puțin în genunchi, apoi din ce în ce tot mai bine.

Acum fata mea are 15 ani, este în clasa a IX-a și venim deseori să-i mulțumim Cuvioasei rugându-ne să o ferească Dumnezeu de primejdii, de boli și de orice rău.

Anișoara P., Iași

* * *

...m-a făcut să cred cu tărie

În anul 2000, mama mea a fost operată la Iași de hernie de disc, operație nereușită. A făcut infecție cu stafilococ auriu. Eu aveam atunci 20 de ani și am stat trei luni în spital cu mama, am îngrijit-o în timp ce ea urla de durere. Într-o zi am venit la Sfânta Parascheva și am plâns cât am putut, rugând-o s-o liniștească pe mama mea și dacă se poate să mi-o țină în viață. Când m-am întors la spital, ca o minune, mama nu mai urla de durere, putea să stea pe spate, ceea ce nu făcuse până a veni la Sfânta.

Minunea m-a făcut să cred cu tărie în cele sfinte și în puterile Cuvioasei, căreia îi mulțumesc întotdeauna.

Ancuța, Roman

* * *

Cei aflaţi în necazuri... să se umple de credinţă...

Mama mea, Maria, bolnavă de ciroză, având și lichid în burtă, a urmat un tratament naturist de la un profesor doctor din Iași. Venind după tratament, am hotărât să mergem și la Sfânta Parascheva, unde ne-am închinat cu multă credință, cu lacrimi fierbinți pentru vindecarea mamei și a tuturor celor bolnavi. La o săptămână după ce ne-am

întors acasă pline de speranță, burta mamei a început să se vindece, a eliminat toată răutatea, iar analizele i-au ieșit neașteptat de bune.

Din tot sufletul îi mulțumesc Sfintei, pentru că îmi văd mama bine. De aceea, vreau să-i îndemn pe toți cei bolnavi, aflați în necazuri și supărări să se umple de credință, nădejde și răbdare și să se roage tuturor sfinților, că sunt sigură de primirea ajutorului.

Iulia, Buhuși

* * *

Să... vii la mine!

În această sfântă biserică mărturisesc că am simțit prezența Sfintei Cuvioase Parascheva, vindecată fiind de cancer înainte de operație. Mi-a apărut în vis, înainte de internare și mi-a spus: „Să nu pleci la spital, până nu vii la mine!”, Am venit cu fratele mai mic, Mihai, ne-am închinat, iar operația a reușit.

Acum îi mulțumesc Sfintei cu fruntea și inima plecate adânc.

Viorica, Vaslui

* * *

E nevoie de inimă curată

Întâlnirea cu Sfânta Parascheva a fost deosebită în vara anului 1998. Mi s-a făcut rău înainte de a ajunge la sfânta raclă, când mai aveam vreo 20 de pași. Am considerat că nu mi-a permis să mă apropii de ea, de aceea, după ce mi-am revenit puțin, m-am rugat intens pentru iertarea greșelilor. Am observat acolo un om sărman care intrase într-o stare de rugăciune extrem de specială, chipul lui parcă strălucea fiind în comuniune cu Sfânta la care se închina de vreo 30 de minute. I-am dat o sumă însemnată de bani, care nu l-a interesat. Sărmanul părea foarte bogat sufletește; la ieșirea din biserică, s-a așezat pe iarbă, a scos una dintre cărțile de rugăciune și iar a intrat într-o lectură profundă.

M-am gândit la valoarea simplității, a inimii curate, întrucât Cuvioasa se roagă, cred, mai întâi pentru cei puri, cu inima curată și bună; cererea celor răi și meschini o tulbură…

Alina

* * *

După sute de kilometri te simţi liniştit, neobosit

Am 38 de ani și sunt nepoata, după frate, a prof. dr. N. Bumbăcescu, cel care a înființat în 1949 spitalul de pneumoftiziologie din Iași și care a decedat în 1972 în gara Iași în condiții misterioase. Mi-am dorit întotdeauna să aflu ce s-a întâmplat atunci și unde este înmormântat.

În martie 2005 am venit la Iași și, stând la rând la sfânta raclă a Cuvioasei Parascheva, în spatele meu s-a așezat o doamnă în vârstă. Ceva mă îndemna să o întreb dacă, din întâmplare, cunoscuse familia Bumbăcescu. Mare minune! Doamna aceea (soția unui profesor inginer) îl cunoscuse destul de bine și mi-a furnizat multe informații care mi-au folosit.

Menționez că eu m-am născut la un an după acel nefericit accident și că nu știam pe nimeni în Iași.

Consider că este o minune ca prima persoană pe care s-o întreb, într-un oraș așa mare, să fie persoana potrivită. Eu cunoșteam despre familia unchiului meu doar din relatările bunicii mele.

Tot ce m-am rugat la Cuvioasa am primit: sănătate, ajutor la serviciu, liniște sufletească – aparent lucruri firești, dar pe care le consider mari minuni, la fel cum minune mare este și faptul că, după ce faci sute de kilometri și ești obosit, îndată ce te închini la sfintele moaște nu mai simți orele de nesomn.

Știu că o să primesc totul pentru ce mă voi ruga, numai dacă Dumnezeu crede că îmi va fi de folos.

Mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva!

Dr. Luminița Crăciun, Turnu-Severin

* * *

Când mă rog, parcă plutesc

În fiecare zi mă rog la Sfânta Cuvioasă Parascheva și primesc ajutor în rezolvarea tuturor problemelor casei noastre, a copiilor noștri.

Când sunt copleșită de grijile lumești, plec la o mănăstire mai apropiată, dar o dată pe an vin la Cuvioasa. Deși sunt cardiacă, atunci când plec spre Cuvioasa, nu mă simt bolnavă. Lângă racla Sfintei și în Mitropolie simt o pace pe care nu o pot descrie, care mă ajută să duc mai departe viața. Când mă rog Cuvioasei, când dorul este puternic vin și plâng lângă sfânta raclă. Știe Sfânta Cuvioasă Parascheva de ce plâng! Nu există cuvinte să pot spune cât de bine mă simt când mă rog și parcă plutesc, atunci când plec foarte liniștită, despovărată.

Ioana, Medgidia

* * *

Certitudine

De fiecare dată când ating mâinile Sfintei Parascheva, doar în câteva secunde simt cum bate un puls, ca și cum mi-ar demonstra mereu că respiră.

Dacă îmi cade credința în îndoială, vin la Mitropolie, unde mi se oferă o certitudine, pe care reușesc să o simt cu adevărat.

Am primit mereu ceea ce am cerut de la Sfânta Parascheva, de multe ori peste meritele mele.

Anonimă

* * *

A tresărit

Mă rugam la sfânta raclă să mă ajute Cuvioasa Parascheva să mă înțeleg cu prietenul meu și să mă ierte că trăim în păcat. O rugam să-mi dea înțelepciune, să facă totul cum este mai bine, să nu ne mai certăm și să ne putem căsători în viitor.

Atunci când am atins moaștele Cuvioasei, am simțit că a tresărit. M-am speriat foarte tare și am luat imediat mâna. M-am uitat în jur și l-am văzut pe preotul ce miruia credincioșii, privindu-mă la fel de uimit.

De atunci, n-am mai îndrăznit să ating moaștele Sfintei Parascheva. Nu mă împărtășisem de foarte mult timp. Nu credeam cu toată ființa mea în sfințenia moaștelor! Nu trebuia să o rog să mă ierte că trăiesc în păcat… Poate mai sunt și alte explicații pentru experiența trăită de mine, însă acum cred că principala explicație este sfințenia moaștelor.

Am evitat să povestesc multor persoane întâmplarea, pentru că mulți nu m-au crezut și chiar am fost luată peste picior.

Sper să fie cu folos credincioșilor!

O studentă, 2008

* * *

Ruga pentru prieteni aduce bucurii

Am o prietenă foarte bună, educatoare. În anul acesta, 2011, și-a ales grupa mică, dar avea mereu insatisfacții: venea acasă foarte obosită și supărată că cei mici se domolesc greu, nu sunt atenți, nici ascultători.

Într-o zi am mers la Mitropolie și m-am rugat Sfintei Parascheva să-i domolească pe micuții elevi, să o asculte, s-o respecte pe prietena mea. Asta s-a întâmplat în vreme ce ea era la grădiniță. Când și-a terminat programul, am discutat despre satisfacția muncii acelei zile. Mi-a spus bucuroasă că astăzi a fost prima zi când copiii au fost atenți schimbându-și ca prin minune comportamentul. Din acea zi, când s-a întrebat care să fie motivul schimbării, nu a mai avut probleme.

Pentru mine mi-am dorit să intru la doctorat, deși asta însemna să renunț la locul de muncă. Eram derutată. La începutul verii m-am rugat Cuvioasei să mă ajute la examene. În patru luni am susținut și am promovat opt examene datorită Sfintei Parascheva.

La doctorat erau doar 15 locuri la buget. Eu am intrat a 16-a, adică prima la… cu taxă. M-am rugat Sfintei să-mi arate drumul pe

care trebuie să merg. Când am ajuns acasă, am primit un mesaj în care mi s-a comunicat că se așteaptă să mai fie aprobat încă un loc la buget.

Nu-mi permiteam taxă pentru acest doctorat, însă Cuvioasa mi-a arătat drumul pe care trebuie să merg și a făcut posibilă bucuria reușitei mele.

Elena, profesoară

* * *

Ca o revelație

Am 62 de ani și de-a lungul anilor Sfânta Parascheva m-a ajutat mereu când am ajuns la ea…

Amintesc doar două cazuri evidente.

În studenție aveam multe examene. La literatura engleză citisem doar câteva romane dintre cele indicate și mi-a picat cel pe care-l citisem integral. Am luat nota maximă.

După mulți ani, fiind căsătorită, am venit la Sfânta Parascheva atingând de raclă poșeta pe care o aveam de la cea mai bună prietenă a mea. Am avut pur și simplu ca o revelație: Sfânta mi-a dezvăluit infidelitatea soțului cu acea așa-zisă prietenă.

Îi voi rămâne totdeauna recunoscătoare și oricând, la nevoie, vin la Sfânta să mă ajute.

Anonimă

* * *

Să ne bucurăm de Sfintele Taine

Una dintre minunile pe care Sfânta Parascheva le-a făcut „peste noapte” pentru noi, s-a desfășurat în primăvara lui 2011, în postul Sfintelor Paști. M-am rugat la Cuvioasa, am dat un pomelnic pentru întărirea în credință și, în mod special, pentru a-i trimite în gând soțului meu să ținem post măcar trei zile ca să ne bucurăm și noi de Sfânta Taină a Spovedaniei și împărtășire cu Trupul Domnului nostru Iisus Hristos.

Această rugă la sfânta raclă a fost într-o după amiază, iar a doua zi, dimineața, primele cuvinte ale soțului meu când s-a trezit au fost: „Iubita mea, nu vrei să postim măcar o săptămână?”.

M-am cutremurat și am plâns cu lacrimi de bucurie, povestindu-i soțului meu pentru ce mă rugasem. Suntem căsătoriți de trei ani și jumătate și avem doi băieți sănătoși.

Simțim prezența și ajutorul lui Dumnezeu în viața noastră, în fiecare zi. O deosebită evlavie avem față de Sfânta Maria, Sfânta Teodora de la Sihla, Sfânta Parascheva, Sfinții Arhangheli, cât și pentru părintele Cleopa.

Daniela, Iași

* * *

Sfânta alină durerea de orice fel

Sunt studentă și am avut momente când, oricât de mult aș fi învățat, mă simțeam descumpănită, încât nimic nu mai era firesc. Am avut restanțe care pentru mine reprezentau momente de trăire tragică a vieții.

Eram singură și fără ajutor pe un drum destul de anevoios, încât simțeam că am ajuns la capătul puterilor. Nici pe departe să continui așa, din moment ce știam că Sfânta Paraschiva alină durerea de orice fel. Am crezut, m-am rugat mult și am continuat să învăț simțind că nu sunt singură și pierdută, că Sfânta e lângă mine, îmi dă putere.

Totul s-a sfârșit cu bine și nu găsesc cuvinte să exprim cât ajutor am primit de la Dumnezeu prin intermediul Sfintei Cuvioase Parascheva.

Alexandra

* * *

Ocrotitoarea

Sfânta Parascheva este ocrotitoarea mea, a casei mele. Simt mereu o ușurare după ce ies de la ea și știu că mă va ajuta mereu. Mi-a îndeplinit multe dorințe, chiar prea multe de simt că nu am atâta credință, că sunt prea păcătoasă ca să primesc atât de mult!

Ultima oară când am fost să mă rog pentru a lua examenul de grad II, am simțit o zvâcnire a mâinii ei sub mâna mea. Atunci mi-am dat seama că ea mă aude. Mă gândeam: poate s-a supărat că îi cer prea multe lucruri sau că vin la ea numai când am nevoie?! Știu, nimeni nu m-ar crede și eu parcă mă trezisem dintr-un vis, dar nu pot minți cu așa ceva: mâna ei a zvâcnit! Ea m-a auzit!

Credincioși! Rugați-vă! Ea face minuni!

Delia M.

* * *

Cea dintâi

De 14 octombrie 2011 voiam să mă împărtășesc prima, dar nu aveam cum pentru că era foarte multă lume. Eram ultima afară când s-a anunțat că împărtășire se face înăuntru. Nu mai puteam ajunge prima. Când, deodată, o bătrânică iute își făcea loc înaintea mea cu o viteză uimitoare! Am pornit după ea. Deși o parte din lume ieșea din Mitropolie, nu știu cum s-a întâmplat, dar am ajuns prima în fața ușilor împărătești, m-am împărtășit prima dintr-un potir imens, pentru că cea dintâi păcătoasă sunt eu.

Cred că bătrâna aceea era condusă de Cuvioasa.

Monahia Ecaterina

* * *

Prin încercări cu speranță

Trăiesc într-o familie ai cărei membri, dar și rude, au împliniri pe plan profesional, dar copilăria noastră a fost marcată de multe certuri între părinții noștri: tata – gelos dar și zelos în a-și iubi doar părinții și rudele sale, refuză să se spovedească la preot cu vrednicie; mama este pensionară.

Eu am trecut prin încercări grele și numeroase. De exemplu, în Vinerea mare din 1991, când veneam de la denie, m-a urmărit un ins, a intrat în lift, m-a apucat strâns de gât pe la spate. Am reușit să

țip atât de tare, încât mama m-a auzit de la etajul opt și am ajuns în casă în stare de șoc. Am avut câteva internări în spital, urmez tratament, dar a rămas frica. Am trecut prin momente, zile și ani încărcați de puține succese și multe dezamăgiri.

Eu și sora mea ne dorim să găsim buni creștini cu care să întemeiem familii reușite, pace în suflete…

Angelica, Iași

* * *

Sfânta a stat cu mine

Prin rugăciune, la încercări, Buna Cuvioasă Parascheva a stat cu mine în camera mea, timp de opt ani, în Italia, și-i mulțumesc din tot sufletul.

Cu certitudine, dacă ne rugăm sincer, minunile există, sunt zilnic printre noi, doar că uneori nu vrem să le vedem.

Maria, Suceava

* * *

Pentru credință

Fac parte dintr-o familie umilită de rude pentru credința noastră în Dumnezeu. În urmă cu un an, eram în clasa a VIII-a și urma ca, în funcție de media școlară și de testele naționale, să-mi aleg liceul pentru a-mi stabili viitorul. Din dorința de a fi dominată și determinată să mă îndepărtez de Dumnezeu, rudele mele i-au influențat pe niște profesori să-mi pună note mici pentru a-mi periclita situația școlară. Am încercat transferul la o altă școală, dar nu a fost acceptat.

Atunci părinții mei au venit la Cuvioasa Parascheva (deși suntem foarte departe de Iași) și rugăciunea a fost primită: m-am mutat la altă școală, am obținut note mari la testele naționale, am intrat la liceul dorit.

Sperăm că nu va ajunge și aici influența rudelor, dar ne rugăm pentru luminarea și întoarcerea lor la Dumnezeu și să ne dea putere de a depăși eventualele necazuri.

G.A.

* * *

M-am rugat..., boala nu s-a mai întors

Suferеam de nevrită optică, o boală a nervului optic care, netratată corespunzător, putea duce la orbire. Nu puteam suporta lumina electrică, nu puteam citi, iar durerea de ochi era atât de violentă, încât îmi storcea toată puterea fizică.

Mă internam în spital, făceam tratament, dar la câteva zile după externare, simptomele reapăreau. Medicii spuneau că boala e întreținută de o infecție în sfera O.R.L., pe care însă nu o puteau depista, deci n-o puteau trata.

Ajunsesem în pragul disperării. Mergeam pentru a treia oară la spital, când cineva m-a îndemnat ca înainte de a mă interna să merg la racla Cuvioasei Parascheva și să o rog să descopere ea medicilor cauza bolii.

Era o zi de vineri. Am mers și m-am rugat... Apoi m-am internat din nou. M-au investigat un profesor doctor și alți doi medici oftalmologi. Concluzia a fost: nici urmă de nevrită optică!

S-au scurs de-atunci aproape trei ani. Boala nu s-a mai întors, timpul a șters din memoria mea durerea trupească și disperarea trăite atunci. Nu mi-au mai rămas în minte și în inimă decât gândurile și sentimentele de adâncă recunoștință față de binefăcătoarea mea, Cuvioasa Parascheva de la Iași.

Anonimă

* * *

Numai pe Mirele Hristos

În lupta cu păcatul, nu m-am luptat până la sânge și, din cauza neatenției, a firii mele pătimașe, m-am lăsat cuprinsă de sentimente urâte asupra unei persoane, deși eram afierosită lui Dumnezeu.

Totuși, conștientizând că greșesc, alergam la duhovnicul meu cu mare disperare și-l rugam să stăruie în rugăciune, să nu-mi pierd sufletul.

Am avut prilejul să ajung la Iași, am venit la Cuvioasa încrezându-mă în ajutorul ei, căci minune a făcut cu mine și înainte de a merge la mănăstire. Am plâns la sfânta raclă și am rugat-o să mă salveze să nu-mi pierd mântuirea. Si m-a auzit, fiindcă imediat am simțit în inima mea că s-au îndepărtat de mine acele sentimente, de care credeam că niciodată n-o să mai scap. M-am simțit ușurată de parcă niciodată nu am fost stăpânită de ele și față de persoana aceea (care, din întâmplare, era cu mine în acel drum), mă simțeam rece și indiferentă. Tot drumul la întoarcere am plâns de emoție și de bucurie fiind foarte impresionată de minunea ce se petrece cu mine atât de grabnic.

Mereu îi mulțumesc Cuvioasei că nu m-a lăsat să-mi pierd mântuirea și mi-a purificat inima ca să-L pot iubi numai pe Mirele Hristos!

Anonimă

* * *

Chemare la miresele lui Iisus

Plăcuți lui Dumnezeu, sfinții, cu darul pe care l-au primit de la Dumnezeu, fac multe minuni și în zilele noastre. În funcție de cererea și credința celui care are nevoie de ajutor, ei nu întârzie, ci în chip minunat sunt grabnic ascultători și ajutători.

Minuni nenumărate au făcut și cu mine, mai mulți sfinți cărora le-am cerut ajutorul, deși nemernică sunt pe acest pământ, din cauza mulțimii de păcate săvârșite în toată viața mea.

Sfânta Parascheva m-a ajutat să ies din negura cea tulburătoare a lumii. Locuiam și aveam locul de muncă în apropierea orașului Iași

și când aveam inima plină de amărăciune, mergeam la Cuvioasa, iar ea mă alina în suferințele mele.

Am trecut printr-o perioadă de luptă crâncenă, căci doream să mă retrag la mănăstire, să renunț la toate deșertăciunile, însă lumea încă mă mai atrăgea ca un magnet fiind și la o vârstă critică, nestatornică.

Această nestatornicie îmi aducea în suflet multă tulburare, întristare, chiar deznădejde, crezând că pentru păcatele mele, nu eram vrednică să-mi petrec restul vieții printre miresele lui Hristos.

Așa mâhnită și îndurerată mergeam la Cuvioasa să-i spun durerea. Mă așezam de multe ori la rând, iar lângă sfintele ei moaște vorbeam cu ea ca și cu o persoană vie, neținând cont de prezența celor din jur. Îmi lipeam fruntea de sfânta raclă, atingeam mâinile ei pe care le simțeam atât de calde și-mi părea că se mișcă sub mâinile mele, ca și cum îmi răspundea Sfânta cu dragoste că este alături de mine. Aceasta îmi dădea aripi în nădejdea de mântuire umplându-mi inima de bucurie. O liniște dumnezeiască mă cuprindea și-mi aducea în suflet iar dorința de a părăsi această lume și să plec la mănăstire.

Când, în sfârșit, credeam că am scăpat de ispite, influențată de unele persoane din jur cărora am făcut greșeala spunându-le dorința mea, m-am lăsat cuprinsă din nou de o stare de teamă, de îndoială și de descurajare. Credeam că nu voi putea să duc lupta și nevoința duhovnicească din mănăstire și că după un timp mă voi întoarce în lume.

Iar mă biruia întristarea peste măsură și iar mă clătinam în hotărârea mea.

Dar, mergând la buna mea mângâietoare și sfătuitoare și din nou încrezându-mă în ajutorul ei și al duhovnicului meu (pe care-l rugam să mijlocească pentru mine cu rugăciunea), mi-a revenit, de data asta, definitiv, dorul de mănăstire, mi-a readus pacea în suflet și nădejdea că „unde vrea Dumnezeu, acolo se biruiește rânduiala firii”. Parcă o mână nevăzută mă împingea cu blândețe și mă îndemna să merg acolo unde mă chema Iisus Hristos, Domnul nostru, Care este slăvit în veci prin sfinții Săi!

Monahia N., Mănăstirea Agapia

* * *

Cine dă, lui îşi dă, cine face, lui îşi face

Într-o vară, un biet moșneag,
Chinuit de vremuri grele,
Își făcu un bordeiaș
Din pământ și din nuiele,
Chiar la marginea pădurii,
La tulpina unui fag.
În mijlocul creaturii
Locuia bietul moșneag.
Fără nici un ajutor,
Rezemat în două cârje,
Sprijinea al său picior.
Când și când pornea sărmanul
Înspre sat, la sărbătoare
Gârbovit, cu sacu-n spate
Să-și cerșească de mâncare.
Si, în loc să mulțumească,
Spune vorba care-i place:
Cine dă, lui își dă,
Cine face lui își face.

Într-o zi, o gospodină
Din înalta societate,
Egoistă, fără milă,
Si plină de răutate,
Se gândi cum s-amuțească
Glasul celui cerșetor
Ce cerșea de-atâta vreme,
Pe la poarta tuturor.
Repede, făcu o pâine
Din făina cea mai albă
Puse-ntr-însa o otravă

Si apoi o coace-n grabă.
Când venit-a cerșetorul,
I-a dat pâinea otrăvită,
Si-a ei inimă tresaltă
Că, de-acum, cerșetorul
Nu va mai cerși la poartă.
Iară moșul își luă darul,
Primindu-l cu bucurie.
Văzând pâinea prea frumoasă,
Se gândește s-o mai ție.
Apoi, repetă zicala
Ce așa de mult îi place:
Cine dă, lui își dă,
Cine face, lui își face.

După ce colindă satul
Se întoarce la bordei.
De-obosit, se odihnește
Pe un scăunel de tei.
N-apuca să șadă bine
Când se ivi pe cărare
Un fecior voinic din sat;
Venea de la vânătoare,
Obosit și rupt de foame.
După el venea un câine.
Rătăcise prin pădure
Fără nici un pic de pâine.
Ajungând lângă bordei,
Se-adresează c-o-ntrebare:
- Moșule, să nu te superi,
Nu ai ceva de mâncare?
- Cum să nu, răspunde moșul,
Chiar acum venii din sat

Si chiar mama dumitale
O pâine albă mi-a dat.
Ia-o taică și-o mănâncă,
Potolește-ți foamea-n pace!
Cine dă lui își dă,
Cine face, lui își face.

După ce mâncă feciorul,
Mulțumit plecă spre sat,
Fără-a bănui, sărmanul,
De ceea ce s-a-ntâmplat.
Ajungând acasă bine,
Mama îl îmbrățișează,
Se dezbracă și, în fine,
El la masă se așază.
Însă, de-odată, feciorul
Se ridică în picioare:
- Vai, mi-e rău, mi-e rău tare!
Mamă, mor, totul mă doare!
Mama atunci se îngrozește,
El se vaită disperat.
- Cum, ce ai, întreabă mama,
Spune, dragă ce-ai mâncat?
- N-am mâncat, răspunse fiul,
Decât pâinea cea frumoasă
Ce-ai dat-o la cerșetorul,
Astăzi, când a fost pe-acasă.
Un fior de groază-atunci
Mamei inima-i cuprinde.
Fiul ei își dă suflarea
Si în fața ei se stinge.
Disperată mama cade
Peste-a fiului ei față

Si, cu mâna tremurândă,
Ea de gâtu-i se agață.
Apoi își privește fapta.
Corpul lui i se răcește.
Iată cum Cel din ceruri
Orice faptă răsplătește
Si-n urechi îi suna glasul
Moșului ce nu mai tace:
Cine dă, lui își dă,
Cine face, lui își face.

Anonim

* * *

Două procesiuni

În 1947, în timpul secetei, se murea de foame în satul Libertatea, iar oamenii, împreună cu preoții din comuna Călărași, au organizat, la nivelul Mitropoliei Moldovei și Sucevei (în iunie 1947), procesiunea cu moaștele Cuvioasei Parascheva, în fruntea procesiunii aflându-se vrednicul de pomenire, Preafericitul Teoctist.

Părintele Vasile Codău de la Călărași a hotărât să meargă înaintea procesiunii ca să determine poposirea acesteia, cu sfintele moaște, și în Berza – un loc amenajat de către preoți și mireni pentru primirea Cuvioasei.

La încercarea de coborâre a raclei cu sfintele moaște de către preoți, acest lucru s-a dovedit imposibil – sfânta nu voia să se înfăptuiască aceasta. Toată lumea era uimită! Ce se întâmplase? Pentru același motiv (seceta, foamea) intrase pe acest teritoriu la o distanță de aproximativ trei kilometri, o altă procesiune cu icoana Maicii Domnului – făcătoare de minuni, de la Mănăstirea Neamț. Stația Berza este situată în vârful pantei, iar din vale se apropia procesiunea cu sfânta icoană. Credincioșii din cele două procesiuni așteptau în liniște să se închine mai întâi la sfânta icoană pentru ca, apoi să coboare la sfintele moaște. După ce preoții s-au închinat la icoana Maicii Domnului s-au întors la mașina unde erau sfintele moaște ale Cuvioasei, abia

atunci portierele mașinii s-au deschis, dar preoții n-au mai apucat să o coboare, Cuvioasa a coborât singură, fără a fi atinsă de nici o mână omenească. Așa s-a făcut o mare minune pe care am văzut-o cu ochii mei. S-a săvârșit Sfânta Liturghie și Sfântul Maslu, iar un bolnav paralitic, pe nume Preotescu, s-a vindecat.

La sfârșitul cuvântului de învățătură, Preafericitul Teoctist a dat o sugestie: „La vremea vremii în acest loc se va face un locaș de închinăciune; acest loc este sfânt în urma minunii de acum și trebuie pus un semn". Astăzi, locul întâlnirii celor două procesiuni este marcat printr-o troiță și este cunoscut cu numele „La Sfânta".

În aceeași zi, spre seară, a plouat foarte mult, încât patru oameni au dus sfânta raclă la biserica din centrul comunei. Din cauza noroiului abia au scos mașina. Toată noaptea și în cea de-a doua zi, oamenii locului s-au închinat toți la sfintele moaște. Toate acestea s-au petrecut când eu aveam 7 ani și-mi amintesc fără greutate – mulțumesc lui Dumnezeu; relatările acestor evenimente le pot evoca părinții și consătenii mei.

Murariu Floarea, Botoșani

* * *

A început calvarul

În 15 august 1950 era și o zi de duminică. Un sătean din Libertatea, bun gospodar, a înjugat boii la car, plecând spre Santa Mare să-și scoată cânepa din baltă. Sătenii se mirau de gestul lui în ziua Adormirii Maicii Domnului, iar el își continua drumul. Când a ajuns în locul unde fusese procesiunea cu sfintele moaște, i-a ieșit în față o copilă de câțiva anișori, îmbrăcată în cămașă albă, încinsă cu panglică bleu, cu părul cârlionțat și blond. L-a întrebat pe moșul acela unde se duce, apoi i-a amintit că-s două mari sărbători. „Nu te duce, că azi sunt două sărbători și are să te bată Maica Domnului, moșule!"

Moșul a vrut s-o ia în brațe și s-o pună în car, dar când a întins mâinile, copila a dispărut. Si-a continuat drumul. S-a dus la scos cânepa, dar

îl mustra cugetul de ce i s-a întâmplat. La întoarcere, povestea tuturor despre copila aceea dispărută brusc.

Într-adevăr, de pe 21 noiembrie (de „Intrarea Maicii Domnului în Biserică”), a început calvarul săteanului – un șir mare de necazuri...

Murariu Floarea, Botoșani

* * *

Îndemnul Cuvioasei

De la început îmi cer scuze, pentru că nu mă pot limita la o singură pagină, întrucât trebuie să dau mai multe detalii.

În martie 2006 eram singur acasă (soția și băiatul fiind plecați la o rudă). Am chemat doi prieteni, am consumat bere până pe la orele 22-23. După plecarea lor, lângă mine în pat a apărut socrul meu (de fapt fostul socru, pentru că acum sunt divorțat) care era decedat cam de trei ani. Eram bucuros, vorbeam cu el, pentru că era o persoană vizibilă, bine definită, dar de câte ori îl întrebam ceva, ori nu răspundea, ori bolborosea și cam așa a trecut seara de luni spre marți.

Dimineața l-am chemat pe unul dintre prietenii care fusese la mine, să-l vadă pe socrul meu. A venit, dar el nu vedea nimic, așa că a plecat uitându-se la mine cam înfricoșat. Seara am coborât din apartamentul meu și am luat niște bere. Imediat între perdea și fereastră au apărut doi bărbați și o femeie stând cu spatele la mine, uitându-se unul la altul cu coada ochiului. După un timp am adormit, iar când m-am trezit se cutremura blocul, tavanul se unduia ca valurile de apă. În mijlocul „valurilor” un chip de femeie chiar deasupra mea. Am sărit repede din pat și m-am rugat la Dumnezeu și cred că și la Sfânta Parascheva (în ultimii ani mă duceam des la Mitropolie, iar în casă țineam deseori candela aprinsă). A treia zi, miercuri, am văzut la lustra din sufragerie un nouraș alb, iar în mijloc chipul Sfintei Parascheva. Nedumerit este puțin spus că eram și am întrebat-o:

- Tu ești Sfânta Parascheva și ai venit la mine?

- Da, a zis Sfânta.

M-am tot învârtit prin casă neștiind ce să fac. Eram creștin, dar nu mă spovedisem din copilărie și nu pot da vina pe serviciul meu (am fost cadru militar); aveam credință în Dumnezeu, dar la mine se limita doar la a-mi face sfânta cruce când plecam la serviciu și ocazional (exceptând anii de după 2000 când mă duceam la biserică). Am întrebat-o dacă să mă adresez cu „dumneavoastră" și ea mi-a răspuns:

- Spune-mi „Tu"!

Am întrebat-o dacă vrea să mănânce ceva, întrucât din momentul acela în cameră erau o parte din rudele mele decedate (bunici, o soră a tatei etc.) apărute ca niște umbre, nu vizibile explicit ca Sfânta Parascheva. Iarăși am întrebat-o:

- Sfântă Parascheva, ce să fac? Să dau de pomană ceva? (atât m-am priceput, dar având o reținere în mintea mea, concepeam că nu poate mânca, că e moartă, nedându-mi seama că ea era vie și eu mort). Avea același chip ca în icoana de pe peretele exterior care este la Mitropolie lângă lumânărar. Am continuat să pun întrebări, dar lăsa privirea în jos și am înțeles că nu voia sau nu putea, ori nu meritam să-mi răspundă.

Dar la întrebarea dacă „să dau de pomană" mi-a răspuns bucuroasă:

- Dă la copii!

- Si pentru tine ce să iau?

- Ia-mi flori, mi-a răspuns.

- Unde să le pun? am întrebat.

- La mine, la raclă, mi-a răspuns.

Am coborât la o cofetărie, am cumpărat trei pachete de prăjituri și le-am dat unor femei care aveau copii de mână pe stradă.

La întoarcere, Sfânta era tot acolo, i-am spus că mă duc să pun flori la raclă, am întrebat-o dacă mai stă la mine și a zis:

- Da.

Am dus flori la raclă (ceea ce fac mereu de atunci). Acasă am început să conștientizez pericolul în care mă aflam: intrau prin ușa închisă de la balcon diavolii transformați în șobolani, insecte etc.

Norul cu Sfânta era tot deasupra lustrei, de unde prin rotire ieșea câte o rază și-i lovea pe diavoli. Nu-i lovea pe cei care erau umbrele rudelor mele. Bucuros, le-am spus că Sfânta este „maica mea și mama mea”, că sunt necăjit și mă ajută. Ducându-mă sub nor, am simțit mâna Sfintei Parascheva mângâindu-mă pe cap ca și cum și-ar mângâia un părinte copilul lui. I-am spus:

- Maică Parascheva, tare mă doare urechea stângă, am otită de mulți ani!

Am înclinat capul lateral și am simțit un lichid curgând în ureche.

A patra zi, joi, tot așa a trecut: Sfânta luptându-se cu diavolii pentru mine, iar eu puneam tămâie la ușa de la balcon. Ei se transformau în șoareci și-mi mâncau tămâia. Am întrebat foarte înspăimântat:

- Maică Parascheva, de ce mi se întâmplă lucrurile astea?

- Nu mai bea, mi-a răspuns ea.

Târziu s-a zguduit ușa de la balcon și mâinile negre cu patru degete voiau să scoată ușa. Din cauza spaimei și a prostiei mele, am plecat de lângă apărătoarea mea să cer ajutor de la vecini: o mână nevăzută învârtea siguranțele de la tablou spre a fi întuneric, în casa scării erau broaște țestoase cu țepi vorbindu-și cum să mă prindă. Am bătut la uși, dar nici un vecin n-a deschis. Abia mai jos o vecină m-a crezut, a aruncat pe hol cu agheasmă, iar cercul din jurul meu se reducea. Am urcat cu vecinul în cameră, Sfânta se lupta cu diavolii, dar el nu o vedea.

Dimineața, vineri, am așteptat până s-a deschis ușa bisericii, am stat la Sfântul Maslu, apoi am mărturisit preotului din cartier ce mi s-a întâmplat.

Si în biserică îi auzeam pe diavoli spunând că nu pleacă până nu mă iau pe mine. După ce am luat agheasmă mare, am ajuns acasă, dar Sfânta nu mai era vizibilă deși îi simțeam prezența.

În anii aceștia mereu m-am gândit cum să fac ca să știe mai multă lume despre minunile Sfintei Parascheva: am spus mamei mele și nu m-a crezut, surorii mele și a râs de mine, alți apropiați și prieteni, la fel. Acum că am văzut anunțul la Mitropolie, m-am gândit că e bine

să scriu, pentru că în primul rând sunt dator să fac asta pentru Dumnezeu și pentru sfinții care se roagă pentru noi pentru iertarea păcatelor. În cazul meu, pentru Sfânta Parascheva, care mi s-a arătat, mi-a vorbit, m-a mângâiat și cred că se roagă în continuare pentru sufletul meu plin de păcate și de patimi.

Mâine, 10 februarie 2012 voi veni la Sfânta Parascheva cu flori, voi aduce și aceste coli, după scrierea cărora mă simt oarecum parțial despovărat, mulțumindu-I lui Dumnezeu pentru mila Lui față de mine.

R. Nicolae, Iași, martie 2006, 42 de ani

* * *

Rugăciunea ca tratament personal

Vin să mă închin la sfintele moaște de aproape 45 de ani, iar în tinerețe veneam și de 3-4 ori pe an.

Acum 35 de ani m-am rugat la Cuvioasa Parascheva s-o ajute pe fiica mea, Carmen, să aibă naștere ușoară. M-am rugat cu credință, iar durerile de naștere au durat puțin, n-au fost deloc grele cum se înfricoșa fiica mea. Îi mulțumesc din inimă Cuvioasei că avem o nepoțică foarte reușită.

O altă minune a fost pentru cea de-a doua fiică a mea, Livia-Alexandrina, căreia, în al III-lea an de studenție, i-a apărut la sân un nodul. Medicul a propus extirparea. Ca mamă, n-am fost de acord, așa că am venit din nou la rugăciune la Cuvioasa Parascheva să-mi vindece fiica. Atingeam de sfânta raclă lucruri intime pe care i le dădeam fiicei mele să le poarte. Astfel, deși a durat un timp, dar cu credință am reușit s-o salvez. Acum are peste 55 de ani și un băiat de 30 de ani.

Si eu am primit ajutor prin ulei sfințit de la Sfântul Maslu. Acum 35 de ani îmi apăruse un nodul la baza gâtului, cam de mărimea unei monede. Am mers la medic pentru că mă deranja la înghițit și la vorbit. Medicul de la oncologie a propus operație, dar n-am acceptat, ci am

început a-mi face tratament în felul următor: rugăciuni, apoi spuneam: „Doamne Iisuse Hristoase, Tu care ai tămăduit orbi, șchiopi, ologi, tămăduiește-mă și pe mine, păcătoasa!”. Apoi mă dădeam cu ulei sfințit în semnul Sfintei Cruci. Asta făceam zilnic, dimineața și seara, dar cu multă concentrare la rugăciune și cu multă încredere, că altă salvare nu aveam. Am început acest tratament al meu cam pe la mijlocul lui octombrie, de ziua Cuvioasei, și până la Crăciun, când mi-am botezat și nepoata. Ajunsese nodulul meu cât o gămălie de ac. După Sfintele Sărbători, am urmat din nou acest tratament, cam o lună de zile. Mulțumesc Bunului Dumnezeu și Cuvioasei Parascheva care m-au ajutat. Am 35 de ani de când am făcut asta.

Îndrăznesc să vă scriu și un vis:

În Catedrala Mitropolitană mochetată într-un galben auriu, alături de Sfântul Altar se afla, la fel, o cămăruță, unde pe un pătuț dormea o tânără cu păr negru și cu niște frumoși ochi albaștri. Am întrebat-o:

- Sunt de sticlă?

- Nu vezi că sunt vie? mi-a răspuns.

Pe o măsuță din cameră se afla o prescură și un pahar cu agheasmă. Tânăra s-a ridicat din pătuț, s-a așezat pe un scaun și m-a invitat să servesc și eu prescură și agheasmă. Am refuzat zicându-i că eu nu-s vrednică de ele. Apoi mi-a spus să mai vin la dânsa, că m-a ajutat de atâtea ori și că mă va ajuta și-n viitor. Acest sfat îl voi respecta cât voi putea merge pe picioare. Oare nu-i o minune că o persoană de peste 80 de ani poate sta la rând la Cuvioasa? Anul acesta am stat 10 ore, anul trecut 24 de ore, altă dată 27 de ore. Cel mai greu pentru un octogenar este noaptea, când nu vezi pe unde calci și greu ții pasul cu cei tineri. Dar cu dragostea ce i-o purtăm Cuvioasei Parascheva, cu puterea Celui Atotputernic, ne vom descurca.

Mă simt tare fericită când văd că de la un an la altul sunt atât de frumoase împodobite, atât Sfânta Cuvioasă, cât și baldachinul! Câtă artă, cât talent se dezvăluie pentru a fi desăvârșit de frumos!

Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru toate!

Mulțumim întregului sobor al Sfintei Catedrale care ne ajută să ne închinăm de ziua Cuvioasei și la alți sfinți.

Marcela, 84 de ani, Galați, 16 octombrie 2011

* * *

Fără operație

În anul 1996 mi-a apărut la gât un chist tiroidian dureros că nu puteam înghiți. Doctorii mi-au spus că trebuie operat.

Am venit și m-am rugat la Cuvioasa Parascheva să mă ajute să scap de chist fără operație. Într-adevăr a dispărut ca și cum nu ar fi fost niciodată. Așadar Sfânta Parascheva m-a ajutat ca de atâtea ori când mă aflam în necazuri dându-mi *speranța* că se rezolvă.

Maica Sofia

* * *

Doar rugăciuni

Eram asistentă medicală la Spitalul Parhon în 1953, când copilul avea 3 ani (acum are 53 ani). Într-o zi au venit trei studenți cu febră mare și frisoane. Eu fiind o fire mai sensibilă, am luat virusul de la dânșii, iar după șase zile eram internată la neurochirurgie cu diagnosticul leuconevraxită (scleroză în plăci). Trei ani am făcut tratamente, fără a progresa. Mergeam în cârje, eram invalidă. Profesorii Oblu și Franki m-au trimis la profesorul Bulandra din București. Între timp veneam la Sfânta Parascheva rugându-mă, citindu-i acatistul. M-am dus la București în cârje cu trenul. Am stat doar patru zile. Atunci am văzut minunea: am mers la profesorul doctor în baston, fără cârje, iar dânsul m-a întrebat ce tratament am mai făcut…

I-am spus că am făcut doar rugăciuni.

La Iași mi-am reluat serviciul, fără baston, la secția chirurgie unde lucram cu bolnavii ca și cu mine: nu le făceam pansamente până nu mă rugam pentru ei. În 6-7 zile se făceau sănătoși, încât nici profesorul doctor nu-și dădea seama.

Când am ceva pe suflet vin cu rugăciuni de ajutor și mulțumire la Sfânta Parascheva.

Maria, Iași

* * *

Ca un copil era în vis... Un copil în alb

Mi-am zis adesea că, poate, e mai bine să rămână o taină visul în care mi s-a arătat o fetiță care radia într-un alb de neimaginat... După multe ezitări am hotărât să scriu și o fac cu multă ușurință deși n-am mai scris o compunere de vreo zece ani.

Se făcea că eram în Mitropolia ieșeană și mă închinam la icoana Mântuitorului din dreapta. N-am stat la rând la Sfântă și m-am dus direct la icoana Maicii Domnului de lângă icoana Sfântului Nicolae. În biserică erau doar câțiva oameni care au ieșit afară când am ajuns eu între cele două icoane. În visul meu nu știam că există Sfânta Parascheva în biserică, dar tot mă uitam spre locul ei din dreapta, am văzut racla și în ea se zbătea cineva, își rupea (hainele) veșmintele și striga să fie scoasă de acolo: „Scoateți-mă de aici, scoateți-mă! Mă sufoc!". Eu m-am speriat, pentru că nu știam cine este, de ce se zbate așa, și mă întrebam de ce sunt atâtea veșminte scumpe în biserică dacă sfinții au fost oameni simpli. Eram îngrozită și am ieșit afară în fugă. Acolo erau mulți oameni, iar eu m-am ascuns după mulțime, făcându-mă tot mai mică, deși sunt destul de înaltă. Deodată, din biserică a ieșit fata îmbrăcată în alb, cam de 1,65 m. Strălucea toată, în albul ei pur ca prima zăpadă. Era ca în icoanele lui Iisus la Înviere. A venit spre mine, făcându-și loc prin mulțimea care se dădea la o parte din calea ei, fără ca să zică ceva. M-a luat de mână și mi-a zis: „Hai să mergem!". Am plecat, împreună, spre Facultatea de Teologie.

De atunci Sfânta a fost alături de familia mea la nevoie: bunica mea avea cancer, doctorii spuneau că nu mai are mult de trăit după operație, dar a mai trăit șapte ani; sora mea și-a găsit, după ani, băiatul cu care s-a căsătorit; mama mea, negăsindu-și de lucru, după multe rugăciuni, și-a împlinit dorința la vârsta de 50 de ani.

Cât despre mine, după rugăciuni multe și la Sfântul Nectarie, m-am vindecat de chisturi ovariene, de curvie și dezmăț. Simt că Sfânta Parascheva m-a ajutat mult să vin pe drumul cel bun și să întâlnesc un băiat minunat pentru care nu-s vrednică să-i mulțumesc. Minuni tot timpul ni se întâmplă. În fiecare zi aproape… Important este să le vedem, să le simțim și să mulțumim.

Anonimă

* * *

La icoană ca la un prieten drag

Am absolvit un liceu din Iași cu note mari și, cu ajutorul Sfintei, cu credință în Dumnezeu am rezultate foarte bune.

În fiecare an vin în Iași la rude, dar niciodată nu m-am întors acasă fără să trec pe la Cuvioasa Parascheva ca la o prietenă pe care niciodată nu o voi uita, pentru că elev fiind veneam duminica, puneam o dorință în fața icoanei și cu ajutorul Sfintei a fost împlinită.

Îți mulțumesc!

Dumitru-Doru, Suceava, 2012

* * *

La icoane nu te rogi pentru bani

Când eram mai tânără, având necazuri și lipsuri mari, am venit la Sfânta Parascheva să mă rog să-mi ajute.

Cu mâna pe sfânta raclă, cu portmoneul în mâna cealaltă, mă rugam să m-ajute cu bani pentru necazurile mele. În clipa următoare mi-a zburat pe neașteptate portmoneul din mână, încât m-am speriat și am plecat. De atunci am înțeles că la sfinți nu te rogi pentru bani…

Silvia, Iași

* * *

Nu credea în moaştele Cuvioasei

Eu cred foarte mult în puterile și minunile Sfintei Parascheva, de când eram doar o copilă. Am trăit într-o familie tulburată de neînțelegeri, multe certuri și deseori îmi găseam liniștea sufletească la slujba din Mitropolie.

La 21 de ani m-am căsătorit, aveam serviciu doar eu, căci soțul nu dorea decât să bea și să mă amenințe că mă părăsește dacă nu-i fac un copil. Voiam și eu să am o fetiță lângă sufletul meu, ba chiar să înfiez una, atunci când doctorii au spus că nu voi avea niciodată copii.

După un an de rugăciune smerită și tăcută, am plâns de fericire la vestea că voi fi mamă. Acum am doi fii, o fiică și un nepoțel. Soțul o ținea tot în comportamentul rău, a fost arestat, iar eu l-am scăpat de la închisoare cu rugăciunile Sfintei Parascheva, dar la întoarcere acasă a devenit mai agresiv. Am divorțat și-i mulțumesc Sfintei că mi-a dăruit sănătate, serviciu, puterea de a-mi crește singură copiii.

Îmi amintesc o întâmplare pe când eram însărcinată, că fratele meu cu alți prieteni, deși era într-o duminică, lucrau la un polizor. Când eu și bunica le-am spus că-i păcat, ei au început să râdă de tot ce-i sfânt, de moaștele Cuvioasei. Atunci piatra de la polizor s-a făcut bucăți, l-a lovit în cap, pe corp, însângerându-l. Ceilalți au fugit, lăsându-mă cu el. Abia peste o oră a venit salvarea. A stat trei luni la neurochirurgie. Important este că, îndată ce a ieșit din spital, a mers cu mine la Mitropolie și, pentru prima dată, s-a închinat și el la racla Cuvioasei Parascheva.

Paula, județul Iași

* * *

Provin dintr-o familie modestă: tata a murit în război, mama a rămas cu trei copii. O duceam destul de greu, încât, dacă era nevoie de bani, mama vindea ceva din cămară sau vreo pasăre din curte.

În sat erau vreo câteva bătrâne evlavioase, iar noi, câteva fete, mergeam la Schitul Nechit și primeam povețe și învățături sfinte. Tot acolo am auzit, de la părintele Nechifor, de Sfânta Parascheva, că

are moaște întregi, că, dacă cineva citește zilnic acatistul ei, este ajutat în orice situație. Am împrumutat și eu acatistul Cuvioasei, l-am scris acasă și îl citeam zilnic, rugându-mă fără o dorință anume. Nu aveam icoana Sfintei și aveam dorința mare să ajung la ea, să o văd, să mă rog.

Bunicele și-au propus să meargă la Iași. Ce m-aș fi dus și eu, dar nici nu îndrăzneam să-i spun mamei, știind situația grea din casă. Eram conștientă că n-avea de unde să-mi dea banii.

În noaptea ce-a urmat, am visat-o pe Sfânta Parascheva spunându-mi: „De ce nu vii și tu la mine?”, la care eu i-am răspuns că nu am bani. Atunci Sfânta mi-a dat banii de drum repetând: „Să vii și tu la mine!”. În visul meu i-am pus într-o cutie rotundă, de metal, în care păstram anafora. Dimineața i-am dezvăluit mamei visul, la care a dat din mână: „Deh, vise de copii!”. Pe mine parcă mă îndemna cineva să mă-ndrept spre cutie și, când am luat capacul, banii erau acolo, așa cum îi împăturisem în visul meu, în cutie.

Ajungând la Cuvioasa, am plâns mult și am simțit o mângâiere, de parcă nu eram pe pământ.

Nu după mult timp, iarăși am visat că m-am dus la Sfânta, am făcut trei metanii și când m-am ridicat, mi-a întins mâna să i-o sărut.

Am visat-o de multe ori și mi-a prevestit intrarea mea în mănăstire.

Când cu *decretul* prin care am fost dată afară din mănăstire, m-am dus la Sfânta să-i spun mâhnirea și durerea. Părintele Varsanufie m-a chemat în acea seară să particip la schimbarea veșmântului Cuvioasei. Doamne, cum să mă învrednicească Domnul de un așa minunat moment?! Eram în al nouălea cer, uitând mâhnirea pentru care venisem… Este așa de frumoasă Sfânta Parascheva: părul lung, galben, pielea alb-gălbuie și așa de frumos mirosea… simt și acum mirosul acela de sfințenie.

A știut Sfânta și de data aceasta cum să mă bucure.

Mult ajutor am primit de la Sfânta Parascheva în decursul celor 78 de ani pe care-i am acum.

Maica Serafima, Mănăstirea Agapia

* * *

Greşeală voită

Îi mulțumesc Sfintei Parascheva pentru tot ce mi-a dat.

Acum 18 ani a fost prima mea zi de muncă la o bancă unde mi-am dorit să lucrez. Atunci era data de 14 octombrie și n-am realizat că este ajutorul Sfintei. Am început să-i mulțumesc așa cum m-am priceput. Din 2002, am venit de ziua ei și de fiecare dată plecam cu o mare bucurie. Acum patru ani, am venit cu fiica mea. Am plecat târziu din Focșani, am lăsat mașina undeva pe o stradă. Aveam la rând două colege. Am înșelat pelerinii, i-am depășit pe cei care au stat câteva ore înaintea mea. N-a făcut nimeni gălăgie, am pus capul în pământ zicând: „Doamne, iartă-ne!”. Am stat toată noaptea, iar a doua zi, pe la prânz, am ajuns, însă fiica mea, plângându-se de dureri la picioare, n-a mai intrat în biserică.

Când să mergem la mașină, n-am mai găsit-o. Am intrat în panică. Afară ploua, iar eu m-am așezat pe un scăunel până fiica mea, timp de două ore a căutat mașina.

Mi-am dat seama de greșeala făcută: Sfânta Parascheva s-a supărat că am apelat la înșelăciune. Iartă-ne, Cuvioasă!

Geta, 49 de ani

* * *



Mariana Boda, donatoarea coroanei Sfintei Cuvioase Parascheva



Ostenitorii care împodobesc de peste zece ani baldachinul Sfintei Cuvioase Parascheva

II

Accidente



Frescă, 1513, din Biserica „Sfântul Sozomen”, Galata (Cipru)

Rugăciunea salvează

În decembrie 2006 am avut un accident grav de mașină în urma căruia am stat în comă câteva zile, iar la 30 ianuarie 2007 am ieșit din spital.

Aveam 23 de ani. După ce mi-am revenit, am aflat că am fost lovită foarte tare la cap, am avut dublă fractură de craniu și de mandibulă. Vedeam dublu, nu puteam distinge care imagine era reală și care era dublură.

Pe toată perioada spitalizării, familia, rudele, prietenii mi-au fost aproape. Cred cu tărie că rugăciunile lor către Sfânta Parascheva m-au salvat.

După patru luni de la accident, mi-am revenit complet și mi-am reluat activitatea. Mi-am dat licența, în 2009 m-am căsătorit, iar în 2010 am născut o fetiță.

Cred că Sfânta Parascheva îmi ascultă rugăciunile și mă ajută ori de câte ori vin să mă închin sfintelor sale moaște.

Iustina

* * *

Ruga cu lacrimi

În mai 1986, fiica mea, Ana-Maria, având doar un an și cinci luni, a fost mușcată de un câine. Timp de patru luni, plângea și țipa ore întregi, fie zi, fie noapte. Am fost la doctori, dar în zadar.

În septembrie am ajuns, întâmplător, în Iași cu familia. Am venit și la Sfânta Cuvioasă Parascheva. Ne-am rugat cu credință în suflet, s-o ajute pe fiica noastră.

Sfânta Cuvioasă ne-a ascultat: fetița mi-a adormit în brațe și de atunci s-a liniștit, nu mai știe ce-i frica.

Acum Ana-Maria este mamă a doi copii. Continuăm să ne rugăm cu lacrimi la orice momente mai dificile din viața noastră.

Sandu, Tecuci

* * *

Linişte şi mulţumire

Copilul nostru este născut de ziua Cuvioasei. La 16 ani a avut un accident de mașină. S-a rugat multă lume (de aici și din alte locuri) și din toți cei trei băieți accidentați, numai al nostru trăiește.

Știm că este puterea Sfintei Parascheva și nu-mi va ajunge toată viața să-i mulțumim. Soțul meu este bolnav și, de câte ori venim la Iași, ne merge foarte bine: avem multă liniște și potolire a durerilor.

Familia Mazilu, Constanța

* * *

Sfânta Vineri m-a salvat!

Sunt o mămică înconjurată de trei copii și al patrulea pe drum. Ajutorul Sfintei Parascheva l-am simțit de foarte multe ori în viața mea, dar în mod deosebit în vara anului 2011.

Soțul venise de la lucru din străinătate și, pentru că lipsise de ceva vreme, am hotărât să mergem toți la mare într-o mică vacanță. N-am ajuns acolo, deoarece într-un sat, în apropiere de Brăila, am avut un accident. Era noapte, soțul, din cauza oboselii, pentru o secundă a ațipit, a pierdut controlul mașinii, ne-am rostogolit într-un șanț, mașina aterizând totuși pe roți. Zgomotul puternic i-a trezit pe localnicii aflați în apropiere și au venit închipuindu-și că suntem morți. În afară de o zgârietură la căpușorul copilului mic, nimeni nu a pățit altceva.

O localnică la care am găzduit în acea noapte, își făcea cruce și repeta mereu: „Numai Sfânta Vineri de azi v-a salvat”. Imediat am mulțumit toți Sfintei Parascheva pentru tot ajutorul știut și neștiut.

Anonimă

* * *

A căzut de la etajul 9

În 1965 eram ucenic pe un șantier de construcții. În ziua de 14 octombrie am căzut de pe schelă de la etajul 9, dar minunea s-a produs: am rămas agățat la etajul 1 în balcon în bluza de la salopetă. Toți colegii credeau că am murit, dar eu foarte repede am urcat pe scări să nu mă certe șeful că n-am fost atent. N-am avut nici o zgârietură.

Acum am 65 de ani și de fiecare dată în ziua Sfintei Parascheva îmi amintesc cu recunoștință că m-a salvat.

Alexandru T., Galați

* * *

Imprudență

Eram studentă în anul I la Facultatea de Filologie (în 1978). La îndemnul unor colege am plecat să mâncăm struguri, direct de la

sursă, în via de la Șorogari, undeva dincolo de Țicău. Era o zi splendidă de toamnă, bună pentru o plimbare. Am acceptat ideea cu mare strângere de inimă. Am depășit casele, am traversat un câmp cu scaieți, simțeam totuși că e ceva terifiant, că nu poate fi în ordine. Și chiar nu era, pentru că trei fete singure nu se plimbă prin locuri mărginașe și necunoscute.

După scurt timp a apărut un paznic ce părea destul de pașnic. A apărut apoi un altul, foarte sever, fioros, care mai întâi s-a răstit la noi, ne-a admonestat după care brusc și-a schimbat atitudinea și a plecat.

Era momentul s-o luăm la sănătoasa, dar, parcă ceva ne-a țintuit acolo. Am continuat să mâncăm struguri nespălați, direct din vie. După un timp, paznicul fioros, însoțit de un altul, ne-a luat la rost, apoi mi-a zis că trebuie să merg cu el în vie să-mi facă procesul-verbal de încălcare a legii. Bineînțeles că ne-am speriat foarte tare. Una dintre fete s-a prefăcut că a leșinat, alta a fugit scăpând din mâinile lor, iar eu am avut o stare de șoc: mâncam în mod mecanic struguri fără să realizez ce fac.

Între timp, primul paznic, care era, cu siguranță, un om, opunându-se celor doi cuprinși de intenții mai mult decât rele, s-a luat la bătaie cu ei. Pe mine mă ținea unul dintre ei, dar i-am dat 100 de lei și s-a prefăcut că m-a scăpat. Între timp a venit și fata care fugise aducând cu ea niște săteni din apropiere. Paznicii au plecat imediat, iar noi am scăpat dintr-o mare primejdie, pentru că am aflat că în vie mai erau niște băieți cu care paznicii se înțeleseseră să ne facă rău.

În acea perioadă, mama, cu o suferință la coloana vertebrală, era în spital și de acolo mi-a scris că în vis i s-a arătat Maica Domnului spunându-i că o mare nenorocire se va întâmpla în familie dacă nu mă voi ruga Sfintei Parascheva. La îndemnul mamei, am mers atunci la Mitropolie fără să-mi dau seama, desigur, că, de fapt, chiar eu aveam să fiu salvată din primejdia relatată.

Nu i-am mulțumit îndeajuns Sfintei pentru salvarea mea. Rugăciunile mele mi se par neînsemnate, le fac cu intermitențe, încât nu știu cât

de mult le primește. Sunt conștientă că nu merit ajutorul ei în multele mele probleme, totuși, nădăjduiesc în marea ei bunătate, milostivire.

Eu însămi am văzut cât de important este să ai o mamă credincioasă, dar și pe Maica Domnului, Mama tuturor, care mi-a venit în întâmpinare și m-a scăpat dintr-o mare primejdie prin Sfânta Parascheva, ocrotitoarea noastră.

Anonimă

* * *

Sfânta Parascheva l-a salvat pe tatăl meu de la moarte. Lucra într-o biserică, și deodată a ajuns apă la motorul mașinii cu mortar, electrocutându-l. Ca prin minune, cineva a scos mașina din priză, iar tata, care nu se mai mișca, a rămas cu privirea pe bolta bisericii unde Iisus cobora în iad. Deodată și-a revenit.

Am aflat că în timp ce tata simțea cum se pierde, tocmai atunci eu mă închinam la sfintele moaște având întâi o tulburare, apoi o deosebită liniște sufletească.

Anonimă

* * *

Lumină de la sfintele moaște

În vara anului 2009, am mers grăbit cu bicicleta prin oraș pentru a rezolva diverse probleme. În mai multe zile ajungând acasă foarte încălzit, beam cu naivitate apă rece de la frigider. Astfel, am răcit foarte tare… Aveam frisoane puternice, tremura tot patul cu mine. Noaptea am schimbat câteva tricouri, aveam transpirații. Soția mi-a dat aspirină, paracetamol, iar a doua zi și algocalmin. Noaptea m-am trezit cu o durere mare în piept, de parcă clocotea ceva în mine. M-am așezat jos, ghemuit, sfâșiat de durere. Niciodată n-am avut astfel de simptome, de aceea m-am speriat, crezând că mor.

Am vrut să-i cer soției o lumânare, însă dorind să n-o sperii mai tare, mi-am adus aminte că părintele Cleopa Ilie afirma că lumina sunt faptele noastre bune săvârșite în viață…

Soția mi-a adus vată de la sfinte moaște ale Sfintei Cuvioase Parascheva, ale Sfântului Nectarie, am atins pieptul rugându-ne să mă vindece sfinții cu această lumină albă.

Imediat durerea a scăzut în intensitate, apoi după o cană de apă călduță, în 30 de minute, nu mai aveam nici o durere.

A doua zi medicul de familie a clarificat starea mea: crizele au fost provocate și de efectele adverse ale algocalminului.

Astfel, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu rugăciunile Sfintei Parascheva, ale Sfântului Nectarie Taumaturgul, am scăpat, atunci, de la moarte.

Tiberiu Ivancea, Iași, 2012

* * *

Neatenţie

Într-o seară, am pus laptele la fiert, pe aragaz. Am stins becul, am închis ușa și m-am dus în dormitor, uitând de lapte. M-am pregătit de culcare, m-am închinat Sfintei Parascheva, rugând-o să aibă grijă de mine, și m-am culcat.

Era 20^{50}. Am adormit, visând pompieri și mult fum. Pe la 22^{55} am tresărit, m-am ridicat speriată și, la bucătărie, oala era arsă, casa plină de fum, iar flacăra aragazului nu se stinsese.

M-a protejat Sfânta Parascheva, care a avut grijă să nu se stingă flacăra. Gazul de la conductă a ars două ore, iar dacă se stingea, viața mea ar fi fost curmată…

Laura

* * *

Iconiţa ocrotitoare

La cumpăna dintre ani, am plecat în vizită la rude. Era sfârșitul anului 1996 când hotărâsem să ne întoarcem acasă pentru a sărbători revelionul.

Am lăsat focul aprins în sobă. După miezul nopții, a izbucnit un incendiu în casă, distrugând mai multe lucruri, fără a ajunge la o butelie cu gaz.

Mulțumită minunii făcute de o iconiță veche, care o înfățișează pe Sfânta Parascheva, atârnată pe tocul geamului, focul nu s-a extins la butelie și, astfel, casa a fost salvată de la un dezastru.

Sfânta Parascheva ne-a luminat mințile, întrucât, atât eu cât și soția, am luat fetițele cu noi și, astfel, micuțele au fost salvate.

Îi mulțumim Cuvioasei pentru grija ce ne-a purtat-o. Ne rugăm să ne binecuvânteze casa, să ne dea înțelepciune și sănătate.

Familia Neculai M., Piatra Neamț

* * *

Icoana salvatoare

Într-o noapte lungă și friguroasă din iarna anului 1986, stăteam în cameră cu soțul și cei trei copii. Focul ardea în soba de teracotă, însă, din neatenție, am băgat tabla de la horn pentru a opri toată căldura în casă. La un moment mă străduiam să nu adorm până la 22^{30} pentru a-mi trezi soțul care trebuia să supravegheze în continuare soba.

Simțeam cum mă biruie somnul și o moleșeală stranie. Nu-mi dădeam seama că întreaga familie se putea intoxica din cauza bioxidului de carbon de la sobă. Realizând că nu mai pot sta de veghe, mi-am trezit soțul, după care am căzut inconștientă. Soțul mi-a spus apoi că m-a scos pe hol și, disperat, neștiind ce să facă, a rămas cu privirea ațintită la icoana de pe perete, lângă care este busuioc și vată sfințită aduse în 14 octombrie de la racla Sfintei unde ne-am închinat stând la rândul de pelerini. S-a rugat din străfundul inimii să-i salveze sfânta soția, mamă a trei copii. I-a trecut prin gând să-mi țină limba, dar gura era încleștată. Din răsputeri, în cele din urmă, o măsea lipsă a fost ca o portiță de salvare, care i-a permis să-mi descleșteze maxilarul împiedicând înghițirea limbii.

Am fost dusă la spital cu salvarea și unul dintre copii.

Întreaga familie își amintește cu uimire de icoana Cuvioasei. Cuvintele sunt puține și sărace pentru a-i mulțumi Sfintei Parascheva, cum a salvat de la moarte o întreagă familie acum înlăcrimată de bucurie slăvindu-l pe Cel Prea Înalt.

Anastasia Palade, Tecuci

* * *

O fulgerătură ca o săgeată

Am 53 de ani, iar accidentul s-a întâmplat când aveam 38 de ani. Lucram la o stațiune piscicolă. La rugămintea cumnatei mele, am venit în Iași împreună cu soția și un băiețel să-i aducem un pește mare. La plecare, copilul și soția au coborât mai repede de etajul al III-lea, iar eu am fost nevoit să mai întârzii câteva clipe pentru că trebuia să ascult câte ceva din ce-mi spunea cumnata.

Ca să-i ajung pe ai mei mai repede, m-am urcat pe balustradă cum mai făceam în tinerețe. M-am dezechilibrat și am căzut de la etajul al III-lea, la parter, piciorul mi s-a rupt în două, iar umărul drept s-a deplasat. În acel moment n-am simțit nici un fel de durere și parcă pluteam printre stele. Când mi-am revenit puțin, am văzut în fața mea un scaun și trei lumânări aprinse de o doamnă care a crezut că am murit.

La spital am stat o noapte cu atele la picior și cu dureri la umăr. Luni dimineața mi s-a pus piciorul în ghips, iar durerea de la umăr era de suportat. După 30 de zile piciorul s-a refăcut însă umărul continua să doară.

M-am rugat la sfânta raclă, la Mitropolie, unde am simțit o fulgerătură ca o săgeată din umăr până în vârful degetelor de la picioare. De atunci umărul mi-a trecut. Am mai mers la Sfânta, m-am rugat și i-am mulțumit că m-a vindecat, m-a scăpat de durere.

Vasile, Iași

* * *

S-a născut a doua oară

În aprilie 2011, fiul nostru, Ioan, a avut un accident de mașină, intrând în comă de gradul al IV-lea. La Iași, medicii de la terapie intensivă, fiind rezervați, îi dădeau șanse minime de supraviețuire.

Am ajuns la Sfânta Cuvioasă Parascheva dezvăluind preoților necazul nostru. După trei săptămâni de rugăciuni, Ioan s-a trezit din comă, a deschis ochii, a mișcat capul. În 16 mai a decurs normal operația la cap, iar în iunie s-a făcut a doua operație la coloana cervicală. Nu a mâncat cinci săptămâni, a stat numai în perfuzii, nu a vorbit două luni și jumătate.

Din mila lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a Cuvioasei Parascheva, se făcea din ce în ce mai bine. Rugându-ne neîncetat, Sfânta nu ne-a lăsat fără răspuns bun, ridicându-l din patul suferinței în care a stat paralizat mai mult timp, apoi a fost purtat în scaunul cu rotile.

Acum aducem mulțumiri cu multă căldură sufletească, întrucât Ioan merge pe picioarele lui. Pentru noi, nu există mai mare dar de la Dumnezeu! Ioan s-a născut a doua oară!

Părinții lui Ioan

* * *

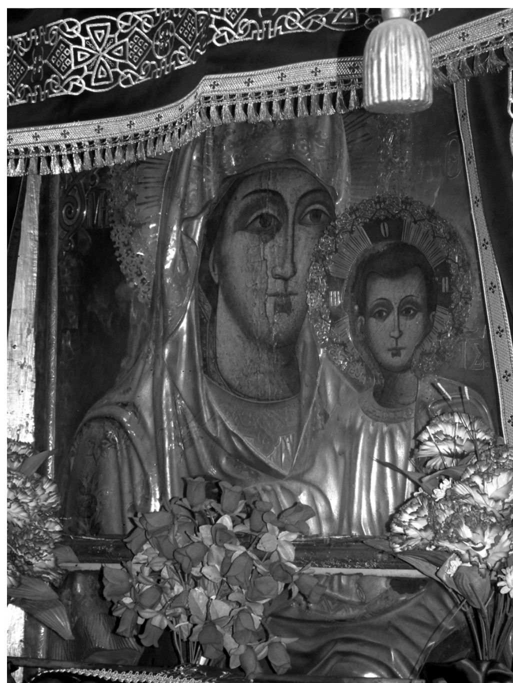
Inocenţă salvată

La vârsta de patru ani, eram la țară după nunta părinților mei. Mă jucam prin curte cu multe fire de curent electric folosite pentru beculețe și toate cele ce aveau nevoie de lumină. Nu știam că firele erau încă în priză. Am luat unul să sar coarda… și alte jocuri specifice vârstei inocente. Capetele firului desfăcut mi s-au lipit de mâini, trântindu-mă la pământ. În ultimul moment m-a auzit bunica mea… mi-a salvat viața. Fiind într-o zi de vineri, bunica mereu îmi zice: „Te-a salvat Sfânta Vineri, să-i mulțumești toată viața!”.

Mulțumim Prea Cuvioasă Maică Parascheva, mulțumesc pentru viață, Sfântă Vineri!

Elena-Camelia, București

* * *



Icoana Maicii Domnului de la Ierusalim,
la care s-a închinat Sfânta Cuvioasă Parascheva, înainte de a pleca în pustie



Icoana Sfintei Cuvioase Marina și a Sfintei Cuvioase Parascheva,
ca mărturie a închinării ei la Ierusalim

III

Vicii



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva, 1631, Mănăstirea Hilandar, Muntele Athos

Sfânta mi-a auzit gândul bun

Mă aflam în Italia în perioada dinaintea sărbătorii de 14 octombrie 2012. Având niște probleme de rezolvat în țară, m-am hotărât să vin în Iași pentru a mă închina minunatei noastre mijlocitoare de ziua ei.

Eu fumam mult, deveneam nervoasă dacă nu aveam țigări în casă. Gândeam că mă voi lăsa de fumat, atunci când se vor diminua necazurile, stresul…

În momentul când mi-am pus în gând să merg la Mitropolie, am considerat că va fi o bucurie mare, o onoare să stau la rând cu toți

pelerinii, să ajung în fața Sfintei să-i mulțumesc pentru reușitele din viața mea. Mă incomoda fumatul. Îmi imaginam că rândul va fi mare, va dura multe ore, voi fi stresată și eu cum voi arăta? Voi ieși din rând să fumez? Cum îmi vor mirosi mâinile și gura a țigară? Ce vinovăție voi simți să apar în fața Sfintei Parascheva mirosind astfel?!

Mărturisesc că doar gândind în acest mod, peste o zi nu reușeam să pun mâna pe țigară. Eu, care mai încercasem, fără succes, în alte împrejurări! Acum era altfel, căci între mine și acest lucru dăunător sănătății și buzunarului, s-a format ceva ca un zid puternic ce mă oprea. Nu-mi venea să cred, dar mi-am dat seama că Sfânta Parascheva mi-a auzit gândul și mi-a venit în ajutor. Așadar, fără să apelez la medicamente, fără să aștept rezolvarea problemelor vieții, am renunțat la fumat.

Mihaela Z., Iași

* * *

Întoarcerea fiicei

Sunt mamă a trei copii, pe care i-am crescut singură de mici, în urma divorțului de soțul meu. Cu greu am trecut peste anii de școală ai copiilor!

La o anumită răspântie, la o vârstă fragedă de 17 ani, fiica cea mică a ales o cale greșită: ducea o viață cu vicii, se îndepărtase de familie apucând drumul străinătății spre depravare. Timp îndelungat, până la vârsta ei de 20 de ani, am apelat la prieteni, la poliție, ca s-o găsesc și să încerc a o aduce pe calea cea bună. N-am reușit. Nu vedea și nu asculta pe nimeni.

Prin rugăciuni și pomelnice, cu lacrimi în ochi și în suflet, m-am rugat la Sfânta Parascheva și Maicii Domnului. Am postit în zilele de vineri, am aprins lumânări.

În ziua de astăzi, la vârsta de 21 de ani, fiica mea este în țară, alături de familia ei, are un serviciu decent și duce o viață în credință.

Aduc mulțumiri, la fiecare rugăciune, pentru revenirea fiicei mele pe calea cea dreaptă.

Mihaela V., Iași

* * *

Promisiune la spovedanie târzie

Cu umilință și îndrăznire mărturisesc cum am scăpat de o mare patimă. În 2011, în postul Crăciunului, am avut ocazia să vin în Iași pentru o zi, în interes de serviciu. Sunt căsătorit, am doi copii și, de aproape șapte ani, merg la biserica din cartier, lângă blocul unde locuiesc. Din discuțiile purtate cu un călugăr, referitoare la păcatul fumatului, s-a trezit în minte dorința de a-l lăsa. Am încercat multe metode, dar n-am reușit. Fumam de aproape 30 de ani. Ispita mi-a scos în cale o consignație unde se făcea reclamă la țigări și se oferea ca bonus o brichetă. Fără să aștept prea mult, mi-am cumpărat un pachet din care am fumat doar o țigară.

Îmi propusesem ca în acea zi, în Iași, să mă închin la Sfânta Parascheva. Acum mă gândeam ce voi face cu țigările, unde să le ascund. Negăsind nici un ascunziș, m-am rugat la sfintele moaște cu mustrări de conștiință și m-am gândit cât de prost și de josnic sunt că am pachetul în buzunar. Am cumpărat Acatistul Sfintei Parascheva și am început să-l citesc într-o strană.

Cu rușine mărturisesc că, până la acea dată, nu am fost la nici un preot pentru a-mi mărturisi păcatele foarte multe, adunate la cei 49 de ani ai mei.

În partea dreaptă a Mitropoliei, un preot spovedea pe cei vrednici de laudă: elevi, studenți etc. Nu-mi pot explica deloc curajul cu care m-am îndreptat către părinte cerând ajutor: că nu sunt pregătit pentru spovedanie, că niciodată n-am fost, că am avut îndrăzneala de a intra cu țigările în Sfânta biserică. Ca un mare duhovnic, mi-a amintit riscurile și imediat am băgat mâna în buzunar și cu forța mâinii am mototolit pachetul, am ieșit aruncându-l fără nici o remușcare.

Pe drumul de întoarcere de trei ore, am citit cartea cumpărată și m-am rugat să pot trece momentul critic.

Acasă n-am spus nimic, dar spre seară soția s-a mirat să nu particip împreună cu ea la o țigară. Au venit și au trecut sărbătorile, iar prietenii s-au mirat de hotărârea mea.

După vreo trei luni, în timpul serviciului de noapte în subunitate, gânduri negre mă ispiteau, dar mi-am amintit ce am promis în sfânta biserică și la căpătâiul Cuvioasei.

Mulțumesc Bunului Dumnezeu, Sfintei Cuvioase Parascheva că de acum voi fi și mai bine pregătit pentru a mă spovedi. Să-i dea Dumnezeu viață lungă și binecuvântată acelui preot care m-a primit și m-a convins.

Anonim, Galați

* * *

Mărturisire

Eram atât de tânăr, 33 ani, frumos, mândru, iubit și adorat, dar și părăsit uneori… Modul meu de viață, multe și foarte multe și-au pus amprenta pe sănătatea mea. Întâi a căzut ca un trăsnet un diagnostic greu… apoi operația (s-a scos o parte din stomac, splina și nu mai știu ce…). Rămăsesem o umbră. Aveam doar 37 kg și trăiam cu perfuzii, dar în acest trup slab reînvia ca o sămânță bună un spirit ce tânjea după Dumnezeu. Slavă, laudă și mulțumire pentru toate Tatălui ceresc! Eram atât de slăbit, nu puteam mânca nimic, mă hrăneam cu perfuzii și simțeam că voi muri.

În disperarea mea, m-am ridicat din pat, iar pașii mei s-au îndreptat atunci spre Mitropolie, cu dorința mare de a mă ruga, de a cere ajutorul divin.

Am ajuns, era ziua, oameni care participau la slujbă.

Am picat în genunchi, am închis ochii, m-am rugat cu ardoare, am spus *Crezul* cu lacrimi în ochi: „Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul Cerului și al pământului, văzutelor tuturor și

nevăzutelor…”. Eram transfigurat în rugăciune, în momentul când am zis (*Amin*), un înger, cred, m-a îndemnat să deschid ochii. Nu i-am ridicat prea mult. În jur era o lumină de seară, roșietică, biserica era goală, dispăruseră oamenii, eram singur, iar în fața mea erau niște trepte și am văzut piciorușele ei în sandale romane, negre ca în icoane cu veșmântul negru fluturând ca la o adiere de vânt sau curent parcă spunând că nu este nălucire, ci chiar realitate. Nu am putut ridica ochii să văd fața dar am știut că este ea, Cuvioasa Parascheva, am simțit puterea și ocrotirea ei. Nu mai eram singur.

Și mă simțeam atât de păcătos și vinovat și totuși atât de iubit de Dumnezeu care a îngăduit această revelație.

Nu știu cât a durat. Am leșinat.

După un timp, (oameni din biserică) m-au ridicat și m-au scos afară, spunând că mi s-a făcut rău. Treceam prin biserica goală și lumânările se stingeau toate, parcă atinse de o pală de vânt.

Eram amuțit. Am plecat singur pe străzi. Nu am putut vorbi cu nimeni, oamenii parcă dispăreau din drumul meu, erau absenți. Parcă existam în altă dimensiune; mă întrebam cum trăiesc, unde exist… și mă simțeam ales, primit și atât de iubit de Dumnezeu... Dobândisem, parcă, o putere nouă. În Podul Roș am urcat într-un maxi-taxi spre CUG, unde locuiam, și aș fi vrut să povestesc oamenilor, dar aveam aceeași senzație că nu puteam comunica și ei dispăreau din realitatea mea. Am ajuns acasă, am povestit (eram împreună cu soția mea actuală), dar cuvintele mi s-au părut sărace, puține, goale pentru a descrie revelația pe care Dumnezeu a îngăduit să o trăiesc.

De atunci, viața mea s-a schimbat. În bine!

Se vede că Dumnezeu m-a iubit, m-a iertat mult și, apoi, m-a binecuvântat mult.

Au trecut de atunci mulți ani, cam 24, incredibil pentru unii, dar trăiesc, sănătatea mea este bună; acum 15 ani, a venit pe lume fetița mea, deși, din cauza sănătății, nu mai speram, dar ne-am dorit mult un copil; ne-am rugat într-o seară Tatălui ceresc și, după fix nouă luni, s-a născut acest copil. Un dar ceresc.

Au fost și binecuvântări materiale, dar și spirituale. Parcă tot ce a fost rău în mine a fost luat de o mână puternică și am fost așezat într-un loc luminos și ocrotit. Știu acum că nimic nu este întâmplător în viață.

Slavă, laudă și mulțumire pentru toate lui Iisus Hristos și lui Dumnezeu care a îngăduit să port cu mine această povară a păcatelor și, mărturisindu-le, să pot fi de folos celor ce au nevoie! Amin!

Anonim

* * *

Renunțare la viața păcătoasă

Am fost studentă la Iași, veneam la moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva, mă rugam și la Maica Domnului, așa că am fost ajutată la multe examene. Totuși, în acea vreme, am dus o viață păcătoasă.

Mai târziu, mi-am întemeiat o familie, am conștientizat ce responsabilități am și, cu sprijinul rugăciunilor mamei mele la sfintele moaște ale Cuvioasei, pe 14 octombrie am adus pe lume o fetiță, Maria-Parascheva! Așadar, prin mila lui Dumnezeu, am renunțat la viața mea păcătoasă și am primit mult sprijin în familie. A apărut apoi și un băiețel.

În fiecare an vin la moaștele Sfintei Parascheva să mă închin și, mai ales, să-i mulțumesc, împreună cu cei doi copii.

Slavă lui Dumnezeu!

Anonimă

* * *

Cuvioasa mi-a luat un văl de pe față

În urmă cu opt ani (am acum 34 de ani), am ajuns, prima dată, la Cuvioasa Parascheva și, de atunci, mi s-a schimbat, complet, viața.

Duceam o viață care n-avea legătură prea mare cu biserica. Aveam un prieten pe care nu-l încânta deloc faptul că eu începusem să merg la biserică.

Stând pentru prima dată la rând să mă închin la Cuvioasa, o prietenă de-atunci mi-a luat o carte: „Ridicarea căsătoriei la rang de taină”, de pr. Arsenie Boca. Am citit-o pe nerăsuflate și, parcă, așa, dintr-o dată, Cuvioasa mi-a luat un văl de pe față, trezindu-mă din toată viața aceea pe care o duceam departe de Dumnezeu.

Am plecat, dorindu-mi ca, dacă este să mă căsătoresc vreodată, să fie, așa cum Îi este plăcut lui Dumnezeu, cu un creștin adevărat, altfel să nu mă căsătoresc.

M-am despărțit de fostul meu prieten (cu care eram de opt ani), pentru că n-aș fi putut duce o viață creștinească, așa cum mi-aș fi dorit. De atunci au mai trecut opt ani, încă nu m-am căsătorit, dar sunt convinsă că, dacă Dumnezeu va rândui asta, Cuvioasa Parascheva îmi va trimite pe cineva potrivit.

Acum încerc să trăiesc cum Îi place lui Dumnezeu și, pentru asta, trebuie să-i mulțumesc Cuvioasei Parascheva că m-a trezit.

Elena-Camelia, Târgoviște

* * *

De jos către mântuire

În urma unor evenimente, mi-a apărut un fel de fior în dreptul abdomenului, mușchii erau încordați, încât abia respiram. Mi s-a părut un blestem și i-am adus la cunoștință mamei mele. M-a stropit cu apă sfințită, m-a miruit, a scris un pomelnic și m-a trimis la Sfânta Parascheva.

Menționez că suntem catolici, iar eu, un mare păcătos (am furat, am făcut orgii etc.), deși am știut de existența lui Dumnezeu, dar n-am vrut să-L înțeleg niciodată pe Iisus: am stat în întuneric, distrându-mă cu chefuri și femei…

Deci, am revenit de la Sfânta Parascheva, iar acasă am deschis Biblia și m-am mirat că am înțeles-o. Peste o zi, am plecat la o mănăstire din Neamț pentru a mă călugări, dar am revenit în seara acelei zile. De remarcat că, pe drumul străbătut, mă simțeam fericit, îmi dispăruse acel fior. După vreo două zile, am plecat în Grecia, continuând

a studia Biblia și a mă ruga. Acolo, am găsit o comoară: o carte de rugăciuni de la Sihăstria Putnei.

După câteva luni, am revenit în țară, apoi, am plecat în Italia, la o fată, dar nu a mers între noi. Acolo am rămas un an și am îndurat multe: am făcut diabet, cu insulină, am fost de câteva ori la un pas de moarte, dar L-am chemat pe Dumnezeu Care m-a salvat, așa că mi-am făcut niște prieteni nedespărțiți – Sfânta Parascheva, Biblia și „Cartea de rugăciuni". Am revenit acasă, au apărut și aici necazuri: locul de muncă, apariția anxietății, a depresiei, tratamente zadarnice, disperare.

Deodată, mi-am amintit de… Sfântă, sau poate ea și-a amintit de mine. De ce aștept eu ajutor din partea omului atât timp cât pot să mă întorc la Divinitate, la forțele binelui. Am început a merge zilnic la Sfânta, spre a mijloci către Domnul Iisus; ea m-a ajutat, dar drumul spre a-L primi, a-L simți și a vedea totul prin ochii Lui, e lung și anevoios. Deseori, mi-am dorit moartea pentru că nu mai rezistam suferinței. Totuși, am ieșit la lumină: am înțeles de ce a trăit și a murit Iisus, am început a mă lăsa în voia Lui. Pașii m-au dus la o mănăstire de lângă Iași, m-am spovedit a doua oară în viață (și asta după 18 ani), am primit un canon pe un an de zile, am luat aghieasmă mare și am plecat fericit.

Am intrat în Mitropolie să-mi fac canonul la icoana îndreptată spre strane, din care Cuvioasa parcă mă privește direct în… suflet. Deodată aud un glas de femeie: „Nu aveți două cărți, să-mi dați și mie una?". Am ridicat ușor ochii și ceva în jur părea schimbat: lumina difuză, mișcările oamenilor de la rândul spre raclă destul de încete, apoi chipul unei măicuțe cu haine curate, dar din alte timpuri, vechi, rupte pe alocuri și în mână cu o năframă cu lucruri de-ale ei. A mai zis câteva vorbe neînțelese de mine, ca o șoaptă. Am răspuns: „Nu, nu am. Doar una am și eu".

Am continuat să citesc, iar ea revine de la rândul de oameni și cu glas blând:

- Dar ce carte citiți?

- Asta, zic eu arătând-o pe cele două părți: prima copertă icoana Fecioarei Maria și titlul: „Sfinte rugăciuni ale creștinului ortodox", iar pe spate trei sfinți părinți și o mănăstire, Sihăstria Putnei, 2007.

Ea a atins-o ușor pe Sfânta Fecioară: „A… da”, apoi: „Nu îmi dați mie cartea asta? Eu… eu nu sunt de aici. Eu… sunt din altă parte” și iar au urmat niște cuvinte șoptite, ce nu le-am auzit bine, nu le-am înțeles. Voiam să zic „nu”, dar nu puteam și, bâlbâindu-mă, mi-am zis în gând că i-aș da-o din toată inima, dar nu am alta și am de făcut un canon. În secunda următoare, ca și cum mi-a citit gândul, mi-a zis:

- Ei… lasă, atunci! și iar a șoptit ceva neclar, apoi ceva mi-a mers direct în inimă: „Să îți lași barbă, maică, și mustață… pentru…”. N-am înțeles ultimele cuvinte, pentru că s-a îndepărtat. Pe urmă am înțeles perfect și mi-au trecut prin minte mii de întrebări: „De unde știa de… călugărie?” etc. Când am căutat-o cu privirea, era o măicuță, dar cu haine noi… nu era *ea*, dispăruse măicuța săracă „din altă parte”. Am înțeles esențialul, dar ce era cu cartea? Oare a vrut să vadă dacă renunț la cuvântul lui Dumnezeu de care am atâta nevoie? M-a învățat să mă rog, să plâng, a mă apăra de diavol, de moarte, a-mi fi prieten la nevoie, a avea primul contact cu ortodoxia etc. Sau poate mi-a lăsat ceva atingând-o. De n-aș fi fost atât de păcătos, aș fi înțeles și restul șoaptelor.

Un lucru e sigur: toate astea chiar s-au întâmplat în realitate, nu în vis. Abia acum, după ce am scris, mi-am revenit și mi se pare prea frumos… a crede că aș putea călca măcar puțin… pe urmele sfinților.

Bogdan-Cristian

* * *

Nu am cuvinte să-i mulțumesc Cuvioasei Parascheva că s-a milostivit de o păcătoasă ca mine și m-a ridicat din negura păcatelor…

Merg la Sfânta Parascheva din 2003, de când mi-a ascultat rugăciunile și m-a ajutat. Este prietena mea cea dragă, mă ascultă și mă acceptă așa cum sunt. Cu ajutorul ei am renăscut, am descoperit care este scopul omului pe pământ, am învățat să fiu, după sfatul părintelui duhovnic, un om mai bun, mai blând, mai milostiv.

Mulțumesc mijlocitorilor noștri către Bunul Dumnezeu.

B.E.S., Iași

* * *



Închinători la racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva

IV

Ajutor multiplu



Icoana Sfintei CuvioaseParascheva, sec. XVII, Parohia Dărmănești, județul Neamț

Putere de la Sfânta

Acum 10 ani, din cauza unui incident cu substanțe toxice, mi-a slăbit foarte tare organismul, încât după câțiva pași eram epuizată.

Am mers la Mitropolie la Sfântul Paraclis în câteva zile și, când să mă închin la Sfânta Parascheva, am fost pătrunsă deodată de o energie foarte, foarte mare. M-am făcut bine imediat.

La fel și acum un an, prin 2010, aveam o mare dezamăgire: suportam greu consecințele unui divorț, deteriorarea imaginii mele publice prin planurile nedrepte, mincinoase ale fostului soț și prietenii lui egoiști. Eram dezorientată, pierdută. M-am apropiat de racla Sfintei

Parascheva și am simțit că sunt încărcată de o mare putere. De atunci, ori de câte ori mă rog la ea simt că face minuni.

Vă rog, rugați-vă și credeți în ea că este o mare făcătoare de minuni!

Aglaia

* * *

Ajutată de nenumărate ori

Mărturisesc cu nevrednicie că Sfânta Cuvioasă Parascheva a făcut nenumărate minuni cu mine, păcătoasa: m-a adus la racla cu sfintele sale moaște, mi-a ajutat atât mie, cât și colegilor mei la obținerea examenului de licență, m-a tămăduit de patimi, am obținut un loc bun de muncă, am ajuns la Ierusalim și multe altele.

Mariana Dana, Buzău

* * *

Ce imensă comoară la Iași!

Minunile Sfintei Parascheva sunt nenumărate. Nu găsesc cuvintele și nu cred că aș reuși să scriu despre toate „intervențiile fericite" ale Cuvioasei în viața mea!

Nu merit nimic, sunt păcătoasă și nevrednică, dar Sfânta m-a ascultat! Atunci când mi-a fost mai greu, am simțit mângâierea ei: tatăl meu s-a simțit mai bine, medicii l-au ținut o zi la oxigen, apoi au fost surprinși de evoluția bolii; fratele a depășit multe obstacole; s-au rezolvat probleme de sănătate și financiare ale familiei.

Sfânta m-a mângâiat; parcă simt cum îmi dă putere și curaj să merg mai departe, să lupt, să țin piept obstacolelor și ispitelor.

Ce impresionant este la sărbătorile Sfintei, în octombrie: frumoasele slujbe, mulțimea de oameni veniți de la sute de kilometri, chipurile lor luminate, cu totul schimbate în fața sfintei racle. O, mare minune, Doamne! Nici nu ne dăm seama de imensa comoară pe care o avem la Iași! Suntem orbi sufletește din cauza păcatelor!

Doamne, n-o merităm pe mult milostiva și grabnic ajutătoarea dăruită nouă spre a ne ocroti când ne este mai greu în călătoria pe marea învolburată a vieții!

T.M., Iași

* * *

La sfânta raclă simt uşurarea sufletului

Am 37 de ani, sunt căsătorit, tată a doi copii.

De câte ori vin din Italia și trec prin orașul copilăriei mele, mă închin la Sfânta Parascheva care, de multe ori, m-a ajutat: am luat ușor examenul la școala de șoferi ș.a. Cel mai important este faptul că, de câte ori mă rog la această frumoasă sfântă, simt o mare ușurare a sufletului.

Ion, Iași

* * *

Mulțumesc lui Dumnezeu că ne-a descoperit-o pe Sfânta Parascheva, marea noastră prietenă sfântă.

Fata mea, Valentina, a făcut liceul la Timișoara, a absolvit Facultatea de Drept, a luat masteratul cu nota maximă, a avut bursă (am crescut-o singură de la șase luni în condiții materiale precare), a avut cel mai bun loc în cămin, a găsit un soț bun care a cerut-o în căsătorie în fața icoanei Sfintei Parascheva.

Cât despre mine, mă durea un picior din cauza coloanei vertebrale. M-am apropiat de sfânta raclă să cer ajutor pentru fiica mea, dar am făcut un pas și parcă m-a întrebat gândul dacă am o rugăminte și pentru mine. Tot în gând i-am spus Sfintei despre picior. După doi pași parcă am înțepenit: cineva a trecut pe vertebre luându-mi durerea.

De zece ani nu eram acceptată la serviciu conform pregătirii mele.

La 14 octombrie am venit la Sfânta Parascheva, iar la întoarcere tot acele persoane m-au primit la serviciu ca jurnalist.

Slavă și închinăciune lui Dumnezeu și Sfintei Parascheva!

Elena, Chișinău

* * *

Ajutor multiplu pe 14 octombrie

Sfânta Parascheva m-a ajutat enorm pe toate planurile… Ca mărturie este ajutorul primit în săptămâna premergătoare zilei de 14 octombrie 2007 când am reușit să aleg o locuință nouă, să semnez actele, iar în ziua de 14 octombrie am vândut vechea locuință fără nici un efort, totul într-o săptămână: fără firmă, fără intermediari, doar a venit vecina la ușă și a spus că vrea ea să cumpere locuința. Am simțit că a fost ceva de sus, de la Dumnezeu!

N. Cristiana, București

* * *

În urma unui accident de circulație, soțul meu a fost arestat, deoarece a fost accidentată mortal o persoană. La volan se afla un alt conducător, nu soțul meu care era acuzat pe nedrept. În urma rugăciunilor către Sfânta Parascheva, a fost eliberat din arest chiar de ziua ei, pe 14 octombrie.

La rugăciunile mele cu ocazia examenelor importante, am simțit ajutorul ei. Îi suntem veșnic recunoscători!

Doamne ajută!

Gabriela

* * *

1. Prima dată când am venit la Iași cu soțul meu, în anul 1984, ne-am închinat la Sfânta Parascheva. Eram triști și derutați, pentru că nu știa la ce parohie să meargă după îndelungi căutări. Ne-am rugat cu ardoare Sfintei și nu a durat mult până când soțul meu s-a hotărât la ce parohie să meargă, deși toți ne dădeau referințe negative. Ajungând acolo, era tocmai hramul Sfintei Parascheva și am realizat că era îndrumarea primită cu ajutorul ei.

2. Când eram copil, povestea mama mea că, în predicile sale, părintele Ioanichie Bălan, la Mănăstirea Bistrița, a dezvăluit o mare minune petrecută la sărbătoarea Sfintei și anume:

În timpul Sfintei Liturghii, o femeie simplă se înghesuia, insistând să ajungă la Sfânta. Unul dintre preoți o întreabă de ce insistă tocmai în acest moment, dar ea, plângând, îl roagă să o lase să-i dăruiască Sfintei o pernuță drept mulțumire pentru ajutorul ce i s-a dat. I s-a îngăduit să treacă, după care unii dintre ei au observat cum Sfânta a ridicat capul, pentru ca femeia să-i pună pernuța. Era prin anii 1980.

3. Mama mea a venit să se închine la racla Sfintei pentru care avea mare evlavie. Le-a zis celor ce o însoțeau să ia o sticlă pentru agheasmă. La ieșire toți ne-am simțit vinovați pentru că am uitat de sticlă. Supărată, mama s-a așezat într-o strană, lângă butoaiele cu agheasmă. Când s-a uitat într-o strană alăturată, iată minunea: o sticlă de doi litri goală și curată era acolo. Cu lacrimi în ochi, mama și-a exprimat bucuria că Sfânta a făcut minunea.

4. O prietenă a primit de la părintele duhovnic canon să citească, zilnic, la icoana Sfintei, acatistul și paraclisul, recomandându-i să-și ia de acasă o pernuță ca să-i fie șederea mai ușoară, întrucât avea dureri de genunchi. A doua zi, de dimineață, când să se așeze, și-a dat seama că nu are pernuță. Îndată a văzut una la icoana Sfintei, în dreapta, jos, parcă o aștepta și îi permitea să stea în genunchi chiar și două ore pe zi.

Anonimă

* * *

Cred cu toată ființa mea

Le spun tuturor toate minunile Cuvioasei Parascheva.

M-am rugat cu lacrimi la sfânta raclă să am o fetiță și, pe 14 octombrie 1996, de ziua Cuvioasei, am visat că voi naște o fetiță. Am un copil superb, Ioana-Ximena, dată cu multe rugăciuni și lacrimi către Sfântă!

Pe 14 octombrie 1999 au ieșit actele societății pe care am înființat-o și care îmi asigură traiul!

Pe 14 octombrie 2003 am primit în dar o mașină.

Toate cele trei lucruri importante sunt darul Cuvioasei Parascheva pentru mine. Cred cu toată ființa mea în Cuvioasa Parascheva!

Luiza Dosoftei, Tecuci

* * *

Să pot face lumii bucurii

În anul când au fost aduse moaștele Sfântului Andrei la Iași, de ziua Sfintei Parascheva, am reușit și eu să ating moaștele celor doi sfinți. M-am rugat mai ales la Cuvioasa Parascheva să mă înzestreze și pe mine cu un har, ca să pot face bucurii și mult bine lumii. De atunci pot scrie cântece populare, atât texte, cât și melodii. Urmează să-mi imprim din cântecele create. Trebuie să le cânt lumii, pentru că eu le-am considerat dar de la Sfânta Parascheva.

Anonim

* * *

Întărire la pelerinaj

Până în 2008 n-am mers în pelerinaj la Sfânta de ziua ei, considerând că este mai corect să dăm întâietate celor din alte județe. Când nora mea și-a exprimat dorința să stea la rând spre a se ruga pentru ajutor și sănătate, m-am hotărât s-o însoțesc, deși abia stăteam în picioare din cauza unor dureri foarte mari la genunchi. Am dorit să încerc a sta atât cât se poate. Am rezistat toată noaptea, iar a doua zi, după închinare la sfintele moaște, picioarele nu mă mai dureau deloc.

Eugenia, Iași

* * *

În anul 2006 am venit la Iași să mă rog Sfintei și să cer un semn că mi-a ascultat rugăciunile. Mă aflam cu fruntea lipită de raclă, cu mâinile la fel, iar după trei secunde de la cererea mea, unul din cele patru mânere a căzut pe degetul mic de la mâna stângă, ceea ce m-a umplut de fior și de bucurie că Sfânta m-a ascultat.

În anul 2008, sora mea a fost otrăvită prin mâncare, făcându-i-se vrăji spre pieirea ei. M-am hotărât să merg la Iași să mă rog Sfintei să o ajute. Am ajuns sâmbătă dimineața la slujbă, am început să mă rog cu lacrimi pentru ajutorul ce îl așteptam de la Dumnezeu prin Sfânta Cuvioasă Parascheva.

Duminică dimineața, când am ajuns acasă cu trenul, am aflat că sora mea era vindecată total! Am uitat să vă spun că era cu fața albăstrită, se umflase toată, nu putea mânca, suferea și se chinuia rău! Medicii i-au spus mamei că sora mea a avut dureri cumplite sâmbătă dimineața (în același timp când eu mă rugam la racla Sfintei).

În 2009, tatăl meu a avut un atac de cord, a fost operat de urgență și i s-a pus un *stent* (tub ce lărgea artera inimii); acesta costa 5000 de euro și i s-a administrat gratuit, iar înainte de aceasta, cu o săptămână, am lăsat la icoana Sfintei Parascheva suma de 50 lei.

Tot ea a făcut minunea!

A patra minune s-a petrecut tot în 2009. Am venit la Iași cu patru femei în pelerinaj la Sfânta. Una din ele (Maria, 50 de ani) avea dureri de cap tot timpul, de câțiva ani, iar după închinarea la sfintele moaște s-a vindecat. O femeie reformată pe nume Erta (de 52 de ani), tot din Tg. Mureș, ne-a rugat să atingem o batistă de sfintele moaște ca să și-o pună pe ochi pentru că nu vedea cu unul, iar cu celălalt vedea în ceață. După ce am făcut așa și i-am adus batista, la trei zile, soțul ei ne mulțumea cu lacrimi spunând: „Erta vede cu ambii ochi, e foarte fericită și-i mulțumește Sfintei că a ajutat-o, pentru că ea a crezut și așa a fost!”.

Un alt prieten (de 48 de ani) era paralizat și stătea în pat de șapte ani. Ne-a rugat să îi aducem o icoană cu Sfânta când ne întoarcem. Când i-am adus-o, mai întâi l-am telefonat să i-o ducem personal, însă el deja conducea mașina singur. A venit pe picioare să-și ia icoana acasă, la care toți ne-am cutremurat de puterea Sfintei Cuvioase Parascheva.

Cosmin, Tg. Mureș

* * *

Mi-ai ascultat rugile…

Pe 15 august am venit la tine, Sfântă Parascheva. M-am rugat ca fiul meu, Andrei, să plece în străinătate, să-și găsească jumătatea, să facă o căsuță. După nouă zile fiul meu a plecat în Franța…! Deci mi-ai ascultat rugile, de aceea îți mulțumesc cu lacrimi că mi-ai salvat viața trupului, dar și a sufletului. Sunt o mamă plină de speranță în bine.

Adelina

* * *

Însănătoşire şi o fetiţă aşteptată

Sfânta Parascheva m-a salvat de la o operație foarte grea. După operația nereușită la o ureche, doctorii nu-mi mai dădeau șanse.

Mama mea a venit la Cuvioasa, a luat vată, mi-am pus-o în ureche și în scurt timp scurgerea lichidului s-a oprit. Doctorii și toți cunoscuții au rămas uimiți ce minune mi-a salvat viața.

Anul trecut am venit la Cuvioasa cu rugămintea de a rămâne însărcinată. Mi-a fost împlinită și această rugă, pentru că am o fetiță mult așteptată.

Anonimă

* * *

Învăţăm din încercări

Binecuvântarea Sfintei Parascheva asupra familiei mele am simțit-o în vara lui 2009. Eram necăjită: fiica mi se retrăsese de la școală; soțul meu a avut un accident de mașină; fiul intrase la facultate cu taxă.

După atâtea supărări am adus rugăciuni la Sfânta Parascheva. Peste trei zile lucrurile s-au schimbat în bine: fata s-a întors la școala postliceală sanitară, a dat examen și a reușit la buget. Accidentul soțului s-a rezolvat în timp. Fiul meu a intrat la facultate la buget.

Am înțeles după aceste întâmplări câtă putere are rugăciunea sinceră și harul Cuvioasei Parascheva de la Domnul. Mulțumim, Doamne!

Anonimă

* * *

Cu răbdare, nădejde şi bucurie sufletească

Fiica mea, când avea 11-12 ani, a visat o raclă minunată în care era o sfântă despre care a exclamat: „E Maica Domnului!”. Sfânta i-a răspuns ridicându-și capul: „Fetițo (și i-a pronunțat numele), eu nu sunt Maica Domnului, ci Sfânta Parascheva și orice îmi vei cere în toată viața ta, eu îți voi da!”.

După câțiva ani, fiica mea a avut un mare necaz care putea avea consecințe dramatice… Era elevă, și-a amintit promisiunea Sfintei, a plâns cu amar la sfânta raclă, iar după trei zile s-a rezolvat tot ceea ce omenește nu se putea face.

Apoi, apropiindu-se admiterea la Teologie, avea emoții mari din cauza numărului mic de locuri și a mulțimii candidaților înscriși. Din nou rugăciunile i-au fost ascultate.

În anul II de facultate își dorea din tot sufletul un prieten credincios. A alergat iarăși la Cuvioasa Parascheva. De această dată a poposit mai mult… vreo 20 de ore, la rând, de hramul Cuvioasei, stând cu multă răbdare, nădejde și bucurie sufletească. După vreo 40 de zile l-a cunoscut pe viitorul soț, pe care știe că Sfânta i l-a dăruit…

Anonimă

* * *

Vindecare, ocrotire…

La 31 de ani am fost operată, dar Sfânta Parascheva m-a scăpat…

Mi-a ocrotit băiatul care a lucrat câțiva ani în Cipru, aducându-mi-l sănătos acasă.

Rugăciunile la racla Sfintei m-au ajutat când mi-a fost mai greu, când eram copleșită de încercări trupești și sufletești.

Oricând și oriunde mă aflu zic: Bucură-te, Sfântă mult folositoare, vindecătoare și ocrotitoare a familiei mele!

Elena, Iași

* * *

Multe împliniri

Am mers la nouă sfinte masluri, vinerea, în biserica din Brăila cu hramul Sfintei Parascheva. Ni s-au împlinit mai multe dorințe: locuri de muncă, înțelegere în familie, sănătate, nașterea unui copil sănătos.

Dăm slavă lui Dumnezeu mulțumind cu smerenie și recunoștință!

Dumitru și Maria

* * *

Ca un izvor

Sfânta Parascheva m-a însoțit în toate realizările. Fiica mea, Ramona, s-a însănătoșit și are doi copii. Bunicul ei a scris pe un carnețel acatistul Sfintei și, la orice examen îl citește, reușește fără emoții. Tot de pe acest carnețel a citit și Călin care a reușit să-și găsească de lucru în Cipru, ca informatician.

Dacă ne rugăm cu smerenie și speranță, reușitele curg ca un izvor făcător de bine și de bucurii.

Mulțumim, scumpă maică, pentru toate reușitele noastre!

Valentina

* * *

Însănătoşire şi loc de muncă

Acum 15 ani, mama mea, în vârstă de 39 de ani, s-a îmbolnăvit de cancer. Medicii i-au spus că mai are de trăit doar șase luni. Au fost mai multe cauze ale îmbolnăvirii: viață foarte agitată, pentru că făcea cursurile postliceale sanitare, soțul – nu prea calm, doi copii de crescut… A răpus-o boala chiar când să-și ia diploma de absolvire. A stat la pensie de boală timp de cinci ani.

Mama, fiind o persoană credincioasă, în permanență s-a rugat la Sfânta Parascheva pentru însănătoșire, dar și pentru un loc de muncă.

Sfânta Cuvioasă a făcut minuni chiar de 14 octombrie: mama mea, după cei cinci ani de pensie, a învins boala, s-a angajat ca asistentă la

Spitalul „Sfânta Maria" așa cum nici nu visase, iar noi, copiii, avem o mamă sănătoasă.

Mulțumim din inimă, Sfântă Parascheva!

Anonimă

* * *

Vindecări ale trupului şi ale sufletului

Sfântă Parascheva, îți mulțumesc pentru minunile pe care le-ai făcut pentru mine:

În urmă cu mulți ani, am suferit de o boală destul de rară și, după ce m-am refăcut, m-am rugat la tine pentru a nu recidiva. Acum am 30 de ani, iar boala avută la 16 ani n-a reapărut.

Mi-ai vindecat mâna stângă la care aveam o inflamație. Am efectuat doar o singură terapie, apoi, de trei ori consecutiv, am atins mâna de sfintele tale moaște.

Doar cu rugăciunile tale m-ai scăpat de chisturile ovariene.

M-ai salvat dintr-un mare necaz petrecut în familia mea, de pe urma căruia aveam să suport doar eu consecințele.

Îți mulțumesc, pentru că ai fost mijlocitoare către Dumnezeu, pentru o păcătoasă ca mine!

Emilia Ș., Iași

* * *

Răspuns la incertitudini

Îi mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva întrucât, ori de câte ori, cu lacrimi sau cu bucurie, cu deznădejde sau cu entuziasm, m-am rugat ei, negreșit am primit răspuns la întrebări, ajutor în situații dificile.

M-a ajutat în studenție la examene dificile, am depășit situații tensionate de sănătate, am găsit răspuns unor incertitudini legate de mântuirea unei familii.

Anonimă

* * *

Toate sunt minuni

Ce minuni a săvârșit Sfânta Parascheva în viața mea?

Toate sunt minuni: faptul că m-am născut, că mi-a dăruit părinți care mă copleșesc cu iubire, grijă și toleranță, că reușesc să văd lumina zilei în fiecare dimineață…

Anonim

* * *

Durere străjuită de speranță

Ne-am rugat Sfintei Parascheva nu doar de ziua ei, ci în zile oarecare, dar venind cu durerea în suflet străjuită de multă încredere în ajutorul ei.

Prima minune s-a petrecut prin anii ’90 când s-au restructurat toate și tata, tipograf de meserie, a hotărât să-și deschidă firmă. Părinții mei ajunseseră șomeri și, efectiv, muream de foame.

Bunul Dumnezeu l-a adus atunci pe tata la Iași cu o comandă și, frânt de oboseală, cu nasul sângerând, s-a rugat Sfintei să ne ajute. Când a ajuns acasă și a cerut o sumă pe o revistă, contactorul a înțeles o altă sumă mai mare. Astfel, ne-a scos din foame. Apoi a mai primit o lucrare din care am trăit mulți ani îndestulați.

O altă binefacere a fost într-un an când am venit, personal, la Iași pentru un seminar. În ziua în care m-am rugat la sfânta raclă, am aflat diagnosticul fratelui meu internat la urgențe: leucemie. Cu durere în suflet i-am cerut Maicii să-i trimită doctori buni (prin care lucrează mâna lui Dumnezeu). I-a trimis o doctoriță sufletistă, care, efectiv a plâns aflând rezultatul pozitiv al analizelor, l-a ajutat cu medicamente mai bune…

Minuni se-ntâmplă continuu cu mine: când vin la Iași, la seminarul maicii Siluana, mă rog Cuvioasei să mă ajute să sap mai adânc în sufletul meu, să fiu mai adevărată, să nu deznădăjduiesc. Toate acestea le-am izbândit și, de aceea, o iubesc mult pe Cuvioasa Parascheva.

Doresc tuturor să se roage cu încredere la sfânta raclă, pentru că Maica Parascheva este mereu prezentă acolo, făcând mari minuni și în afara sfântului ei praznic.

Gabriela, București

* * *

Tratament naturist şi duhovnicesc

Am promis de mult timp Cuvioasei că voi așterne pe hârtie minunile din familia mea. În urmă cu mulți ani, familia noastră a trecut printr-o încercare, deoarece a intervenit ura…

De ziua Cuvioasei, am venit la Iași, rugându-mă pentru reunirea familiei.

După ce am ajuns acasă, după o jumătate de an de vrăjmășie, familia s-a reîntregit.

Toate examenele le-am luat prin mijlocirea Cuvioasei. Înaintea fiecărui examen mă rugam de ajutor la sfânta raclă. Așa am venit într-o zi, când eram în întârziere. Șansa a fost că profesorul a întârziat o oră, între timp am recitit cursurile și, la examen, tocmai din acestea mi-au căzut.

O altă binefacere s-a petrecut când tatăl meu a scăpat de cancer la colon, plămân… (metastază). A urmat tratament naturist și tratament duhovnicesc. Ne-am rugat la Sfânta Parascheva și la Sfântul Nectarie. La fiecare trei luni tata mergea la control. Aproape la un an de la diagnosticare, toxicitatea era eliminată din corp peste 90%.

Rămânem veșnic datori Domnului, Maicii Domnului, Cuvioasei Parascheva, Sfântului Nectarie și tuturor sfinților.

Elena, Tg. Frumos

* * *

Gesturi de mulţumire – ca o pietricică în oceanele lumii

În 2009, am venit în Iași, ca studentă la Drept.

Sfânta Parascheva m-a ajutat foarte mult pe mine și pe rudele pentru care m-am rugat.

În primul an am picat la examenul de drept civil. Am venit s-o rog pe Sfânta Parascheva să mă ajute promițându-i un buchet mare de flori de grădină. Am reușit și m-am ținut de cuvânt. În anul III muncisem mult, am trecut pe la Cuvioasa rugându-mă pentru o notă mare la Drept penal. Mare mi-a fost uimirea, când am tras un bilet (Art. 175) pe care îl știam foarte bine. Am luat nota 10.

Prietenul meu avea examen de permis la care picase de câteva ori. În ziua examenului am mers la Sfânta Cuvioasă, m-am rugat pentru reușita lui. M-a sunat că a reușit, iar eu i-am promis Sfintei că voi aduce la Mitropolie, drept mulțumire, zahăr, ulei, făină, orez. Așa am procedat.

Mama mea era pe punctul de a fi dată afară de la serviciu. M-am rugat pentru ea, lucrurile s-au liniștit, iar mama și-a menținut serviciul. La fel și pentru tatăl meu.

Bunica, bunicul, o mătușă au trecut prin momente grele de sănătate. Aici, în Iași, m-am rugat să-i scape Cuvioasa de boli grele, de operații. Am dat pentru ei pomelnice, m-am rugat la sfânta raclă, eu, care n-am venit în fiecare duminică la biserică.

Nu știu cum să-i răsplătesc Sfintei pentru toate binefacerile, dar vin și de câte patru ori pe săptămână la Mitropolie, aduc flori, alimente, haine pentru săraci. Nu știu dacă toate acestea înseamnă ceva… Le consider o pietricică de nisip în zeci de oceane, ca sincere mulțumiri, pentru că Sfânta Parascheva ne aduce sănătate, înțelegere, reușită și ne ferește de multe rele.

Andreea M., 22 de ani, Pitești

* * *

Roadele credinței

Pe data de 05 ianuarie 2012 am fost programată la un control medical în Iași. Doctorul m-a programat pentru operația, care, peste câteva zile, a decurs normal.

În perioada aceea, nu aveam serviciu, iar psihicul meu era la pământ, însă aveam încredere în Dumnezeu că nu mă va lăsa și am mers pe calea Lui.

La externare, împreună cu soțul meu, am mers la Cuvioasa Parascheva să-i mulțumesc. M-am rugat pentru familie și am dat un pomelnic pentru 40 de zile.

În ziua a 39-a mi-am amintit că mai este o zi și se încheie rugăciunea pentru mine și am citit acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva. În după amiaza aceea a venit vestea bună: o fostă colegă de serviciu, care lucrează la o companie de stat, mi-a propus să o ajut la acte pe o perioadă de două-trei săptămâni. Între timp o colegă de la recepții și-a dat demisia. Așa se face că acum lucrez pentru o perioadă determinată de trei luni, dar sper, prin ajutorul Cuvioasei, că voi continua.

Mi-am pus nădejdea în ajutorul ei, pentru că merg să-i mulțumesc după fiecare ajutor dat.

Anonimă

* * *



Pelerini la hramul Sfintei Cuvioase Parascheva

V

Vindecări



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva, sec. XVII, Muzeul Mănăstirii Bistrița, județul Neamț

Vindecare miraculoasă

Pe 7 aprilie 2011, în urma investigațiilor la Spitalul de urgență Constanța, mi s-a pus diagnosticul: cancer retroperitoneal neoperabil; carcinomatoză peritoneală, lichid în cavitatea peritoneală. Mi s-au scos câtiva litri de lichid din abdomen.

Cu ajutorul unor prietene și prin binecuvântarea de la părintele Iustin Pârvu, m-am internat în Iași, la chirurgie, unde s-a confirmat diagnosticul. S-a făcut trimiterea la oncologie, unde profesorul doctor a spus prietenei mele că, după cum arătam și după diagnostic, nu voi suporta chimioterapia și că, în cel mult trei săptămâni, voi deceda. La insistențe, m-a internat și am început chimioterapia.

Externarea s-a făcut la sfârșitul lunii aprilie. Imediat, acasă la prieteni, mi s-a făcut de trei ori Sfântul Maslu (cu preoți mai mulți), citeam zilnic acatistele Sfântului Nectarie, Sfintei Parascheva, Sfântului Ioan Rusul, Sfântului Partenie, al Maicii Domnului. Cu ajutorul neprețuit al Cuvioasei Parascheva, în fiecare vineri am mers la Mitropolie la Sfântul Maslu, iar lunea și miercurea la Sfântul Nectarie. I-am rugat pe preacucernicii părinți să se roage pentru mine, în pomelnic scriind: „Fănica mulțumește Bunului Dumnezeu pentru tot și se roagă să se facă voia Domnului cu ea".

Cu ajutorul tuturor sfinților la care m-am rugat, după fiecare control efectuat, rezultatele erau din ce în ce mai bune, iar după R.M.N. rezultatul a fost nemaipomenit, așa că doream să plec acasă. Mi s-a explicat că, totuși, trebuia să fiu operată. O lună și jumătate am tot amânat, continuând s-o rog pe Sfânta Parascheva să mă lumineze. Am prezentat rezultatul R.M.N. unui alt domn profesor, care m-a sfătuit tot pentru operație.

Am cerut din nou ajutorul Sfintei Parascheva, binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan (care mi-a spus „vă binecuvântez, să se facă voia Domnului"), iar în 18 octombrie 2012 am fost operată. Rezultatul biopsiei efectuate la organele respective prezenta focare de infecție, s-a extirpat un nod tumoral.

Deci Sfânta Cuvioasă Maică Parascheva nu m-a lăsat, a dat mână bună domnului profesor, s-au eliminat și acele focare ascunse, existente în urma tratamentului. După operație am mai făcut, preventiv, trei ședințe de chimioterapie, iar acum fac un tratament de întreținere.

Din nou mi s-a făcut R.M.N. și, din mila Domnului, rezultatul este foarte bun. Nu merit toate darurile primite! Mă aflu în viață la un an și o lună fără urmă de cancer.

Rog pe Bunul Dumnezeu ca această tămăduire pe care mi-a dat-o prin toți sfinții să fie pentru cei care mă cunosc prilej de a pune început bun de pocăință, de a înțelege că totul este posibil, dacă ne rugăm din tot sufletul și cerem sfinților, mai ales Cuvioasei Parascheva și Sfântului Nectarie, să mijlocească pentru noi. Mă rog să-i

răsplătească Dumnezeu pe prietenii care m-au găzduit un an și o lună, m-au înconjurat cu dragoste, s-au rugat pentru mine; tuturor preoților și medicilor care m-au tratat.

Fănica Guțilă, sat Moșneni, com. 23 August, Constanța

* * *

Faptele bune – semne ale recunoştinţei

În 2008 am divorțat de soție ceea ce mi-a schimbat comportamentul: am început să consum băuturi alcoolice crezând că-mi înec amarul, lipseam de la serviciu. M-am îmbolnăvit grav din cauza consumului de alcool și a supărărilor. Prietenii m-au internat în spital, unde am stat în perfuzii. Când mama mea a auzit de mine, a venit în fiecare zi la spital, dar și la Sfânta Parascheva rugându-se pentru însănătoșirea mea.

Pe 14 octombrie 2008 s-a produs minunea: mi-am revenit din coma care a durat timp de două săptămâni. Nu cred că vreodată voi putea să-i mulțumesc Sfintei Parascheva și Bunului Dumnezeu!

Cu toate că am mai stat în spital de atunci, acum sunt pensionat pe caz de boală, dar pot munci, nu mai consum alcool deloc și cel puțin o dată pe săptămână vin la Sfânta.

Consider că mulțumirea mea pentru binefacerile Cuvioasei trebuie să fie vizibilă prin faptele mele bune.

H.I. Iulian, Iași

* * *

O chemare fericită

În data de 13 noiembrie 2011 am ajuns la Mitropolia din Iași pot spune dintr-o întâmplare fericită: să luăm diploma de absolvire a Facultății de Psihologie pentru fiica noastră care avusese o bursă în Franța unde a luat cu foarte bine și masteratul. Așadar pentru mine sosirea în Iași a fost rânduită de Bunul Dumnezeu, pentru că de 15 ani am o depresie afectivă bipolară. Îndeosebi în ultimele luni eram absentă

din viața de zi cu zi, medicamentele recomandate de un bun psihiatru nu mă ajutau; stăteam numai în pat, nu acționam ca un om obișnuit, nici ca gospodină, mamă sau soție.

Sfătuită de o rudă am ajuns la Mitropolie: am făcut un pomelnic pe două luni, l-am dat unui călugăr de la racla sfântă, care m-a sfătuit să citesc timp de 40 de zile acatistul și paraclisul Cuvioasei. Am ieșit plângând, nefiind convinsă că pot duce la îndeplinire sfatul bunului călugăr.

Am citit foarte greu acestea în prima zi, apoi am început fără nici o tragere de inimă, mecanic parcă, să fac cele necesare în casă. Astfel zi după zi aveam mulțumirea sufletească de a citi rugăciunile și a reuși să mă comport ca un om obișnuit…

Au început să apară în familie bucurii deosebite și anume nepoței doriți și așteptați mult timp de la fiicele noastre. Bucuria de a fi bunici ne-a umplut de satisfacții. Au fost adevărate minuni dumnezeiești.

Aurica V., Constanța

* * *

Rugăciune, nu antidepresive

Am avut o depresie îngrozitoare. Medicii psihiatri din spital nu-mi dădeau speranțe că-mi voi termina studiile…

Într-o dimineață m-am trezit „ca nouă”, cu putere de a învăța, poftă de viață și energie. Așa am recuperat timpul cât am stat în spital (o lună). M-am concentrat la învățat pentru examenul de bacalaureat pe care l-am luat cu o notă mare, 8,76, în condițiile în care luam tratament cu medicamente antidepresive foarte puternice. Mulți ani m-am chinuit cu depresia, medicii schimbându-mi destul de des medicația care se dovedea neadecvată. Acestea însă mi-au distrus sănătatea organismului prin reacțiile lor adverse.

Mulțumesc din suflet Sfintei Cuvioase Parascheva, pentru că doar ea m-a vindecat. Acum nu mai iau nici un fel de antidepresiv. Am realizat că depresia era de la vrăjmașul cel necurat.

Roxana-Mihaela C., Iași

* * *

Suferință și păcate

În cei 23 de ani ai mei, am adunat păcate groaznice, care mă chinuie. Am avut o relație cu un băiat de care m-am despărțit. În scurt timp, am cunoscut alt băiat. Părea o relație frumoasă, dar nici asta nu era curată. Am rămas însărcinată la 20 de ani. Întâi, ne-am bucurat amândoi, dar, după o ceartă, el i-a spus mamei de sarcină. Deja părinții treceau prin momente grele din cauza fratelui dependent de jocurile de noroc. Mama plângea continuu; visurile ei de a mă vedea un om realizat (să am o profesie, să fiu cununată civil și religios) s-au spulberat.

Mi-am pierdut curajul de a păstra sarcina; mă cuprinsese teama că-mi distrug familia… Am întrerupt sarcina, dar și liniștea: adormeam și mă trezeam plângând, am devenit depresivă, am slăbit mult. După multe certuri și împăcări, la un an am rămas din nou gravidă. Neînțelegerile și nesiguranța oferite de el m-au dus din nou la deznădejde, încât îmi blestemam copilul…

Într-o zi, la ecografie, am aflat fătul era suspect de sindromul Down. Am simțit durerea de a alege între întreruperea sarcinii sau condamnarea unui prunc nevinovat la suferință. Simțindu-mă păcătoasă, mă rugam Sfintei Parascheva, iar după o lună de vinovăție, frică și rugăciuni, pomană săracilor, rezultatul nu mai confirma diagnosticul.

După o nouă ceartă, iar doream moartea copilului. Simțeam că nu pot fi iertată, îmi imaginam consecințele și din nou mă rugam lui Dumnezeu, să nu țină cont că fetița s-a zămislit în pântecele meu murdar, că nu-i vinovată de prezența unei mame păcătoase.

La un alt ecograf, aflasem că un piciorуș stă rău în burtă, aveam mari regrete pentru când mă lovisem cu pumnii peste burtă, însă speram să se îndrepte după masaje. Am născut o fetiță de 2,600 kg, cu o boală grea: pseudoartroză congenitală tibie stângă. O priveam cum suferea în urma unei infecții, apoi cu piciorușul în ghips, alte operații la Iași și București.

Am continuat să citesc acatiste, s-o ung pe fetiță cu ulei sfințit mir, să-i pun o brățară și o iconiță atinse de sfintele moaște ale Cuvioasei Parascheva, așteptând o minune.

La ultima radiografie, doctorul, mirat, a spus: „S-a vindecat de pseudoartroză, las-o să meargă!”. Astăzi are un an și patru luni, merge de mânuță, încă nu calcă bine cu piciorul stâng (boala s-a vindecat, dar curbura încă a rămas). La doi ani va fi din nou operată pentru îndreptare. Până atunci, mă rog la toți sfinții s-o ocrotească de orice rău și de păcatele mele.

Tot ce doresc este să-mi văd copilul că merge normal, iar eu să mă îndrept cu adevărat, mulțumind până la sfârșitul vieții.

Petronela

* * *

Nici o sechelă

În anul 2010, înaintea sărbătorii Cuvioasei, fratele meu, la 21 de ani, a avut o mare încercare: i s-a spart un vas la cap (anevrism cerebral), în urma căruia trebuia urgent operat pentru a se clipsa vasul. După prima intervenție, la radiografie n-a ieșit bine și a mai trebuit o nouă intervenție pentru a se pune și al doilea clips.

Dumnezeu a vrut ca Andrei să scape din această cumpănă a vieții lui. Cele două operații au fost făcute într-o singură zi, cu 4-5 zile înainte de 14 octombrie. După operație am mers la Sfânta Parascheva și i-am cerut ajutorul pentru Andrei. Am reușit să stăm la rând și să ne rugăm cu o zi înainte de ziua ei. Minunea a fost atât de mare, încât Andrei a scăpat de cele două operații fără nici o sechelă, iar acum la un an de zile totul este bine și mulțumim lui Dumnezeu.

Nu numai o minune a făcut Sfânta Parascheva în familia noastră. De fiecare dată când am mers la racla ei și ne-am rugat, am simțit tot timpul cum primim o liniște sufletească mai presus de orice.

Atât eu cât și familia mea mulțumim Sfintei Parascheva, Bunului Dumnezeu și tuturor sfinților la care ne rugăm.

Alin – medic, Botoșani

* * *

Un neg

Printre nenumăratele persoane care au avut parte de ajutorul lui Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii noastre Parascheva, mă număr și eu, păcătoasa.

Aveam deja o intervenție chirurgicală la ochi. După mult timp îmi apăruse iar un fel de neg care creștea.

M-am închinat sfintelor moaște la ziua Sfintei, am sărutat preasfânta sa mână. După ce am ajuns acasă, m-am spălat pe față și, spre mirarea mea, am observat că negul aproape nu se mai cunoștea. După această minune am fost și la București la Sfântul Mina. Acum negul a dispărut în totalitate.

Mulțumesc și aduc slavă lui Dumnezeu pentru toate.

Elena, Călărași

* * *

Dumnezeu l-a salvat

Pe 9 octombrie 1997 l-am născut pe Claudiu-Nicolae, cu grave probleme de sănătate. A stat în perfuzie nouă zile cu tuburi de oxigen. Se născuse prematur.

Dumnezeu l-a salvat printr-o minune, prin rugăciunile Maicii Sale, ale Sfintei Parascheva împreună cu Sfântul Nicolae, deși medicii i-au dat șanse minime de supraviețuire. Acum are 14 ani și-I mulțumim Bunului Dumnezeu și sfinților Săi.

Gabriela

* * *

Ajutor minunat

În 1997 fiica mea, Roxana, de 5 ani și 9 luni, a fost diagnosticată cu sarcom Ewing tibie stângă. La Iași s-a propus amputarea piciorului. Ca mamă, am refuzat și am plecat la Institutul oncologic din Cluj, unde fiica mea a făcut șase cure cu citostatice, urmate de 22 raze

cobalt, apoi a venit operația de transplant de os la Spitalul de recuperare Cluj, unde patru medici au făcut pentru prima dată transplant de os (au înlocuit 10 cm din tibia stângă cu peroneul de la piciorul drept).

În timpul operației m-am rugat la Dumnezeu și la Sfânta Parascheva, implorând ca Dumnezeu să fie Cel care operează: „Doamne, Dumnezeul meu, pune Tu mâna Ta pe mâinile doctorilor și spune Tu, Doamne, ce să facă și cum să facă să reușească operația, să nu-i amputeze piciorul Roxanei". Operația a durat două ore și toți doctorii s-au mirat (mi-a spus doamna doctor Vasilescu) cum au făcut asemenea operație grea în doar două ore. Mai adăuga că parcă cineva le spunea ce să facă și cum să facă (doamna doctor a repetat ceea ce spuneam eu în ruga mea în timpul operației).

După două luni de așteptări, osul bolnav dus la laborator a ieșit perfect sănătos că nici doctorilor nu le venea să creadă.

Chiar dacă rezultatul a fost bun (nici urmă de cancer), am mai făcut, preventiv, încă șase cure de citostatice.

Am mers anual la Institutul oncologic Cluj, am făcut tomografie în fiecare an și totul a fost bine timp de 15 ani.

În 20 februarie 2012 piciorul s-a umflat foarte tare, a reapărut cancerul. La biopsie diagnosticul crud: sarcom Ewing tibie stângă – recidivat. Iarăși citostatice, apoi va fi operația în Austria (în România se poate doar amputarea).

O rugăm pe Sfânta Parascheva să facă și a doua minune de salvare a piciorului. Acum Roxana este studentă la Drept și F.E.A.A. anul al II-lea – zi, la Universitatea „Al. I. Cuza" Iași. Mă gândesc că Dumnezeu ne încearcă din nou pentru că noi n-am făcut publică minunea.

Ne rugăm ca Dumnezeu, Sfânta Parascheva și Maica Domnului să ne ajute, să ne păzească întregi și sănătoși. Le mulțumim pentru ajutorul dat!

Mititelu Vasilica, Iași

* * *

Doctorul nu ştie ce s-a întâmplat

Cu 25 de ani în urmă am fost operată la un sân (de un chist). Nu am avut probleme o perioadă, dar chistul a crescut din nou ca o nucă.

N-am mai mers la doctor. Am început să mănânc numai fructe, legume și pește, dar cu rugăciuni foarte multe, în special acatistul și paraclisul Sfintei Parascheva zilnic.

Chistul de la sân, nu a mai crescut și n-am mai avut dureri.

Într-o noapte am visat-o pe Sfânta Parascheva ridicând capul din raclă și spunându-mi: „- Nu-ți mai fă griji, tămăduirea ta de la mine îți va fi".

După un timp l-am întrebat pe părintele Valerian ce este cu acest vis. Mi-a spus să dau de pomană o candelă mare.

N-am mai avut probleme cu sânul, totuși, după ce am născut cei doi copii, am făcut o mamografie zicând mereu în gând rugăciuni către Cuvioasa. Aparatul nu a arătat nimic, ticăia neobișnuit, iar doctorul nu știe ce s-a întâmplat, pentru că, deși era un aparat nou, s-a defectat, eu am fost trimisă la alt doctor.

Orice problemă am avut, Sfânta Parascheva mi-a fost mereu folositoare. Când vin la sfânta raclă, mă simt datoare, că m-a ajutat de multe ori. Cred că postul și rugăciunea ne face să fim mai apropiați de cele sfinte, să manifestăm zilnic credință și nădejde. Și Sfânta Teodora de la Sihla ne-a ajutat mult: de ziua ei acum patru ani am născut un băiat, Teodor-Stelian.

Mirela, Iași

* * *

Binefacerile s-au revărsat

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru binefacerile care s-au revărsat asupra mea și a familiei mele. Este a treia oară, acum 12 noiembrie 2011, când vin la Cuvioasa. În primul an am venit să mă rog să-mi ajute cu boala mea, leucemie, și s-o rog să-i ajute pe copiii mei să aibă urmași. Anul trecut am venit în cârje, pentru că am făcut hernie

de disc și cancer la sân. Am operat sânul, acum mă simt mai bine: leucemia a dat în remisie totală, merg destul de bine fără cârje. Copiii mei au o fetiță sănătoasă și cuminte, iar eu mulțumesc tuturor sfinților pentru toate acestea.

Cornelia Moldovan, Alba-Iulia

* * *

Nu fiţi trişti!

În iunie 2009, nora mea, Raluca, a născut un copil prematur, dar sănătos. După trei zile a făcut septicemie.

Cu toții ne-am pus nădejdea în Dumnezeu. Am mers la Mitropolie, stăteam la rând triști, fără șoapte, cerând în gând ajutorul sfânt. Din spatele meu, prin dreapta, o bătrânică m-a tras de mână și mi-a spus:

- Nu fiți triști! Necazul o să treacă! Sunteți oameni buni!

Mângâierea aceasta am simțit-o ca pe o încurajare, nu m-am gândit la o minune. După ce m-am închinat la sfintele moaște, am stat puțin să o văd pe bătrâna care mă mângâiase. În jur erau doar credincioși ca și mine. Bătrâna dispăruse.

După multe tratamente și luni de suferințe, copilul a început să se simtă bine. A fost botezat în biserica spitalului pe 17 iunie 2009, în timp ce medicii îi dădeau slabe șanse de supraviețuire. În prezent nepotul meu, Matei, are 2 ani și patru luni și este sănătos.

Imaginea Sfintei mi-a reapărut. Am deplina convingere că mi-a cunoscut suferința și mi s-a arătat să-mi dea un semn de speranță.

Îi mulțumim pentru alinare și ajutor rugându-mă în continuare pentru a revărsa sănătate și bucurii celor aflați în suferință.

Georgeta M., Iași

* * *

Vinerea – post negru

În 2010 am fost operată de două ori. Prima dată (la ochi) m-a anesteziat într-o miercuri și m-a operat vineri, pentru că mi se blocase

ochiul. La a doua operație tot într-o vineri am avut intervenția. M-am gândit cum să o cinstesc mai mult pe Cuvioasa și am început să țin post negru.

În a patra sau a cincea vineri n-am mai ținut post complet. În noaptea următoare am visat o fată care se născuse pe 14 octombrie și spunea că ea a ținut postul. Spre rușinea mea am recunoscut, dar de atunci țin post negru din respect și pentru reușita operațiilor, gândindu-mă că, la altă operație, s-ar putea să nu mă mai ajute, dacă nu-mi respect promisiunea.

Elena

* * *

Totul nesperat de bine

În 1998 eram, la 24 de ani, plină de speranțe după absolvirea facultății. Într-o zi am aflat că am o boală rară, cu dependență totală de medicamente și reducerea drastică a nivelului de viață – practic medicii vorbeau doar de supraviețuire și atât.

Disperată, am căutat diverse terapii alternative, toate ineficiente și costisitoare. Așa am ajuns plângând la Cuvioasa. Minunea a început, pentru că, punând mâna pe sfânta raclă, am simțit furnicături în mână, pe față – locuri afectate mai tare de boală. După 5-10 minute furnicăturile dispăreau. S-a repetat și în zilele următoare.

Un părinte m-a sfătuit să merg la operație așa cum îmi propusese medicul. După operație, totul a mers nesperat de bine, iar medicii considerau că este neobișnuit să-mi revin complet doar într-o săptămână. De medicamente am nevoie doar în situații dificile: caniculă, ger, oboseală extremă.

Cu ajutorul Sfintei, în ultimii 14 ani, am avut o viață minunată.

Acum o rog să mă ajute într-o nouă cumpănă. Doamne ajută!

M.M.

* * *

Coşmar alungat

Am un prieten pe care-l iubesc foarte mult. Deseori mi se plângea că visează urât noaptea, dar ce m-a intrigat foarte mult era faptul că același vis devenise un coșmar repetat la diferite intervale de timp. Acest coșmar îl avea de când era mic și l-a avut până la vârsta de 17 ani. Mi-a zis de aceasta la ceva timp după ce ne-am cunoscut. Ciudat era și faptul că nu putea povesti visul, nu știa ce este decât că auzea două voci care urlau una la alta speriindu-l și trăind cu teama în suflet de fiecare dată când să adoarmă.

M-am dus la Mitropolie, am cumpărat o iconiță cu șnur pentru pus la gât, am atins-o de icoana Sfintei Parascheva, de racla și de veșmintele ei, și m-am rugat să-i alunge acel coșmar, să-l păzească de rău, să-l vegheze. După ce a pus la gât acel „talisman", prietenul meu are somnul liniștit. De atâția ani i-a tulburat somnul și visele, însă o rugăciune din suflet a fost suficientă pentru ca Sfânta Parascheva să facă un miracol.

Anonimă

* * *

A depăşit decepţia

În anul 1995 am avut o problemă cu fiica mea care a avut o decepție în dragoste, după care s-a izolat și s-a retras în ea.

Am venit la Iași, m-am rugat în mai multe biserici. La Mitropolie am rugat-o pe Sfânta Parascheva să mă ajute cu fiica mea să-și găsească un băiat bun și să se liniștească. Neașteptat de repede mi s-a îndeplinit ruga: l-a cunoscut pe soțul ei, s-au căsătorit, au o fetiță de 11 ani și sunt o familie fericită.

Toată viața îi voi mulțumi Sfintei și voi reveni cu încredere pentru rezolvarea problemelor care se ivesc.

Maria C., Brașov

* * *

Simţim ocrotirea Sfintei

Sunt mamă a doi copii: o fetiță și un băiat.

Fetița, când avea în jur de doi ani, a fost diagnosticată cu luxație congenitală. Am stat în spital, iar după diagnosticare a fost pusă în aparat gipsat de două ori câte două luni însă luxația nu s-a rezolvat. Am plecat la alt spital, la Iași, unde copilul a fost operat, pus în aparat gipsat și totul părea bine, dar în câteva zile, din cauza unui microb, a început să-i curgă infecție din picioare. A început lupta cu microbul, cu multe antibiotice, pe timp de vară au mai apărut și alte probleme.

Nu mi-am pierdut nădejdea și din când în când lăsam fetița în spital cu câte o mămică și mergeam la Mitropolie, la Cuvioasa, rugându-mă mereu. În cele din urmă, am trecut cu bine peste această încercare; a urmat recuperarea și însănătoșirea. Acum este studentă în anul al III-lea la F.E.A.A., merge și ea și se roagă, iar noi, toți simțim că Sfânta Parascheva o are în grijă.

M. Luminița, Bicaz – Neamț

* * *

Vinerea mă cheamă la Sfântul Maslu

În decembrie m-au luat niște dureri de cap insuportabile. Mi-am făcut toate analizele și nu mi-au găsit decât o mică lipsă de calciu. Mi-au deschis mintea cuvintele doamnei doctor: „Sunteți încercată rău!”. De Sfânta Filofteia m-am spovedit și m-am împărtășit.

Am revenit la Iași, unde m-am rugat cu lacrimi Cuvioasei să-mi lumineze mintea, să mă scape de toată durerea, răutatea și neliniștea. De atunci am simțit o liniște deosebită a minții și o chemare la rugăciunea de la Sfântul Maslu făcută vinerea. Ceva din adâncul sufletului meu mă îndeamnă să nu plec acasă până nu-mi fac acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva. Tot în acest timp, l-am cunoscut și pe doctorul fără de arginți, Sfântul Nectarie, mergând la cinstitele sale moaște unde am participat la Sfântul Maslu.

Simt că Sfânta Parascheva și Sfântul Nectarie sunt protectorii mei, cărora le mulțumesc rugându-mă să aibă grijă și de mântuirea sufletelor noastre.

G.L.

* * *

O recidivă

O tânără dragă mie și rudă apropiată a fost operată de o boală gravă. La câtva timp după operație, eu, medic fiind, îi descopăr o formațiune ce părea foarte clar o recidivă. Ne-am rugat mult cu toții din familie. Am „alergat" la Domnul Iisus, la Maica Domnului și la mult milostiva Maica Parascheva.

Minunea a venit, simplu și firesc, umplându-ne de bucurie, speranță și recunoștință. Sfânta Parascheva a făcut să dispară orice urmă de boală. Mulțumim lui Dumnezeu și Cuvioasei pentru vindecare și nădejde. Ne rugăm ca niciodată credința noastră să nu ne părăsească!

O.A., Suceava

* * *

Icoana peste ocean

Am trimis icoana Sfintei Parascheva în S.U.A., unei prietene bolnave de un cancer foarte agresiv, la stomac.

Am pus icoana la poștă cu două-trei zile înainte de ziua Sfintei, alegând un sistem normal de expediere (fără taxe de urgență).

De ziua Sfintei Parascheva am primit un e-mail de mulțumire de la soțul prietenei mele, pentru icoană. Astăzi prietena mea este bine, au trecut patru ani de la operație.

Sfânta Parascheva a ajuns în S.U.A. doar în două zile, pe când durata normală este de 7-10 zile. Dumnezeu să ne ajute, să ne apere pentru rugăciunile Sfintei Parascheva!

Olga, București, 2012

* * *

N-am căzut în deznădejde

Sunt mamă a trei copii. La 13 ani, fiica mea avea niște probleme de sănătate specifice vârstei. Era atât de slăbită, încât credeam că n-o mai duce mult. Dar bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile Sfintei Parascheva, a ajutat-o, a luminat-o, absolvind Facultatea de Biologie. La vârsta de 26 de ani a făcut o hemoragie internă și a fost operată de fibrom uterin (fiind fecioară), iar doctorii au zis că este cancer.

N-am căzut în deznădejde, ci m-am rugat din toată inima la Sfânta Parascheva și bunul Dumnezeu m-a auzit. Fiica mea este sănătoasă, s-a căsătorit, este profesoară de religie.

Nu poate avea copii, dar vor să înfieze și ne rugăm pentru asta la Sfânta Maică Parascheva.

Maria

* * *

Am văzut cum mi-am părăsit trupul…

În 1 aprilie 2005 am avut un accident de tramvai în București. Nu-mi amintesc ce s-a întâmplat din momentul în care am urcat în taxi la Gara de Nord. Am aflat în instanță că am coborât din taxi și a apărut tramvaiul 41 cu viteză foarte mare. Am fost aruncată aproape doi metri în sus și la cădere am ajuns cu picioarele sub tramvai, am fost târâtă vreo patru metri. Nu îmi amintesc, nu am simțit nici o durere nici după externare.

Ceea ce-mi amintesc este nu din ce s-a întâmplat pe pământ, ci ceea ce am văzut pe lumea cealaltă, ceva foarte real, greu de descris, dar eu cred că totul a fost adevărat.

Am intrat în moarte clinică, situație aflată la limita dintre viață și moarte. De fapt moartea clinică văd că înseamnă acea despărțire a sufletului de corp; organismul poate reacționa la diverși stimuli interni și externi, care pot determina reluarea activității inimii și a respirației. Totul ține de persoana în cauză, dacă vrea să mai trăiască sau nu, de puterea de a lupta pentru continuarea vieții; conștiința nu se pierde,

chiar dacă sufletul se desprinde de trup. Până la mine n-am crezut că un om în moarte clinică poate relata diverse fenomene, imagini sau alte percepții, dar văd că se poate. Un medic sau un expert nu poate descrie cu adevărat acest moment, e un „experiment" prin care nu poate trece oricine, e ceva spiritual și foarte puțini pot crede sau înțelege acest „fenomen". În fața multora poți părea un nebun.

Pentru mine e important ce am văzut: că există lumea cealaltă, că există rai și iad, că îngerii te veghează minut cu minut.

Am văzut cum mi-am părăsit trupul, fără să-mi pierd conștiința, am văzut totul în jurul meu – mă refer la acele plimbări în rai etc. și nu la ce s-a întâmplat în spital, de unde sunt foarte puține fragmente.

Te simți foarte ușor, plutești, e o stare de ușurare, de pace, de bine, nici o durere. Din moment ce m-am întâlnit cu îngerul meu păzitor, am început să spun cu voce tare tot ce văd și tot ce simt. Mama, doamnele din salon, medicii (care-mi dădeau șanse de supraviețuire de 1%) auzeau tot ce spun. Nu aveam nici o fractură externă, tot sângele se îmbiba în creier. Medicii voiau să mă trimită acasă, dar fostul meu șef, Dan Diaconescu, și profesorul doctor Sorin Oprescu au propus să mai fiu ținută în spital măcar o lună poate se întâmplă o minune.

După ce m-am despărțit de trup, îngerul păzitor mi-a arătat raiul, un loc foarte întins, transparent, dar nu mergeam, ci pluteam; o lumină cum nu există pe pământ, fără spațiu și timp. Acum o profesoară de religie m-a întrebat dacă pot aprecia cât am stat în rai. Nu știu, înainte de a pleca, îngerul meu a întors clepsidra și a început numărătoarea inversă, dar acolo nu se simte timpul, și noapte și zi, acolo totul e luminat, nu pot spune că e ceva măsurat. Ce greu îmi e să descriu raiul, culorile, florile, iarba, mirosul sunt altfel, e ceva de nedescris, foarte greu de imaginat; îngerii stau la o apă, în jurul lor spațiu verde, cu flori multicolore, se uitau la cei de pe pământ. Fiecare înger are omul lui (bun sau rău), îl supraveghează minut cu minut.

Mi-a arătat îngerul unde sunt cei care mor: un spațiu mare, verde, cu flori, multă lumină, au diferite vârste, aleargă, se bucură, au chipuri foarte luminate. M-a întrebat îngerul dacă vreau să mă întâlnesc cu

cineva care a murit. Atunci m-am bucurat văzând-o pe bunica dinspre mamă, care murise în ajun de Înviere când porțile raiului sunt deschise pentru toți.

M-a dus apoi pe un câmp verde, foarte întins, mi-a arătat două baloane: unul mic și unul foarte mare; m-a întrebat dacă vreau să mă întorc pe pământ sau să rămân în rai. I-am explicat că vreau să revin pe pământ pentru ca să-mi caut dragostea. M-a îndemnat să alerg către balonul mic spunându-mi că a șaptea zi o să-mi revin și o să-mi treacă toate rănile.

Am fugit către acel balon, m-am urcat în el; în a șaptea zi am avut, dacă pot numi „o explozie" – am început să elimin din gură, din nas și urechi mult sânge. Îmi reveneam! L-am văzut în ușă pe domnul doctor care, râzând, mi-a spus că am stricat un tramvai. Credeam că toți sunt „nebuni" pentru că eu nu simțeam nici o durere. Atunci mi-am amintit secvența când mătușa mea, Veronica, mă ducea în cărut la radiografie la cap, iar eu am tras de sondă să nu mi-o pună.

Imediat după externare aveam o putere aparte. De exemplu, dacă aș fi mers pe stradă lângă o persoană necunoscută, aș fi putut spune toate datele despre ea: îmi apăreau în minte toate datele parcă nu mă mai simțeam un om normal; știam ce o să ne dea la examen, știam ce notă o să iau, puteam să mut din loc un obiect fără să-l ating – doar cu puterea minții. Într-un magazin m-am uitat la o bară plină cu umerașe cu haine și am dărâmat-o. Nu știam ce se întâmplă cu mine timp de vreo nouă luni. În București am fost la un preot, m-am spovedit, i-am urmat sfaturile și cu multe rugăciuni am reușit să scap de aceste puteri, dar am rămas cu un simț aparte: prevăd când se apropie ceva rău. Cu rugăciuni și încredere în Dumnezeu a dispărut și chipul unui drac așezat în patul meu, râzând.

Sunt multe de scris… Am avut o viață foarte încercată, o cruce foarte grea. Acasă nu aveam liniște, nici sărbătoare din cauza tatei care la beție ne scotea afară pe ger, dormeam pe scări, în parc, la vecini, sufeream de foame, de lovituri. De asta am și studiat foarte mult (două facultăți, două masterate) spre a oferi copiilor mei ce nu am avut eu: casă, dragoste, liniște, căldură sufletească.

Acum stau acasă, la părinți, totuși nu reușesc să mă angajez (mi-am dorit o carieră militară), iar prietenul meu, Mihai, mă-ndeamnă să renunț, să am răbdare, deși mi-e greu și foarte puțini îmi cunosc viața și problemele de-acasă. Le-am destăinuit la îndemnul duhovnicului și în ideea ca acei ce vor citi să desprindă mesajul și să-l transmită și altora: Dumnezeu ne-a lăsat pe pământ, dar de noi depinde cum ne conturăm „lupta" cu viața, cât și cum realizăm ceva; că unii pot reuși mai repede, alții mai târziu sau deloc, însă pentru toate vom răspunde, unde se va vedea adevăratul nostru chip interior…

Uneori vin la Sfânta Parascheva și mă rog. Când pun mâna mea pe mâna ei, o simt foarte caldă, îi simt vibrațiile. Știu că asta, poate, pare ciudat, dar asta mi se-ntâmplă…

Lenuța T.

* * *

M-am rugat în felul meu și însănătoșirea mamei mi-a întărit credința

În data de 24 martie 1952, mama mea se simțea rău, având dureri de cap. A venit la Iași (din comuna Țibana) la spital, dar și la Cuvioasa Parascheva. Eram foarte supărată de boala ei, mai ales că ea crescuse fără mamă încă de la trei ani, iar acum mi-era teamă că și noi, cei patru copii, vom rămâne fără mamă, în timp ce tata era invalid (n-avea mâna dreaptă).

În seara aceea, spre Buna Vestire, m-am rugat în felul meu să se facă mama sănătoasă. Am visat-o pe Cuvioasa aflată jos într-un sicriu de dimensiunea unui copil mic, cu spatele la mine, în fața unui perete puternic luminat și având o icoană pe tot peretele cu draperii. Eu în genunchi mă rugam să se facă mama sănătoasă. Atunci Cuvioasa, întorcându-se cu fața la mine, a spus că se va face sănătoasă mama. Așa a fost: atunci avea 39 de ani și a trăit până la etatea de 88 de ani.

După aceea, începând să am credință în Puterile Cerești, am simțit ajutorul Cuvioasei Parascheva și al multor sfinți la care m-am

rugat în nenumărate probleme legate de: sănătate, îndeplinirea dorințelor, izbăvire de pagube și de vrăjmași.

Maria C., Iași

* * *

Cu recunoştinţă

Într-o zi, aflându-mă în Mitropolie când se citeau rugăciuni la sfânta raclă, am observat un bărbat, frumos îmbrăcat, având vreo 60 de ani, care plângea mereu. Plânsul lui a atras atenția și celorlalți. După terminarea slujbei, bărbatul s-a uitat la părinte, întrebător, și, când i s-a încuviințat, s-a adresat tuturor destăinuindu-se:

Am binecuvântarea de la părinți să vă vorbesc. M-am îmbolnăvit foarte rău, se formase o tumoare la cap de mărimea unui ou – într-o zonă unde nu se putea opera. M-am internat la toate spitalele mari din țară, dându-mi-se același diagnostic. Aveam dureri de cap de nu mă puteam odihni deloc.

Am venit aici, la Cuvioasa rugându-i pe părinți să mă lase să mă rog mereu lângă sfânta raclă. Am stat o săptămână mâncând doar o portocală pe zi. După o săptămână am simțit că-mi este somn, am plecat acasă, am dormit, iar la trezire nu mă mai durea capul. Am repetat internările în spitalele unde mi se dăduse diagnosticul și nu mai aveam nimic.

De atunci – ca recunoștință, am simțit nevoia să povestesc oamenilor minunea pe care a făcut-o Cuvioasa.

Neculina G.

* * *

Sfatul unei bătrâne

Pe când eram internată în spital, m-a impresionat o minune:

O familie avea doar o fetiță de șapte anișori. A înghițit un os care s-a înfipt undeva în gât, într-un loc inoperabil. În jurul osului s-a format o pungă cu puroi și viața fetiței era în pericol. Medicamentele nu-și

făceau efectul, organismul slăbise, iar medicii nu-i mai dădeau șanse. Părinții disperați au plecat din spital să se pregătească pentru sfârșitul fetiței, care acum se afla la terapie intensivă, conectată la aparate. Când să iasă pe poarta spitalului, părinții au fost întâmpinați de o bătrână care i-a sfătuit să meargă la moaștele Cuvioasei, dacă au vreun necaz „că mari minuni face”.

A doua zi, părinții s-au hotărât ca, înainte de a merge la spital, să se roage la Sfânta Parascheva. Au luat hăinuțele în Mitropolie, preotul le-a făcut o rugăciune, a dat puțin ulei sfințit cu care s-o miruiască pe fetiță făcând semnul Sfintei Cruci în zona gâtului. După ce au urmat sfatul părintelui, au început s-o îmbrace, dar fetița a început să tușească și să vomite mult spre mirarea medicilor.

La o săptămână a fost externată în stare foarte bună.

Neculina G.

* * *

Mulțumesc

Sfântă Maică Parascheva, plec din Iași, după 13 ani, în care m-am împlinit ca om, ca medic, ca și creștin. Rămân cu un gol în suflet, neștiindu-te atât de aproape, dar harul tău îl voi simți mereu.

M-ai ajutat să intru la facultate, să trec peste emoțiile atâtor examene în cei șase ani de studii, să-mi găsesc un soț potrivit cu care am o fetiță minunată.

M-ai ajutat în clipele de boală și deznădejde, mi-ai vindecat din suferință tatăl și cumnatul.

Pentru toate acestea îți mulțumesc și te preamăresc.

Raluca

* * *

Vindecare urmată de regrete

În 1984 din cauza problemelor grave de sănătate (rinichi) am fost internată într-un spital din Iași, apoi transferată la altul. Într-un

salon mare, multe paciente, operate recent, aveau nevoie de mici îngrijiri. Mă chema când una, când alta să le dau puțină apă, să le umezesc buzele, batista… Le ajutam pe toate cu drag, dar mă mira faptul că exagerează cu mulțumirile.

Când am intrat eu în operație (au încercat să-mi salveze rinichiul, s-au scos calculi numeroși de dimensiuni diferite, sângele nu era prea bun) am făcut stop cardiac. S-a auzit în salon agitația tuturor, solicitându-se centrului de transfuzie trimiterea de sânge. O persoană aflată în vizită la cineva din salon, a plecat la Mitropolie și a plătit o slujbă specială pentru mine. Când părintele se ruga pentru mine, doctorii m-au salvat. Dragostea și recunoștința acelor femei credincioase mi-au redat bătăile inimii.

Atunci aveam 24 de ani, iar acum mă simt vinovată în fața Domnului, că viața care mi s-a dăruit nu am trăit-o frumos.

Neculina G.

* * *

Şi-a recăpătat vederea

Am fost cu mama la spital pentru o operație delicată la ochi: implant de cristalin. Medicul mi-a spus că șansele de a vedea sunt slabe.

Ne-am rugat la moaștele Sfintei Parascheva, am pus pomelnic. Cuvioasa a făcut o mare minune: după operație mama mea și-a recăpătat vederea.

Irina R., Botoșani

* * *

Îmi recăpătam liniştea, echilibrul, sănătatea

Voi prezenta o întâmplare nefericită din timpul ciclului primar. Fiind singur acasă, am hotărât să-i fac o vizită naşei mele de botez, aflată în partea cealaltă a satului. În apropierea unui pârâu am tras o spaimă puternică: m-a alergat un berbec adult. În urma acestei sperieturi, nopțile au devenit coșmaruri pentru mine: vorbeam prin somn, mergeam

în genunchi prin cameră, aveam vise urâte, nu-mi ascultam părinții, iar la școală, „tovarășa" învățătoare observase stări de neliniște, nervozitate și delăsare la carte.

Din discuția cu părinții mei, doamna le-a propus părinților să mă aducă la moaștele Cuvioasei Parascheva de la Iași, să facă agheasmă în casă, să-mi citească rugăciuni preotul satului.

Cu cât veneam la sfintele moaște, eu îmi recăpătam liniștea, echilibrul, sănătatea. Cuvioasa m-a scăpat din multe alte necazuri; am încredere că mă va ajuta ori de câte ori îi voi cere ajutorul.

Gheorghe, Dolhești – Neamț, 42 de ani

* * *

Rugăciunea – medicament

Sunt medic și în urmă cu șapte ani, fetița mea suferea de o boală de piele. Am fost la mulți specialiști, a urmat diverse tratamente cu creme foarte scumpe, dar fără vreun efect.

Pe atunci locuiam în Iași, cu studiile rezidențiatului, și am hotărât să o aduc la rugăciune timp de 40 de zile la Sfânta Parascheva.

Nu s-au împlinit cele 40 de zile și, încet, boala se vindeca prin ajutorul Sfintei Parascheva căreia îi mulțumesc.

Anonimă

* * *

Încercările te fac mai bun

Toamna anului 2011 a fost plină de furtuni și necazuri în familia mea. Treceam de una, dădeam de alta: acasă certuri cu soțul, fetele, nepoții, iar la serviciu cu colegele. Totul a culminat prin apariția unei cataracte la ochiul stâng al soțului meu, iar la mine un chist pe ovarul drept, depistat cu ani în urmă și acum cu un total disconfort.

L-am însoțit la Iași pe soțul meu la operație, iar eu am rămas la o verișoară, deși puteam să mă întorc acasă. Ceva mă oprea. M-am

rugat pentru operația soțului, care se anunța dificilă din cauza unor traume anterioare.

Când am ajuns în fața moaștelor sfinte, am simțit un curent cald în mână pe care atunci nu mi l-am explicat.

Pentru că tot eram în Iași, am făcut o ecografie la care doctorii s-au speriat de aspectul ficatului meu, iar diagnosticul nu m-a speriat știind că am probleme cu ficatul. Căutând pe internet semnificația diagnosticului, am ajuns la disperare, pentru că era cancer.

Am continuat să merg la Sfânta Parascheva să-i mulțumesc pentru reușita operației soțului meu și să mă rog acum cu lacrimi pentru mine, întrucât nu eram pregătită să mor. La moaștele Sfintei veneam des. Din nou un aer călduț l-am simțit slab prin mână și am înțeles că Sfânta mă va ajuta și pe mine. Am luat vată, anafură, agheasmă, cruciuliță, am citit zilnic în spital acatistul Sfintei. Mi-a fost frică, dar am trecut cu bine și prin aceste încercări datorită Cuvioasei căreia ne rugăm să ne îndrume pașii noștri păcătoși și nevrednici de binefacerile dumnezeiești.

În afară de aceste două minuni (soțul n-a orbit; nodulul meu era benign), au mai fost și alte minuni, dar eu, ca o păcătoasă ce sunt, am uitat să-i mulțumesc, am uitat chiar să mă mai închin și iată că am fost pedepsită să trec prin alte greutăți pentru a mă trezi la realitate…

Când vin în Iași trec să-i mulțumesc Sfintei pentru tot ajutorul oferit sperând că toată viața voi fi recunoscătoare Cuvioasei ocrotitoare.

Paula, Roman

* * *

Rugăciunea – primul tratament

Într-o zi de toamnă târzie, m-a surprins să descopăr în dreptul sânului stâng, o inflamație de culoare roșie-vineție de mărimea unei nuci. Primul gând a fost să merg la medic, dar, păstrându-mi calmul, mi-am zis că, în mod sigur, mă va diagnostica îndată cu un tip de cancer. Am hotărât: „Fie voia Ta, Doamne!”. În casă aveam vată și

agheasmă de la Cuvioasa Parascheva. Am început să le folosesc (poate nu chiar cum ar fi trebuit). În fiecare zi mă spălam cu apă și săpun, apoi cu sfânta agheasmă, după care puneam acolo vata pentru toată ziua. Așa mergeam la serviciu, fără să știe cineva.

În a treia zi cu acest tratament, totul a dispărut rămânând doar o cicatrice mică. În câteva luni de zile nu se mai cunoștea nici cicatricea. Pare de necrezut pentru unii, dar din aceasta eu am înțeles că mai întâi trebuie să apelăm la rugăciune, pentru tot ce ni se întâmplă, apoi, dacă e nevoie, mergem la medic, că și ei sunt îndrumați de Dumnezeu.

Maria, județul Neamț

* * *

Sfânta e vie (o mână fierbinte a luat durerea)

Am crescut într-o familie cu probleme: mama bolnavă, certuri, bătăi…

Sfânta Paraschiva și Sfântul Antonie cel Mare m-au apropiat de Dumnezeu. În casa mea nu se ruga nimeni, doar bunica mă învățase să zic „Tatăl nostru". Aveam o iconiță, pe hârtie, cu Sfânta Parascheva și, când eram tristă, mă uitam la ea. Nu mă rugam. Dar ea, Sfânta, m-a călăuzit. Știu sigur.

Prima oară am ajuns la Iași la moaștele Sfintei în anul 2000: aveam spectacol la Teatrul Național și am venit la Catedrală. Am simțit într-un fel ce nu se poate descrie în cuvinte că Sfânta e vie și atunci a făcut prima minune pentru mine. Eu aveam dureri foarte mari de spate – o vertebră cu probleme (din cauza efortului fizic, a dansului în speță) și trebuia să stau în fiecare zi așezată pe covor, pe spate, cu genunchii la piept – numai așa mă mai lăsau durerile.

Am ajuns la Sfânta, m-am închinat și am plecat unde eram cazată. Pe la ora 16^{00}, când mă apucau durerile, simt o mână fierbinte că începe să-mi maseze acea vertebră. Curând mi-am dat seama că e mâna Sfintei Parascheva – o mână mică și subțire pe care o atingem când ne închinăm la moaște. L-am întrebat pe soțul meu ce am acolo, l-am rugat să pună mâna, a simțit că ard și s-a speriat.

Apoi, de fiecare dată când se apropia ora începerii durerilor, simțeam acea căldură, dar nu mai simțeam mâna aceea care reparase totul.

Niciodată n-au revenit durerile acelea, simt doar obișnuita durere de spate când stau în picioare sau car ceva greu. În rest, slavă Domnului, Maicii Sale și Sfintei Parascheva!

Mihaela, București, mai 2012

* * *

Vineri – o zi mare

Pe când aveam 10 ani, jucându-mă cu un frate mai mic, m-a lovit peste gură, în urma acesteia un dinte s-a desprins și s-a oprit în trahee. După trei zile de stat în spitalul din localitate, respiram greoi, iar în urma radiografiei s-a văzut un corp străin în gât și am ajuns la urgențe în Iași. Aici mama a stat cu mine. Mi s-au administrat antibiotice, s-a încercat extragerea dintelui cu un tub, dar dintele a înaintat…

În acest timp familia, rudele, colegii din clasa a IV-a se rugau pentru mine, mergeau la Sfântul Maslu. Bunica dinspre mamă, bolnavă cu inima, a murit, mama a plecat fără să-mi spună și s-a întors în doliu motivând că a decedat o consăteancă.

Doctorul a propus că, dacă nu-l pot extrage, cum mai încercase, mă va opera.

În acest timp (zile geroase de februarie) s-a internat lângă patul meu o femeie în vârstă, necăjită, slabă, îmbrăcată în negru. Nu era agreată de cele din salon considerând-o o femeie venită din stradă mirosind respingător.

Fiindcă-mi iubeam nespus de mult bunicile, mi-a fost milă de ea, am ajutat-o să se spele în baie. Mi-a atras atenția o sacoșă cu multe cărți de rugăciuni. La externare i-a cerut mamei un bănuț și un pomelnic ca să se roage pentru mine, iar în noaptea aceea toate femeile din salon au visat-o pe sărmana aceasta care le îndemna să postească vinerea, pentru că dacă voi fi operată, voi muri. Mama și-a propus să postească toată viața în zi de vineri, deoarece n-am ajuns la operație, ci mi-au aspirat dintele.

Am scăpat cu viață într-o zi de vineri, acum am doi copii, am ajuns la pensie și nu uit vorba mamei: „Postește în sfânta vineri și de Dumnezeu să nu te lași niciodată!”. Acum mă rog și pentru străina sărmană și pentru domnul doctor, Dinu Cezar, în mâinile căruia Dumnezeu a pus vindecarea salvând multe vieți.

Menționez că atunci când pot, merg la biserică, la Sfântul Maslu, dau pomelnice, aprind lumânări și nu mănânc nimic până nu dau la cineva de pomană porția mea de mâncare din dimineața zilei de vineri.

Gabriela C., Dorohoi, 57 de ani

* * *

Mulțumiri târzii

În anul 2008 am fost internată în Iași pentru diferite investigații. Știind că este ziua Cuvioasei, am mers să mă închin chiar în noaptea de 13 spre 14 octombrie și am stat la rând vreo nouă ore, timp în care m-am rugat la Cuvioasa.

A doua zi am primit vestea că am hepatita C și că voi fi introdusă în programul pentru interferon. Am fost șocată, neașteptându-mă la acest diagnostic. Am mers acasă făcându-mi diferite scenarii referitoare la deznodământul acestei situații, pentru că știam gravitatea bolii și consecințele tratamentului cu interferon.

Cu sfatul părintelui duhovnic am hotărât să repet analizele. Spre surprinderea mea rezultatul analizelor făcute atât la Fălticeni, cât și la București, a ieșit negativ.

Au trecut trei ani de atunci, timp în care mi-am dat seama de ajutorul primit de la Cuvioasa Parascheva.

Mergând în pelerinaj la Iași în octombrie 2011, am simțit că atunci, în 2008, s-a înfăptuit o minune cu mine.

O rog pe Sfânta Cuvioasă Parascheva să mă ierte că nu mi-am dat seama la timp de acest ajutor și îi mulțumesc cu smerenie și recunoștință.

Maria Grigoraș, Fălticeni

* * *

Ajutorul vine

Am cunoscut ajutorul Cuvioasei încă de la 18 ani. Eram proaspăt angajată la o firmă și la un moment dat am fost operată de apendice. Operația s-a infectat, așa că mergeam des la medic.

Într-o zi a venit soția patronului cu o garoafă trecută pe la racla Sfintei Cuvioase spunându-mi să ating locul operației cu această floare. Spre uimirea mea după câteva zile s-a oprit infecția, operația s-a închis fără nici o intervenție medicală și fără tratamente.

O altă minune trăită de mine s-a întâmplat în 14 octombrie 2011. Cu vreo două săptămâni înainte, m-am trezit dimineața cu dureri foarte mari la un picior: s-a umflat în câteva ore așa de tare, că nu-l puteam pune în pământ, nici să mă încalț. Am dat cu unguente, am făcut masaje, dar toate erau în zadar.

În ziua de 14 octombrie 2011, în jurul orei 16^{00}, am făcut efortul de a mă așeza la rând cu pelerinii veniți de pretutindeni. Mulți radiau de bucurie că au reușit să ajungă la Iașul binecuvântat de prezența moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva. Pe măsură ce mă apropiam de sfânta raclă, durerea era tot mai ușor de suportat și-mi simțeam piciorul tot mai ușor. Am ajuns la Sfânta în 15 octombrie, în jurul orei 4^{00}, m-am închinat, iar, când am ajuns acasă, piciorul nu numai că nu mă durea, ci se dezumflase.

În toate clipele mele de cumpănă citesc acatistul Sfintei, iar ajutorul vine negreșit.

Floarea, 31 de ani, Iași

* * *



Sfințirea raclei Sfintei Cuvioase Parascheva după ce a fost restaurată, 16 iunie 2009



Pelerinaj cu racla Sfintei Cuvioase Parascheva, cu prilejul hramului

VI

Serviciu



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva, sec. XVII, Cipru

Încredere în ajutorul divin

Soția mea nu-și găsea de lucru.

Într-o seară, după ce m-am rugat la Maica Domnului, la Sfânta Teodora de la Sihla, la Sfânta Cuvioasă Parascheva, după care i-am spus soției că am încredere în ajutorul lor și că se va angaja. A doua zi a luat ziarul cu anunțuri, a mers la un interviu și până seara era angajată.

Mulțumesc Sfântă Cuvioasă Parascheva, roagă-te lui Dumnezeu să ne mântuiască!

Anonim

* * *

Rugă cu lacrimi

Eram ingineră. Nu-mi găseam serviciu. Am stat prima dată în rândul pelerinilor dornici să se închine de ziua Cuvioasei. M-am rugat cu lacrimi. A treia zi, pe 17 octombrie am fost sunată și acceptată la un nou loc de muncă.

Sfânta Parascheva m-a ajutat de fiecare dată când eram studentă, apoi și pe copiii mei în susținerea examenelor.

Diana

* * *

Speranță

Sfânta Cuvioasă Parascheva m-a ajutat în momentele cele mai grele din viață, mai ales anul trecut, când am rămas fără post în urma repartizării candidaților din învățământ într-o ședință publică.

Aveam un copil de crescut, divorțasem, fiindcă soțul a plecat când copilul avea 10 luni.

Ceva în inima mea îmi spunea să stau liniștită, deși eram fără loc de muncă. Mergeam des la Sfânta Parascheva. S-a întâmplat o minune – așa o consider: lăsasem o cerere înregistrată la Inspectoratul școlar și, înainte de începerea anului școlar, sună telefonul exact după ce am ieșit cu copilul din Mitropolie. Era o doamnă de la Inspectorat, care m-a întrebat dacă vreau un post la o școală specială din Iași, cu normă întreagă. Desigur răspunsul meu a fost pozitiv. Era o mare fericire! În timp ce alți colegi au obținut în ședința publică posturi la zeci de kilometri distanță de Iași, eu aveam acum un post la opt minute de casă. Dumnezeu e mare! Nu aveam navetă de făcut și eram aproape de copil.

Astăzi sunt și mai fericită, deoarece sunt titular, undeva în afara Iașului, nu mă mai chinui vară de vară cu examenele, copilul a mai crescut.

Nu voi putea niciodată să-i mulțumesc îndeajuns pentru ajutorul dat de Sfânta noastră Cuvioasă Parascheva.

Anonimă

* * *

Perseverență în muncă și rugăciune

Vreau să mărturisesc cum a pătruns credința adevărată în sufletul meu.

Lucram într-o întreprindere care la un moment neașteptat a dat faliment.

Într-o săptămână mi-am găsit o altă ocupație, timp în care am intrat la școala postliceală pentru asistenți medicali.

După terminarea studiilor, am făcut voluntariat într-un spital din Iași. Atunci copilul meu avea cinci ani și îmi era greu: serviciu, voluntariat, familie. La spital mergeam aproape zilnic sperând că voi fi angajată. Profesorul de clinică m-a observat și m-a întrebat dacă sunt angajată. La îndemnul lui am mers cu asistenta șefă la personalul pentru angajare unde am primit răspuns că locurile sunt blocate.

Nici după șase luni de muncă intensă n-am primit un răspuns favorabil.

Cumnata mea, căreia îi spusesem situația, m-a îndrumat către Dumnezeu.

A doua zi m-am dus la Mitropolie, am citit de nouă ori Paraclisul Sfintei Parascheva. Plângeam, eram deznădăjduită. În această stare citeam la sfânta raclă.

În următoarea zi când m-am dus la spital, în timpul vizitei mari, cu tot staful profesorului (medici, rezidenți, asistenți), am fost întrebată încă o dată dacă sunt angajată. Când am răspuns că nu-s angajată, profesorul, de față cu toată lumea s-a adresat asistentei-șefe:

- De mâine fata asta va fi angajată.

Nu poate fi redat în cuvinte amalgamul sentimentelor trăite: uimire, bucurie, lacrimi. A fost incredibil și am înțeles că Dumnezeu este alături de noi în orice moment, putem vorbi cu El, avem cerințe și mulțumiri. Dacă rugăciunea este sinceră, vine din suflet, negreșit vine și răspunsul din partea lui Dumnezeu.

De atunci au trecut șapte ani. De un an lucrez în Belgia într-o casă de bătrâni. Sunt acolo asistent medical. Mulțumesc Domnului că este lângă mine și dă ascultare unui biet păcătos.

Irina

* * *

Măicuţa m-a ajutat

După revoluție eram fără serviciu. Când s-au lichidat C.A.P.-urile nu aveam casă, nu aveam o locuință personală în care să-mi cresc cei doi copii mici. Stăteam tot prin ușile altora umilită și fără înțelegere.

Într-o zi am aflat că la Finanțe se ține un concurs pentru un post de contabil. M-am înscris imediat.

M-am rugat la Sfânta Parascheva să m-ajute. În curtea Mitropoliei, un copil, mi-a dat o iconiță cu Sfânta pe care o păstrez ca o amintire a momentelor dificile din viața mea.

Am luat examenul, mi-am făcut și casă, copiii sunt mari, iar eu știu că numai Măicuța m-a ajutat.

Virginia

* * *

Rugăciunile din adâncul inimii nu ne lasă

De mult timp ar fi trebuit să scriu despre minunile pe care le face cu mine și pentru asta îmi cer iertare de la Sfânta Parascheva.

E o mare bucurie că cei din Iași avem sfintele moaște de la care vine ajutorul dacă ne îndreptăm să-l cerem cu iubire.

Având evlavie la Sfânta, vreau să dau mărturie despre ajutorul dat mie. Fiind student în ultimul an de facultate, mă gândeam la ce voi face când voi termina studiile, deoarece nu eram un student eminent; dacă îmi voi găsi ceva de lucru pe domeniul meu și fiind fără experiență. Mai lucrasem și în alte locuri și eram dezamăgit de oameni, de vocabularul lor. Asta mă făcea să reflectez serios, mai ales că sunt o fire mai liniștită și retrasă, iar cei din jurul meu mă luau înainte mai tot timpul.

Am citit viața Sfintei Parascheva, am citit acatistul ei în mai multe rânduri, atât la Mitropolie, cât și acasă, iar rugăciunea mea a fost ascultată.

Eram la cursuri, când un coleg de grupă, inginer în domeniul nostru, mi-a propus să depun un CV la firma unde lucra, că s-a ivit un post.

Mirarea mare era că nu mă simțeam pregătit pentru postul liber și mai ales erau mulți de colegi care căutau de lucru! De ce m-a ales tocmai pe mine? M-am prezentat la interviu, nu eram pregătit, dar, datorită sincerității mele, directorul mi-a dat șansa să lucrez mai întâi cu jumătate de normă, mai apoi cu normă întreagă, undeva unde nu speram.

De aceea, vreau să mărturisesc că rugăciunile sincere, din suflet, din adâncul inimii, către Sfânta Parascheva, nu ne lasă să așteptăm prea mult. Sfinții lucrează prin Duhul Sfânt și ajută pe cei care neîncetat se roagă cu credință și smerenie cerându-le ajutorul.

Tu, omule, roagă-te, că Dumnezeu lucrează pentru tine, așa încât totul să fie spre folosul nostru și pentru mântuirea noastră.

Doamne, ajută!

Ciprian, Iași

* * *

Recunoştinţă

Vreau să aduc mii de mulțumiri Sfintei Parascheva.

În anul 2005 îmi căutasem trei luni de zile un loc de muncă, însă în tot acest timp nu am încetat să vin la Mitropolie, să dau pomelnice și să mă rog să-mi împlinesc cerința.

Ca prin minune, a apărut un concurs unde era o concurență foarte mare și pentru care am avut mult de învățat.

Eu cred că Sfânta m-a ajutat să intru la acel serviciu.

Îi mulțumesc mereu cu lacrimi de recunoștință.

Lenuța

* * *

Mulţumesc, Măicuţă

Sfânta Cuvioasă Parascheva m-a ajutat să-mi găsesc un loc de muncă. Am fost plecată șase ani de la mine de acasă și eram gata să mă căsătoresc, însă ne-am certat, ne-am despărțit și am revenit acasă distrusă.

M-am hotărât să-mi găsesc un loc de muncă. M-am dus la un interviu și am reușit să încep munca în aceeași zi. Este un loc de muncă bine plătit, un program bun, iar personalul este de treabă. Nu uit niciodată cât de înlăcrimată eram la rugăciune cerându-i Sfintei Parascheva să găsesc un loc de muncă adecvat priceperii mele, iar Sfânta a fost grabnic ajutătoare. Mulțumesc, Măicuță!

Lidia

* * *

Serviciu – de ziua Cuvioasei

Acum mulți ani am rămas fără serviciu. M-am rugat mult la Maica Domnului și la Preacuvioasa Maică Parascheva.

Exact pe 14 octombrie, de ziua Cuvioasei dragi, m-am angajat într-un post foarte bun pentru care îi mulțumesc cât voi trăi.

Anonim

* * *

Reuşită în zile de sărbătoare

Vă scriu cu mare dragoste despre minunea întâmplată în viața mea, în urmă cu șase ani.

Eram disperată, fiindcă tocmai îmi pierdusem locuința în urma unor legi mizerabile. Eram traumatizată pentru că mă judecasem 5 ani cu „morile de vânt". Deznodământul a fost același: am pierdut casa în care locuiam cu soțul, copilul și părinții mei (apartament cu trei camere cumpărat cu acte în regulă, dar care a fost revendicat de proprietarii aflați în străinătate care l-au abandonat cu mulți ani în urmă).

Prietena mea mi-a propus să merg împreună cu ea la Iași, la Sfânta Cuvioasă Parascheva, de ziua ei, când totul este plin de o mare încărcătură spirituală. Am sosit în Iași cu două zile înainte de sărbătoarea cea mare. Era o atmosferă greu de descris în cuvinte. Am asistat la „Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva". Am simțit

cum sunt numai eu, Bunul Dumnezeu și toți sfinții. M-am rugat din tot sufletul, cu toată ființa mea, cu lacrimi fierbinți, simțind că de aici va veni șansa mea. Îmi doream să-mi cumpăr un teren micuț, să-mi pot construi o căsuță, pentru că n-aveam bani pentru un apartament, deși trebuia să fac un credit la bancă. Problema era că nu găseam terenul acela la un preț convenabil.

Minunea s-a întâmplat. Când m-am întors acasă, chiar în ziua de 14 octombrie, am mers iarăși să caut teren (cum făcusem cinci luni fără nici un rezultat). După multe căutări, am găsit un anunț, am sunat la numărul de telefon indicat, apoi am cumpărat terenul convenabil și, încet-încet, am avut șansa de a fi deschise toate drumurile, de a-mi construi căsuța.

Am avut reușite numai în zile de sărbătoare.

De atunci, vin în fiecare an să-i mulțumesc Sfintei Cuvioase Parascheva.

Claudia D., București

* * *

Perseverență

Sfânta Cuvioasă Parascheva m-a ajutat foarte mult în viață, în multe împrejurări: în călătorii, la examene, în probleme de sănătate și de familie.

Recent, am rămas fără loc de muncă, intrând în șomaj.

Am vrut să fac ceva în timpul acesta, așa că m-am înscris la cursurile unui master care mă interesa, dar care nu avea legătură cu facultatea pe care am terminat-o.

Deși am plătit taxă în primul semestru, în al doilea semestru am trecut la buget, am luat și bursă. La fel, și în al doilea an de master am beneficiat de bursă. Asta s-a întâmplat la rugăciunile pe care le-am adresat Sfintei Cuvioase Parascheva, în momente în care mă gândeam să renunț la master dacă voi plăti taxă, considerând că nu îmi va folosi în viitor. Din fericire, mi-a folosit, pentru că am găsit și de lucru, deși pentru o perioadă determinată.

Îi mulțumesc Sfintei Parascheva pentru toate darurile și tot ajutorul pe care l-am simțit în viața mea!

Luminița, Iași

* * *

Mare a fost minunea

Mă numesc Loredana și vreau să vă povestesc măcar două din nenumăratele minuni ale Sfintei Parascheva care s-a milostivit de mine păcătoasa și nevrednica.

Într-un an, nu aveam serviciu. Banii puțini pe care îi mai avusesem erau pe terminate.

Îmi căutam de lucru, dar încă nu îmi găsisem. Mă simțeam foarte rău. Nu știam ce am. Când mergeam pe stradă sau când eram acasă simțeam că îmi iese pur și simplu sufletul din mine. Nici un ajutor de nicăieri din cauza lipsei banilor, nici măcar o vorbă bună de undeva.

M-am rugat la Sfântă și m-a întărit. Încet, încet, m-am făcut sănătoasă, mi-am găsit de serviciu și, nici până în ziua de azi, nu știu ce am avut.

La serviciul pe care îl am și în ziua de azi, la stat, multă, multă muncă și bani puțini care de abia îmi permiteau strictul necesar: chirie, cheltuieli, mâncare și haine puține și proaste, într-un mediu care impunea, totuși, niște cerințe.

Îmi doream mult să trec pe un post cu studii superioare și pe durată nedeterminată, pentru că nu aveam nici o siguranță a zilei de mâine.

La un moment dat s-au scos la concurs câteva posturi „cu dedicație". Deși munceam greu și îmi făceam treaba așa cum trebuie, și datorită intrigilor unor colege, șefa mea a plecat în concediu și, când a plecat, mi-a spus ca de la sine înțeles că postul pentru care mi-am pus dosarul este al colegei pentru care s-a scos de fapt la concurs (colegă care avea susținerea conducerii).

Nu aveam nici o nădejde de nicăieri decât de la Bunul Dumnezeu. M-am dus la Mitropolie și m-am rugat Sfintei. I-am spus așa: „Sfântă

Parascheva, pun în mâinile tale sfinte problema asta pe care o am pentru că nu pot să o rezolv". Și mi-am luat concediu patru săptămâni, timp în care am învățat opt ore pe zi.

Mi-aș fi dorit să am mai multă credință, pentru că în perioada asta am slăbit de zbucium și îngrijorare. Dar Dumnezeu S-a milostivit și de puțina mea credință și spre uimirea mea și a colegilor (uimire sinceră și atât de mare încât nu au mai reușit să o mascheze) evenimentele au decurs în așa fel încât am luat examenul!

Este greu de explicat în cuvinte cât de mare a fost minunea pentru că „s-au abătut de la normal" mai multe.

A fost o înșiruire de modificări care au dus la reușita mea.

În tot acest timp m-am rugat să ajute Dumnezeu pe toată lumea, inclusiv pe colega mea pentru care era postul respectiv.

Am aflat ulterior cu mare bucurie că și-a găsit un post mai bun, pe specialitatea ei. Dumnezeu Bunuțul a avut grijă de toată lumea pentru rugăciunile dragei Sfinte Parascheva.

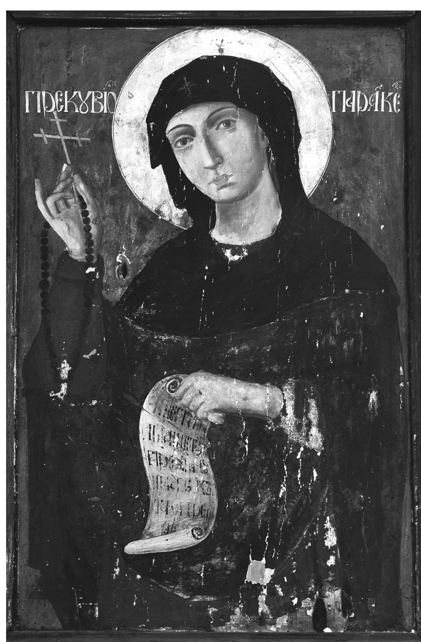
Anonimă



Închinători la racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva

VII

Sprijin în încercări



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva, sec. XVIII, Parohia Poienile Oancei, județul Neamț

La picioarele Cuvioasei

Cuvioasa Parascheva este, pentru mine, cea mai scumpă „prietenă". Am convingerea că inima ei mare nu poate suferi să vadă durerea în oameni și să nu o aline, imediat, cu balsamul milostivirii ei. Astfel, mânuțele ei moi se transformă într-un izvor ce picură tuturor binecuvântare și ajutor neîntârziat, însuflețire celor întristați, tărie și nădejde celor slabi, vindecare celor bolnavi și zâmbet senin de cuvioșie celor ce plâng nemângâiați.

Într-o perioadă grea a vieții mele, când am avut de suferit multe dezamăgiri din partea celor apropiați, fiind istovită de încercări, cu

ultimele forțe, strigam cu disperare: „Cuvioasa mea, nu mă lăsa să pier!”. Nu știam ce să cer, dar știam că ea cunoaște totul, mai bine decât eu însămi.

Întristările s-au ținut lanț și durerea sufletească mi s-a făcut ca o rană tot mai adâncă și, adesea, leșinam din cauza consumului interior.

Cuvioasa mi-a arătat că e cu mine, în mai multe rânduri: o femeie a avut un imbold lăuntric de a-mi oferi o carte. Mare mi-a fost uimirea să constat că era vorba de cartea cu viața și minunile Cuvioasei. Mai târziu, am primit o icoană cu Sfânta și am fost invitată, apoi, să mă închin sfintelor moaște. Din toate acestea, am avut, desigur, încredințarea ocrotirii Sfintei, dar sufletul meu era atât de flămând…

Am ajuns la Catedrala din Iași, am stat la Sfânta Liturghie și m-am așezat, apoi, în rând cu ceilalți închinători. Nu am reușit să îmi mai rețin hohotele de plâns; eram învolburată într-o mare de reproșuri și indignări. Arătam ca o ieșită din minți și lumea mă privea compătimitor, dar mie nu îmi mai păsa de nimic. Nimic nu îmi putea opri glasul inimii care, acum, striga la Cuvioasa atât de aproape… „Cuvioasa mea, nu mai înțeleg nimic și nimeni nu se mai înțelege cu mine; nu pot să mă ridic… nu mai am tăria de a continua în acest mod! Dacă socotești că nu se mai poate face nimic cu mine, ia-mi sufletul, să rămân aici, lângă tine!” Mi-am lipit capul de sfânta raclă și părintele slujitor mi-a cerut să mă așez „la picioarele Cuvioasei”, dacă vreau să mă rog mai mult, pentru a nu perturba rândul închinătorilor. M-am așezat la picioarele Cuvioasei și, ca o fulgerare de gând, mi-a trecut prin minte că aceste binecuvântate picioare au străbătut Sfintele Locuri. Îmi dorisem și eu foarte mult să ajung acolo, dar am eșuat de patru ori, deși mi se ivise ocazia, mereu întâmplându-se câte ceva, așa că mă resemnasem. Plecând, iarăși, capul pe sfânta raclă și tot plângând, am simțit, dintr-odată, ca o mână mângâietoare pe cap și, în acea clipă, toată durerea și frământarea s-au năruit. Totul s-a înseninat în mine. Era momentul când părintele slujitor, citind Evanghelia, a rostit cuvintele: „Toate câte le veți cere, rugându-vă cu credință, le veți primi”. Slăvită fii, Cuvioasă, cu adevărat, mult folositoare!

Au trecut doar câteva săptămâni și iată-mă, nici eu nu știu cum, la Sfintele Locuri. Toate mi s-au înlesnit: biletele le-am procurat personal cu două zile înainte, iar pașaportul cu o săptămână. Am înțeles cine m-a adus aici abia când am fost cazată în cameră și am observat deasupra patului meu icoana Sfintei Parascheva. Am înțeles că era vorba de aceeași minune petrecută „la picioarele Cuvioasei”.

Minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, Cel preamărit întru sfinții Tăi!

Anonimă

* * *

Nu am pățit nimic

Vin, cu dragoste și dor, întotdeauna, la Mitropolie. Aici este Cuvioasa, slujbele sunt frumoase (în special cele de după-amiază, pentru mine), iar Paraclisul de vineri după-amiaza îmi este o adevărată alinare.

Am simțit ajutor, întotdeauna, vinerea de la Cuvioasa Parascheva, care este mult milostivă și ne trimite ajutor și mângâiere, însă noi, uneori, nu ne dăm seama.

Lucrez într-o farmacie, iar vinerea, Cuvioasa îmi trimite ajutorul, negreșit: m-a scăpat de dat rest greșit, m-a atenționat la rețete – inițial nu eram atentă la parafa medicului, la concentrații – și multe alte „nimicuri”.

Îi mulțumesc Cuvioasei pentru orice și-i zâmbesc, pentru că, astfel, îmi întăresc credința. Ea este mult mai aproape de noi, mai mult decât ne dăm seama!

Într-o seară de vineri, 30 martie 2012, am fost jefuită în farmacie. Un bărbat cu o rangă de fier m-a amenințat, a venit lângă mine și, în momentul acela, m-am văzut moartă, cu tâmplele pline de sânge, zăcând. Dar Cuvioasa m-a apărat… Slavă Domnului, nu am pățit nimic.

Să-I mulțumim lui Dumnezeu în fiecare clipă! Nu plecați niciodată dimineața din casă, fără să vă rugați, să spuneți un acatist. Părintele meu duhovnic mi-a spus:

- Iulia, te-ai trezit, faci trei închinăciuni, te așezi la marginea patului și-ți faci pravila! Apoi vei face și celelalte!

N-am făcut tot timpul (să fiu sinceră: dimineața mă trezesc târziu, mă îndrept spre cafea, îmi fac o parte din treburi, abia apoi mă rog!)

Să nu faceți așa! Nu se știe momentul când Dumnezeu te va chema la El. Iar seara să-I mulțumim Domnului și Maicii Sale pentru toate, rugându-ne să ne întărească în credință, dragoste și răbdare!

Iulia, 27 de ani

* * *

Acatist evitat

Aveam obiceiul să citesc, aproape zilnic, câte un acatist și gândul îmi zicea:

- Citește pe Sfânta Parascheva!

Eu, netrebnica, răspundeam: Nu, nu citesc!

A trecut ceva timp, am uitat ce mi-am zis, dar ne-am trezit cu scabie luată de undeva de un copil din cei trei ai mei.

Timp de șase luni ne-am luptat cu scabia, era pe noi, pe lucruri, în toată casa. Foloseam unguente din farmacii, sprayuri, leacuri naturiste. După aceste șase luni, nu mai era scabie decât pe mine. Am continuat tratamentul, dar dispărea, iar după un timp, reapărea. Deoarece era o boală ascunsă (deci nu pe părți vizibile ale corpului meu), mi-am făcut îmbrăcăminte adecvată (din moment ce eram educatoare și nu doream să știe nimeni, nici să ia scabie de la mine).

După aproape un an de pătimire, am luat *Acatistierul* și, când am ajuns la acatistul Sfintei Parascheva, mi-am amintit de gândurile de împotrivire. Cu lacrimi amare am rugat-o să mă ierte, am mers și la biserica cu hramul Cuvioasei, făgăduindu-i că o voi respecta, citind acatistul.

Maria, Roman

* * *

Prin încercări – cu dârzenia credinţei

Sfânta Parascheva m-a ajutat; i-am simțit puterea în două momente cruciale pentru existența mea.

Primul moment. Am rămas însărcinată în ultimul an de doctorat. Menționez că este vorba de sistemul Bologna – obligatoriu trei ani, în cazul contractului meu, fără posibilitatea de prelungire. Managerul proiectului mi-a transmis o notă prin care sublinia finalizarea în septembrie, fără să țină cont de situațiile excepționale.

Aflându-mă într-un asemenea moment, am intrat în panică, am avut niște gânduri necreștinești, am făcut și depresie la ideea că acest copil vine într-un moment nepotrivit. Cuvintele sunt insuficiente pentru a descrie toată gama de sentimente: furie, revoltă, frustrare, teamă, neputință. La acestea se adăugau și piedicile administrative – aflându-mă în concediu de studii fără plată.

Considerând că nimeni nu mă putea ajuta, am ajuns într-o zi la Mitropolie să-mi găsesc liniștea și să pot lucra în continuare. Pe moment, n-am simțit mare lucru, dar, încet, am făcut pace cu mine și cu micuța din interiorul meu. Cu ajutorul lui Dumnezeu și al Sfintei Parascheva, am început să percep totul altfel, ca o binecuvântare.

Am născut-o pe Mălina-Maria aproape de ziua Sfintei Fecioare Maria, tot în septembrie am susținut lucrarea în ședința publică. Totul, numai cu ajutorul Sfintei Parascheva căreia m-am rugat fierbinte.

Al doilea moment a fost lupta pentru indemnizația copilului, cu autoritățile, pentru că m-am izbit de tot felul de contraindicații legislative.

În ambele momente mi-a fost nespus de greu și cred că n-aș fi reușit dacă n-aș fi fost încurajată de familie, de propria-mi conștiință și, mai ales, de Cel de Sus.

Pentru mine, confesiunea aceasta a fost ca o scrisoare de penitență, de iertare, pentru ceea ce am gândit în acele clipe grele.

Irina

* * *

Rugă pe furiş

Am venit la Sfânta Parascheva să-i mulțumesc pentru tot ajutorul pe care mi l-a dat pe parcursul vieții. Am „întâlnit-o" în urmă cu 40 de ani, pe vremea când ne rugam pe furiș; nu aveam voie, în vremea ateiștilor, să spunem ceva din viețile sfinților.

Când eram copil, am citit prima oară viața Sfintei și, de-atunci, m-am rugat necontenit, așa cum s-a putut, dar, mai ales, așa cum simțeam. Am luat-o mereu chezaș în tot ce am făcut. I-am mulțumit adesea. Și cum să nu-i mulțumesc că m-a ajutat să aduc pe lume un copil, după ani lungi de așteptare și tratamente!

Apoi, tot la ea m-am rugat să mă întărească de câte ori viața mi-a dat câte o grea încercare.

Mă rog Bunului Dumnezeu să mă țină sănătoasă, ca să-i pot mulțumi îndeajuns.

Veronica

* * *

Din nou la rugăciune

Am făcut „Liceul Industrial de Construcții" în Iași, unde am stat în gazdă și la o măicuță (care fusese dată afară din mănăstire în timpul prigoanei comuniste). Deoarece în liceu era mare severitate și dificultate în asimilarea cunoștințelor la științele exacte, slabă promovabilitate, am început să merg zilnic la Sfânta Parascheva (înainte de a pleca la școală).

După puțin timp, am observat că Sfânta mă scotea din cele mai diferite situații. Aveam senzația că este în preajmă: am absolvit fără dificultăți cei cinci ani de liceu; m-a salvat de la accidente de tramvai ș.a.

M-am angajat ca proiectant la „Institutul de Proiectare și Cercetare", m-am căsătorit, dar eu am uitat de sfânta biserică, am căzut în patimi diverse, ca urmare, Sfânta m-a lăsat de izbeliște, parcă s-a lepădat de mine.

Am născut un băiat bolnăvicios care s-a dovedit leneș la carte. Văzând asta am început împreună să ne rugăm la Sfânta Parascheva

și la alte Puteri Cerești, care m-au ajutat: băiatul a terminat liceul, facultatea, are serviciu, iar pe mine m-au scos din multe necazuri și patimi care păreau de nerezolvat.

În familie s-a schimbat totul în bine: avem înțelegere, sănătate, prosperitate. Toate se datorează Puterilor Cerești cărora nu încetăm să le mulțumim.

Valentina A., Neamț

* * *

Cinstirea zilei de vineri

În urmă cu aproape 20 de ani, eram la mare cu fiica și fiul. Într-o clipă de neatenție l-am pierdut din ochi pe fiul meu, care se juca la malul mării. L-am căutat disperată, rugându-mă cu fața înlăcrimată Sfintei Parascheva să-l găsesc bine.

I-am promis Sfintei că toată viața mea voi posti cât voi putea vinerea și voi cinsti această zi. Cu ajutorul Bunului Dumnezeu, al Sfintei Parascheva, l-am găsit cu bine pe fiul meu. Așa cum am promis am cinstit ziua de vineri cu post, fără a spăla rufe sau a face cusături în acea zi.

Încă n-am reușit să ajung la moaștele cuvioasei pentru a-i aduce rugăciuni de mulțumire, dar spre bucuria mea, la biserica unde merg duminica, sunt aduse veșmintele Sfintei. Astfel în fiecare duminică îmi plec fruntea mulțumind cu recunoștință Cuvioasei Parascheva pentru ajutorul dat atunci și în alte câteva încercări din viața mea.

Viorica Avram, Ploiești

* * *



Pelerini la hramul Sfintei Cuvioase Parascheva

VIII

Căsnicie. Copilul – un dar



Icoana Sfintei Cuvioase Parascheva,
1999, Ptolemaida, Grecia

Rugă şi promisiune

În anul 2008, am fost la Schitul Cornet din Rm. Vâlcea, la icoana făcătoare de minuni a Cuvioasei Parascheva. M-am rugat să-mi găsesc o soție pe placul lui Dumnezeu. La o săptămână, am întâlnit-o pe Ileana, cu care am stat de vorbă doar două-trei zile, apoi am decis să ne căsătorim. Mi-a plăcut că mergea la biserică de ani de zile.

Ne doream copii; de aceea, am mers, împreună, la icoana făcătoare de minuni a Sfintei Parascheva care ne-a ajutat.

În 2011, căutam, de cinci luni, să-mi cumpăr o mașină. După rugăciuni la icoana Cuvioasei, mi s-a împlinit dorința.

De menționat că, de fiecare dată când m-am rugat, i-am promis Sfintei Parascheva câte ceva și m-am ținut de cuvânt.

Dumitru Bîrsan, Rm. Vâlcea

* * *

Reuşită de ziua Cuvioasei

Am umblat trei luni de zile pentru a întocmi dosarul pentru „Prima casă"; aveam deja dat un avans. Se apropia termenul la care trebuia să virăm banii proprietarului și noi nu-i aveam.

Împreună, am venit și ne-am rugat la Cuvioasa Parascheva și, într-o săptămână, mai exact pe 14 octombrie, de ziua Cuvioasei, am semnat actele pentru casa noastră. În acea zi de mare sărbătoare pentru creștini, ne-am dat seama că Sfânta Cuvioasă Parascheva ne-a ascultat rugăciunile.

Constantin și Diana

* * *

Sfânta ne aşteaptă rugăciunea

Am 59 de ani. La vârsta de 27 de ani mi s-a arătat în vis Sfânta Parascheva. Era o fetiță slabă, plăpândă, nu prea înaltă, îmbrăcată în negru, cu o smerenie de nedescris, cu capul plecat și punând mâna pe pieptul ei mic. Mi-a spus: La mine de ce nu te rogi, pentru că vreau să te ajut, sunt Sfânta Parascheva?! Acest vis m-a uimit, m-a întărit mai mult în credință.

La vârsta de 27 de ani aveam trei copii mici, iar soțul lucra în poliție și îmi provoca foarte mari neplăceri. Lucram ca vânzătoare, iar o clientă în vârstă m-a dus la biserica cu hramul Sfintei Parascheva, îndemnându-mă să-i citesc acatistul că-i grabnic ajutătoare. Trebuia să citesc șase săptămâni acatistul, dar n-am mai ajuns la final, pentru că mă grăbeam, n-aveam timp. De aceea mi-a apărut în vis.

Din acel an am fost ajutată mereu eu și copiii mei, mai ales după vârsta de 35 de ani, când mi-a murit soțul. O rog din suflet pe Sfânta

Parascheva să nu mă uite în rugăciunile ei, nici pe copiii și nepoții mei. S-ajute toată suflarea.

Rada Turcu

* * *

Ajutor neaşteptat

În fiecare vară vin la Iași împreună cu băiatul meu pentru a ne închina Sfintei Parascheva.

Citesc de șapte ani, zilnic, acatistul Cuvioasei.

Când am început să citesc aveam o problemă în familie: nu ne puteam vinde apartamentul, iar băiatul începea școala departe de unde locuiam noi.

După șase săptămâni de rugăciuni și așteptare, a venit un cumpărător. Așa că am reușit să ne mutăm într-un loc mai bun și aproape de școala copilului.

Această reușită m-a determinat să nu renunț vreodată la a mă ruga în fiecare zi Cuvioasei, mai ales că băiatul este născut pe 14 octombrie.

Liliana, Timișoara

* * *

Sfânta povăţuitoare

Și pe mine Sfânta Cuvioasă m-a ajutat foarte mult.

Eram de șase ani într-o relație. Ne-am certat și nu știam dacă mai are rost să continui. Am făcut un pomelnic și am rugat-o pe Cuvioasa să mă ajute: dacă este el pentru mine, să ne apropiem, dacă nu, să ne depărtăm unul de altul.

După două săptămâni m-a sunat el și mi-a spus că trebuie să ne despărțim.

Acum două luni am aflat că el se căsătorește. Eu mă simt mai liniștită, pentru că știu că Sfânta Parascheva o să aibă grijă de mine.

Anonimă

* * *

Avem mare ajutor

Am îngenuncheat de multe ori la moaștele Cuvioasei Parascheva și am avut mare ajutor.

Am născut în ziua de 14 octombrie, al treilea copil, o fetiță care mi-a fost salvată prin reanimare pentru că eu intrasem în comă. Acum trăiește, este sănătoasă, cuminte și îi place să meargă la biserică.

Anul trecut am fost și m-am rugat pentru soțul meu, pentru că era tare bolnav. Atât de tare am plâns la racla sfântă de nu mă puteam controla. Îmi doresc să fim sănătoși, să ne creștem cei patru copii, deși ne este foarte greu, dar sper să avem ajutor și milă de la Bunul Dumnezeu și prin rugăciunile Cuvioasei Parascheva.

Fam. Dranca, Suceava

* * *

Copilul – un dar

Sunt o mămică din Bârlad. Acum 11 ani am stat foarte mult în spital la Iași și nu am născut până nu am mers la racla cu sfintele moaște ale Cuvioasei.

De câte ori vin în Iași (și nu numai), îi mulțumesc foarte mult, așa cum știu eu…

Să vă ajute Bunul Dumnezeu pe toți!

Anonimă

* * *

Iconița Cuvioasei

Nu poate fi ținută secret o minune care te-a bucurat și te-a salvat.

Sunt mama a patru copii, daruri prețioase de la Dumnezeu. Încă din primele luni de viață, cea mai mică fetiță, Maria, se îmbolnăvea mereu, făcea febră mare, încât aproape în fiecare lună îi dădeam antibiotice.

Într-o zi din mai 2012, Maria plângea foarte mult; făcuse febră din nou. În casă aveam o iconiță mai mică cu Sfânta Cuvioasă Parascheva

pe care o primisem de la un preot. Am luat iconița și i-am dat-o Mariei. După ce s-a atins de icoană, Maria s-a liniștit și din ziua aceea a început să-i scadă febra.

Am rugat-o pe Sfânta să o vindece promițând că voi veni personal să-i mulțumesc pentru tot binele pe care-l primisem. Acum Maria este sănătoasă și veselă.

Elena, Brașov

* * *

La sfânta raclă a primit întărire

Sfânta Parascheva mi-a ajutat de multe ori în viață. Cel mai mult am simțit ajutorul când eram însărcinată cu primul copil. Mă simțeam foarte slăbită, duceam foarte greu sarcina din cauza anemiei mari existând iminența pierderii copilului.

Deodată s-a ivit o situație: am greșit autobuzul de mers la gară spre a merge acasă, la Roman. Am luat alt autobuz și am ajuns în zona Mitropoliei. Cunoșteam bine Iașul, iar faptul că am greșit autobuzul n-a fost o întâmplare. Inițial n-aveam intenția de a merge la Mitropolie, pentru că mă simțeam rău.

În momentul când am atins sfânta raclă, am simțit ca un curent care mi-a străbătut tot trupul simțindu-mă deodată întărită și dându-mi seama că nu voi mai avea nevoie de doctori, de pastile pentru a duce sarcina. Peste câteva zile, acasă, eram mai bine. În acea perioadă eram în anul III la I.S.E. Am născut un băiețel prematur, cu insuficiență respiratorie, însă datorită rugăciunilor familiei, a Tainei Sfântului Botez, copilul s-a vindecat foarte repede. Acum Haralambie are 14 ani și ne rugăm Sfintei Parascheva să ne ocrotească.

Anonimă

* * *

Inocența se roagă

În martie 2010, soția mea, Mihaela H., a născut prin cezariană, înainte de termen, pe fetița noastră, Daria. După naștere, fetița nu putea

respira, i s-au pus perfuzii, mască nazală… Timp de câteva zile, medicii de la maternitate refuzau să spună dacă fetița noastră va fi bine.

M-am dus la Sfânta Parascheva, m-am rugat pentru salvarea vieții fragede, iar părintele de la sfânta raclă m-a îndemnat la ascultare față de preotul de caritate din maternitate. Preotul m-a sfătuit să cer permisiunea doctorilor de a boteza fetița, însă aceștia au refuzat.

M-am îndreptat spre rugăciune citind acatistul Sfintei Parascheva și, a treia zi, fetița noastră a respirat sigură. Acum, are un an și opt luni, este sănătoasă și, împreună, ne rugăm seara. Daria rostește frumos rugăciunea către sfântul înger păzitor.

Dorinel Dumitru, Iași

* * *

Mami, unde eşti?

În anul 2003, de Sfintele Paști, cumnatul meu a anunțat-o pe soție că el divorțează pentru că trăiește cu altă femeie. Divorțul a durat două-trei luni, după care fiul lor de 14 ani a fost luat de tată. Anii au trecut, iar băiatul evita întâlnirea cu mama. Au fost rare întâlnirile lor timp de șapte ani. Eu am dus-o pe sora mea la multe mănăstiri din țară și nici o schimbare.

În 12 octombrie 2009, ajungem la Iași, unde sora mea se roagă puternic, în genunchi. Am venit timp de trei zile la Sfânta Parascheva, apoi am mers și la Bârnova, cu același sfânt ritual: rugăciune, slujbe.

În cea de-a treia zi, când eram în drum spre gazda din Iași, surpriză: sună telefonul celular al surorii mele și fiul ei, care nu schimbase nici o vorbă timp de șapte ani, o întreabă:

- Mami, unde ești?... Când vii acasă?

În cealaltă zi, am mers să-I mulțumim Tatălui Ceresc, Sfintei Treimi, Sfintei Fecioare Maria și Sfintei Parascheva pentru această sfântă minune! De atunci, fiul ei i-a redat surorii mele rolul de mamă.

Anonimă, Caraș-Severin

* * *

Sub ocrotirea Sfintei

Fiica mea nu putea face copii. În urma rugăciunilor la Sfânta Parascheva, chiar înainte de ziua Cuvioasei, pe 12 octombrie, fiica mea a născut, prin cezariană, un băiețel sănătos și frumos. A fost o naștere cu probleme, însă medicul a intervenit la timp, a ajutat-o, a ocrotit-o.

Din sufletul meu de mamă mulțumesc lui Dumnezeu pentru ajutorul dat!

Anonimă

* * *

Mulțumire

Îi mulțumesc Cuvioasei că fiind diagnosticată cu mai multe boli (rinichi, cardiopatie, colon iritabil, glandă tiroidă, displazie mamară...) doctorii mi-au zis să nu dau naștere la copii că voi muri; iar eu am rămas însărcinată, m-am rugat și am acum doi băieți.

N-am murit, pentru că Sfânta Parascheva m-a ajutat.

Georgeta, Buzău

* * *

Darul Sfintei Parascheva

Unchiul meu, A. Ene, din București, se bucura de 20 de ani de căsnicie, dar se întrista de lipsa unui copil, deși au urmat toate tratamentele vremii.

Necredincios fiind, a auzit de minunile pe care le face Sfânta Parascheva și a plecat la Iași singur, s-a închinat la sfintele moaște rugându-o să le dea și lor un copilaș. În următoarea lună, soția sa, Zoia, a rămas însărcinată. Acum fiica lor, Cristina are 23 de ani și este darul Sfintei Parascheva.

Georgeta, Buzău

* * *

Copilul – un dar

La hramul din octombrie 2001 am stat 12 ore la rând pentru a mă închina Cuvioasei Parascheva. Trebuia să stau multe ore, dar n-am mai avut putere de a ajunge la racla Sfintei, am dat la biserică acatistele unui preot și am plecat. Încărcată de regret la întoarcere, în tren m-am rugat Sfintei să mă ajute să mi se-mplinească dorința de a rămâne însărcinată, promițând că anul viitor, chiar și însărcinată fiind, mă voi duce să-i mulțumesc.

În octombrie 2002 eram însărcinată în două luni și jumătate, era o sarcină bună, fără probleme, totuși nu m-am dus să-i mulțumesc Sfintei chiar dacă-i făgăduisem. Sfânta Cuvioasă m-a așteptat până la data de 17 octombrie, dar văzând că n-am ajuns a încercat să-mi spună că nu am procedat corect, deoarece în acea zi era să pierd sarcina.

Mi-am adus aminte de faptul că nu mă ținusem de cuvânt, m-am rugat Bunului Dumnezeu, am alergat la medic și am reușit să țin acea sarcină. Astăzi am un băiat de 8 ani și-I mulțumesc lui Dumnezeu, mulțumesc Cuvioasei Parascheva pentru această minune de copil.

Dumnezeu să ne ajute tuturor!

Lenuța Postelnicu, Târgoviște

* * *

O mare binecuvântare

Sunt profesoară de vioară, nu am fost niciodată căsătorită. Mi-am dorit foarte mult să am un copil. Am luat o fetiță de la orfelinat, după ce am cerut sfatul duhovnicului meu. Prin haina Sfântului Botez i-am devenit mamă duhovnicească.

Am venit la Sfânta Parascheva și m-am rugat să pot adopta copilul. Procedura legală este foarte grea, anevoioasă, fiindcă legea actuală nu permite dezlegarea copiilor de vechea familie, deși aceasta nu se implică în creșterea lor.

Însă, minunea s-a întâmplat: rugăciunea mi-a împlinit-o Sfânta chiar de ziua ei, 14 octombrie 2010, când am obținut hotărârea legală

de adoptare a fetiței. I-am dat numele Sedonia-Maria, spre bucuria mea și a ei. E o mare binecuvântare de la Dumnezeu, prin sfinții care mijlocesc pentru dezlegarea minunată a problemelor lumești, tocmai pentru a ne întări credința în lumea veșniciei.

Georgia, 36 de ani, București

* * *

Dumnezeu lucrează prin oameni

Știu că Sfânta e printre noi; ne gândim la ea ca la un sprijin, ca la o speranță. La racla ei, ne încărcăm cu energie pozitivă, ieșim din dileme, ni se luminează mintea.

Am avut o copilărie presărată cu lipsuri, neînțelegeri ale părinților, dar cele mai mari aveau loc de Paște, de Crăciun, tocmai când trebuia să domnească liniștea, bunăvoința, ceea ce m-a determinat să-mi caut pacea interioară departe de zbuciumul din familie.

Părinții mei sunt de condiție modestă, ne-au susținut la facultate, sunt mândri de reușita copiilor, însă noi am suportat greu nepotrivirea lor de caracter. Astfel, sătulă de certuri, am plecat departe de locul natal, mi-am găsit liniștea în Iași alături de un soț care mă iubește, dar mai ales lângă Sfânta mea care mă ajută în tot ceea ce fac. Am ajuns într-o familie cu frică de Dumnezeu, m-au tratat ca pe fiica lor. Mă întreb dacă au murit. Cert este că m-am rugat, deseori, să-mi găsesc bărbatul potrivit și să nu-mi pierd timpul cu indivizi neserioși.

Ne-am căsătorit după ce am rămas însărcinată. Am născut la Tg. Mureș un băiețel cu care am întâmpinat dificultăți de sănătate în primele luni de viață: pneumonie, operație pe cord, dar acum este bine, crește și este frumos.

Cu voia lui Dumnezeu, cu rugăciuni, agheasmă, ulei sfințit de la Sfântul Nectarie, de la Sfânta Parascheva, am trecut peste grelele momente ale operației (care a fost transmisă și la televizor). Am înțeles că totul e rânduit de la Dumnezeu, și încercările grele și bucuriile, că nici un doctor nu e mai presus de El, nici o tehnologie, că El este singura speranță în mântuire, în lumina veșnică.

Cred cu tărie că Dumnezeu lucrează prin oameni. Îi mulțumesc că am întâlnit în viață doar oameni buni: părinți, frați, colegi de facultate, de serviciu și prieteni.

Anca T., 27 de ani, Iași

* * *

Cer senin în familie

Avem trei fete și încercăm, modest, să le oferim o educație bună în această societate plină de tot felul de probleme.

De câțiva ani ne străduim să venim în fiecare lună octombrie la Sfânta Parascheva, pentru că numai așa mai domolim dificultățile și trecem mai ușor peste ele. Citim, adesea, în familie, cărți de folos pentru suflet, așa cum este cartea pr. N. Tănase referitoare la prietenie, iubire, căsătorie, apoi „Filocalia" din care noi reținem expresii ce ne alină sufletul.

Ne rugăm mereu să avem cer senin în familie, la serviciu, în călătorie, ori când lucrăm în străinătate, peste tot.

Fiica noastră, Paula, a venit să se roage Sfintei Cuvioase Parascheva pentru ajutor la școală, acasă și să nu facă nimic fără voia părinților.

Gheorghe și Maria, Roman

* * *

Nu L-am trădat pe Hristos

În octombrie 2009, o creștină milostivă m-a adus la Iași fără a-mi cere vreun ban. M-a călăuzit Dumnezeu, în chip minunat, către Preacuvioasa Maică Parascheva. Eram bolnavă: de greșeli, mari păcate și de argint viu. La fel, și fiul meu, Alexandru. Cu greu puteam merge, căci mă dureau îngrozitor picioarele. Viața îmi era un mare chin. Nu am cârtit, ci m-am rugat cu umilință și speranță, mulțumind pentru chinuri și mari încercări.

La sfintele moaște m-am rugat cu lacrimi. O frică mare, ca un cutremur, mi-a străbătut trupul. Eram derutată, dar cred că duhurile rele din interiorul meu s-au înspăimântat. Bunul Dumnezeu și Maica Parascheva mi-au călăuzit pașii către un preot care mi-a recomandat un preparat din plante prin care s-a eliminat tot mercurul. Nădejdea a fost în rugăciuni, foarte multe liturghii și Sfântul Maslu, căci revenisem puternic la credință cu mult înainte de îmbolnăvire. Toți îmi recomandau să merg la vrăjitoare, apoi mă acuzau că-l las pe băiatul de 18 ani să moară. Oricum, noi eram pregătiți de moarte: spovediți și împărtășiți. Și nu L-am trădat pe Hristos, având sprijin în toate Puterile Cerești.

Eu am suferit doi ani, iar fiul meu vreo șase ani. Ne-am chinuit groaznic, dar, într-o lună, am fost vindecați.

Astăzi, 31 decembrie 2012, am venit, cu primul tren, de la Ploiești la Cuvioasa Parascheva, în timp ce lumea se pregătește de Revelion – o deșertăciune...

Sunt un pic derutată: am venit din dor de Sfânta? Din mare iubire? M-a invitat să ne-ntâlnim?

În noaptea asta mă voi odihni pentru Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile de mâine, am grâu fiert, deja, pentru coliva răposatului meu socru. Soțul lucrează în noaptea de Revelion și-l știu cu gândul la rugăciunile de aici.

Sfânta Parascheva m-a ajutat și la nunta fiicei. Din cauza vrăjilor, nu puteam finisa curățenia din apartament. Ce zugrăveam ziua, noaptea se strica. În acea dezordine, am chemat preotul, ne-am rugat Cuvioasei, iar la nuntă mirii au primit tocmai icoana Sfintei Parascheva care este cinstită, mereu, în casă, prin candela aprinsă.

Beatrice, Ploiești

* * *

Răbdare în încercări

În mai 2011, am venit la Cuvioasa, cerându-i grabnic ajutor, deoarece, de aproape doi ani, ne descurcam foarte greu cu traiul

zilnic. Doream să vând apartamentul și să construiesc o casă. M-a ajutat Sfânta ca, în scurt timp, să-mi îndeplinesc dorința. De atunci, eu cu soția și cei trei copii ne descurcăm mult mai bine și dăm slavă lui Dumnezeu, în fiecare zi. De asemenea, toată familia se roagă Sfintei Cuvioase Parascheva, pentru mântuirea sufletelor. Am simțit că suntem călăuziți pe calea mântuirii, chiar dacă mai vin ispite și necazuri pe care le primim cu răbdare și mulțumire.

Florentin, Bacău

* * *

Nu mi-am învăţat lecţia

Am 27 de ani și sunt medic rezident pediatru. În aprilie 2011, prietenul meu a vrut să ia o pauză și a plecat de acasă câteva zile. Am fost furioasă și am crezut că pot rezolva totul cu reproșuri și cu șantaje. La o lună, după aceea, a vrut să ne despărțim. A stat la o colegă (despre care știam că e doar colegă).

În această situație am început să îmi pun problema altfel. Am fost la biserică, vrând să mă spovedesc, ceea ce nu mai făcusem de șapte ani. Era un moment nepotrivit și n-am mai găsit pe nimeni, așa că am tot amânat până când el a venit acasă.

Pentru că nu mi-am învățat lecția, Dumnezeu a vrut să mă aducă pe calea cea bună. În august, ne-am despărțit.

A doua zi, am fost la spovedit, am început să țin post și să merg la biserică. În octombrie, am venit la Iași, rugându-mă să se clarifice această situație. Îmi doream să se întoarcă, pentru că nu mai suportam despărțirea. Duminică, eu am ajuns acasă, iar luni el a venit la mine.

Acum, am venit la Sfânta Parascheva să mă ajute să ne cununăm.

Ana-Maria, București

* * *

Un dar nepreţuit

Sfânta Parascheva m-a miluit de nenumărate ori, m-a scos din ispite și din păcate, și învățătura dreaptă a lui Hristos s-a zidit în toată ființa mea.

Îi sunt recunoscător că m-a izbăvit de vrăjmași și de moarte; prin ajutorul ei, am deschis ochii sufletești ca să primesc ceva după care am tânjit toată viața: un dar neprețuit, cel al dragostei adevărate. Am o soție, așa cum mi-am dorit. Ne iubim cu adevărat și prețuim viața pe care o ducem în ocrotirea Bunului Dumnezeu.

Anonim

* * *

Cununie religioasă

Mi-am cunoscut soția în 2006. Peste un an, a plecat, în Italia, să muncească. După o lună, am mers și eu acolo. Ne doream să facem bani pentru a ne căsători. În mai 2008, l-a născut, acasă, pe băiatul nostru, dar n-am făcut decât cununia civilă. Amândoi am mai fost plecați în străinătate, reușind, doar, să plătim niște datorii și tot n-am făcut cununia religioasă.

În februarie 2011, m-a sunat un verișor din Londra (care ulterior mi-a devenit naș) și m-a sfătuit să mă rog la Sfânta Cuvioasă Parascheva ca să reușesc să ajung la el, pentru că, de fiecare dată când mă chema, intervenea câte ceva.

A doua zi dimineața, parcă m-a trezit cineva din somn și m-am îndreptat spre Mitropolie. M-am închinat la sfintele moaște, apoi m-am retras să citesc acatistul Cuvioasei. După ce am citit două-trei foi, am văzut în fața mea un călugăr care m-a îndemnat să ascult Sfânta Liturghie, iar la sfârșitul slujbei i-am dezvăluit dorința mea de a munci să-mi fac bani pentru cununia religioasă. M-a chemat și a doua zi la Sfânta Liturghie. Seara am plecat cu el la Constanța unde avea un centru pentru îngrijirea bătrânilor. Acolo, după ce am stat la masă, am avut bucuria de a discuta multe probleme din viața mea. După ce mi-a dat binecuvântarea de a pleca spre Iași, părintele mi-a dăruit un plic. Acasă, împreună cu soția mea, am fost uluiți de minunea făcută de Cuvioasa Parascheva unor păcătoși care trăiau în desfrânare având și un copil: ne-a dat, prin părintele, bani pentru cununia religioasă.

A doua zi ne-am luat verighetele, apoi ne-a ajutat Dumnezeu să ne cununăm religios.

Slavă Ție, Doamne!

A.C., Iași

* * *

Divorţ

Sunt recăsătorită de 20 de ani, atunci aveam o fetiță, Teodora, soțul meu n-a mai fost căsătorit, dar suferea de mai multe boli ascunse. Am trăit frumos din 1991 până în 2005, când din cauza băuturii și a influenței mamei lui și a rudelor, familia s-a destrămat. A plecat la mama lui care nu l-a lăsat să participe la căsătoria fetei. Ai lui au rămas datori la impozite, asociație, curent electric etc. care au fost plătite de mine, deși aveam altă locuință. El n-a mai lucrat, s-a îmbolnăvit, iar eu, de bună credință, l-am dus la doctori, l-am internat, vizitându-l ca pe un prieten.

În martie 2010 m-am trezit cu citație de divorț. Am fost la mormântul părintelui Arsenie Boca rugându-l să mă ajute să nu divorțez. Soțul a venit acasă, dar din nou a plecat.

Am venit în 2011 la Cuvioasa Parascheva să-mi ajute în rezolvarea situației familiale. Nu peste mult timp, soțul a murit într-un tragic accident, acasă, unde a luat foc încăperea. N-am fost primită la înmormântare din cauză că am primit amenințări.

Eu îi fac parastasele și mă rog Bunului Dumnezeu pentru sufletul lui și pentru evoluția mea spirituală. Cred că rugăciunea și credința ne îndreaptă spre mântuire.

Viorica, Oradea

* * *

Relaţie nepotrivită

Fiul meu avea o relație nefericită cu o tânără care îl manipula, în sensul că ajunsese să ne urască; ne cerea mereu să-i facem casă spre

a se putea căsători cu ea. Într-o zi, și-a luat lucrurile și s-a mutat la ea.

Am venit și m-am rugat la Sfânta Cuvioasă Parascheva să ne ajute să se limpezească situația: dacă este dorința Bunului Dumnezeu, să rămână cei doi împreună, iar dacă nu este, să se clarifice totul. După câteva zile, fiul meu m-a sunat și mi-a spus că se întoarce acasă, fiindcă simte că nu poate să mai stea cu acea fată.

G.S.

* * *

Întoarcere acasă

Am 37 de ani, sunt căsătorit și avem doi copii.

Lucrez în Italia și, de câte ori vin în țară, trec prin Iașul copilăriei mele, ca să mă închin la Sfânta Parascheva. Ori de câte ori i-am cerut câte ceva, Sfânta m-a ajutat. În anul 2000, am luat examenul la școala de șoferi, fără nici o problemă. Mi s-au îndeplinit și alte cerințe legate de familia mea.

Mărturisesc sincer că, de câte ori mă rog la sfânta raclă, simt că mi se ușurează sufletul.

Dumnezeu să vă aibă în pază și să aveți grijă de această mare Sfântă dăruită nouă!

Ion și Mihaela

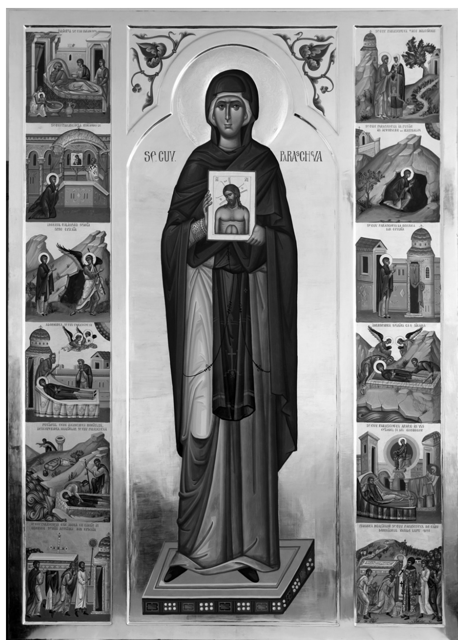
* * *



Închinători la racla cu moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva
și la racla cu moaștele Sfântului Cuvioas Teofil cel nebun pentru Hristos,
octombrie 2012

IX

Examene



Icoană pictată de Marius Ghinescu, și donată de Aurelia Gherghe în 2011, la împlinirea a 370 de ani de la aducerea moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva la Iași

Trebuie să mulţumim după fiecare reuşită

În 2006 am intrat la Facultatea de Economie și Administrare a Afacerilor, deși în timpul liceului am fost un elev de nivel mediu. La facultate am constatat că era destul de greu pentru mine, aveam colegi care erau foarte bine pregătiți, unii urmau a doua facultate. Am hotărât să muncesc și să cer ajutorul Sfintei Cuvioase Parascheva. Nu puteam ajunge înaintea examenelor, dar după fiecare reușită mergeam și-i mulțumeam Sfintei pentru ajutorul primit.

S-a întâmplat ca fratele meu să vină din Spania, nu-l văzusem de șase ani și deplasându-ne în altă localitate, la părinți, n-am avut timp

să merg la Mitropolie pentru a-i mulțumi Cuvioasei, așa că examenul următor nu l-am promovat nici a treia oară. Mi-am dat seama, cam târziu, de ce mi s-a-ntâmplat asta și am îndreptat greșeala. Cu ajutorul Sfintei, am susținut examenul de licență în domeniul economic, specializarea finanțe și bănci. Pe timpul facultății am mers și m-am rugat și la multe mănăstiri din țară, am participat la câteva sfințiri și resfințiri de biserici din diverse localități. Acum, împreună cu soția, mulțumesc Bunului Dumnezeu și tuturor sfinților pentru ajutorul primit.

Dumnezeu să ne ajute pe toți!

Ilie C., Iași

* * *

Sfânta îți împlinește sufletul

Ca studentă la Facultatea de Medicină, am întâmpinat dificultăți în susținerea unor examene grele.

Anul acesta, al III-lea, m-am rugat la Sfânta Parascheva, citindu-i acatistul. Am primit ajutorul ei și vreau să spun tuturor elevilor și studenților să aibă încredere în minunile Sfintei. De acum înainte am toată nădejdea atât în privința terminării cu bine a studiilor, cât și pentru tot cursul vieții. Sfânta îți curmă gândurile rele și îți împlinește sufletul.

Îi sunt recunoscătoare pentru toată viața, întrucât am simțit milostivirea și ajutorul ei.

Alexandra-Delia

* * *

Note maxime

Rugându-ne la Sfânta Cuvioasă Parascheva, am obținut nota 10 la examene și am reușit să intrăm la buget, acolo unde ne-am dorit: Facultatea de Medicină și Farmacie, specializarea balneo-fiziokinetoterapie.

Mulțumim, Sfântă Cuvioasă Parascheva, că te-ai rugat lui Dumnezeu pentru noi și ni s-au împlinit dorințele!

Alexandra și Bogdan, Fălticeni

* * *

Cuvioasa Parascheva este Sfânta care are grijă de noi toți, cei care ne rugăm nu doar când avem o problemă, ci de fiecare dată când putem și când avem nevoie de liniște.

Anul acesta, Sfânta m-a ajutat la proba de limba română de la bacalaureat. Nu repetasem poezia lui Eminescu, dar, fiindcă m-am rugat mult în ultima perioadă, la examen, ideile îmi veneau, parcă erau undeva așezate la rând, una după alta, încât am scris trei pagini și jumătate, iar notele de 9 și 10. Acestea pot fi considerate adevărate minuni pentru care îi mulțumesc Sfintei.

Ana-Maria, 19 ani

* * *

Emoţie

Eram studentă în anul al III-lea de facultate. Deși învățasem la examenul planificat, când am ajuns în fața foii cu subiectele de tratat, m-a cuprins o emoție puternică, nu puteam să mă concentrez și m-am blocat.

Spre finalul timpului, am reușit, pe scurt, să rezolv subiectele, dar nu era suficient pentru a promova. Am predat lucrarea, apoi, fără să mă uit în dreapta sau în stânga, am plecat. Unde? La Cuvioasa, pe care, așa cum m-am priceput, am rugat-o să mă ajute să trec examenul, fiindcă nu sunt o ființă rea. Am simțit în momentul acela o pace, o senzație plăcută, niciodată trăită astfel. A doua zi, eram promovată.

De atunci, oricând vin în Iași, mă simt datoare să-i mulțumesc Sfintei Parascheva.

Manuela, Tg. Mureș

* * *

S-a luminat mintea

În 1990, fiica mea s-a înscris la Facultatea de Automatică și Calculatoare din Iași. După ce au început examenele, am însoțit-o și, fiindcă nu cunoșteam pe nimeni, am mers la Mitropolie s-o rog pe Sfânta Parascheva să-i lumineze mintea la examen.

M-am așezat în genunchi la capul Sfintei, rugând-o, cu lacrimi, timp de patru-cinci ore, după care am plecat la facultate să văd ce a făcut fetița mea. Era acolo mare agitație între părinți și copiii care discutau despre subiecte foarte grele la matematici. Într-un târziu, apare fiica mea spunându-mi: „- Mamă, au fost foarte grele subiectele, dar le-am făcut pe toate; la început mi s-a întunecat mintea, însă, după un timp, o Putere și o Lumină de sus mi-au luminat mintea și am rezolvat toate problemele cu ușurință!”.

Acum, fiica mea este director în Iași, s-a căsătorit, are un băiețel și este foarte milostivă. Eu nu încetez a-I mulțumi lui Dumnezeu și sfinților pentru tot ajutorul primit, rugându-mă să ne ajute la mântuirea sufletelor.

Costina, Buzău

* * *

Locul meu nu era acolo...

După terminarea liceului, m-am rugat Sfintei Parascheva ca, atunci când voi da la facultate, să mă ajute să intru acolo unde-mi va fi locul.

Când a venit vremea, am dat admitere la Medicină, crezând că, acolo, voi fi împlinit, ajutându-i pe oameni. Spre marea mea dezamăgire, nu am reușit să intru la buget, deși am fost foarte aproape.

După doi ani, mi-am dat seama că, deși îmi doream foarte mult, locul meu nu era acolo. Acum sunt la o facultate în care mă simt cu adevărat împlinit, am terminat primii doi ani cu media 10. Reușesc să mă descurc doar cu banii din bursă, chiar îi mai ajut și pe părinții mei.

Acum cred cu adevărat că rugăciunile Sfintei au dat roade, căci minunile ei nu sunt doar pentru o clipă, ci durează în timp și nu poți să-ți dai seama decât atunci când simți că ai realizat ceva dorit în timpul rugăciunii.

Slavă Ție, Dumnezeule, și Sfinților Tăi!

Vasile

* * *

Reuşită prin muncă şi credinţă

În vara anului 2011, Dumnezeu mi-a dat răbdare și putere de a munci mult pentru a reuși intrarea la un liceu bun, dorit. În zilele examenelor, stresul devenise starea mea obișnuită, dar am rugat-o pe mama să mergem la Mitropolie în diminețile dinaintea desfășurării probelor.

Ajunsă la racla Sfintei, lacrimile au început să-mi curgă vorbindu-i de dorința mea și promițându-i că, dacă mă va lumina la examene, voi crede cu tărie și-i voi sfătui pe toți să fie buni creștini, că nu vor fi dezamăgiți.

Rezultatul este cel așteptat: am luat 10 la ambele examene, astfel, cu muncă și credință, dorința mi s-a împlinit...

Anonimă

* * *

Să cerem ajutorul Sfintei

Mereu m-am rugat la Sfânta Fecioară Maria, la Sfânta Parascheva, de aceea am avut parte de foarte multe minuni.

După ce am picat la prima sesiune de bacalaureat, la matematică, m-am rugat la Sfânta Cuvioasă, dar am muncit mult având și speranța ascunsă în sufletul meu că Sfânta îmi va fi alături. Am mers foarte liniștită, fără emoții și cu foarte multă încredere. Am obținut o notă neașteptat de bună. Îi mulțumesc Sfintei în care am avut deplină încredere. Important este să muncim, să-i cerem ajutorul și să credem cu adevărat în minunile ei.

Gina-Elena, Iași

* * *

Mulţumiri Sfintei Parascheva

În cei patru ani de facultate, Sfânta Cuvioasă Parascheva mi-a fost mereu sprijin și mângâiere. Mi-a ajutat la examene, chiar când nu mai aveam nici o nădejde în reușită.

La un examen dificil (o materie pe care nu reușeam s-o asimilez), învățasem bine doar un capitol și tocmai acela mi l-a dat. Am trăit emoții, știindu-mă incomplet pregătită și cam nesigură pe cele scrise. Abia după vreo trei săptămâni, profesorul ne-a adus lucrările și, considerând că am copiat, m-a verificat. În mod obișnuit, la emoțiile care m-au copleșit atunci, n-aș fi reușit să răspund corect la întrebări, dar Sfânta, ocrotitoarea mea, mi-a ajutat și am răspuns peste așteptările mele.

Sfânta Cuvioasă mi-a împlinit nu numai rugăciunile, ci și dorințele încă neexprimate.

O singură dată nu m-a ascultat Sfânta Parascheva, pentru că nu-mi era spre folos ceea ce eu ceream, ci ceea ce a urmat după pronia cea iubitoare de oameni a lui Dumnezeu și pentru rugăciunile Sfintei Parascheva.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate și mulțumiri Sfintei Parascheva!

Maria, Roman

* * *

Un 10 neaşteptat

Din frageda copilărie, am crezut în Dumnezeu, deși familia mea nu frecventa biserica. Când eram în clasa a VI-a, m-am mutat cu familia, de la Roman (orașul natal de care am fost atașată) la Iași. Cu toate că m-a tulburat, oarecum, această mutare, totuși, a venit bucuria de a merge să mă închin, mai des, la Cuvioasa Parascheva.

În clasa a VIII-a, mă pregăteam, intens, pentru admitere la liceu. Întâmpinam dificultăți la matematică, dar mă străduiam să fac față, rugând-o și pe Cuvioasa Parascheva să mă ajute. Pentru a ne familiariza cu atmosfera de examen, profesoara de matematică ne-a dat teza pe foi sigilate. După desigilarea lor, profesoara a rămas uimită, pentru că singura notă de 10 era a mea.

Am avut un sentiment deosebit pe care nu l-am uitat nici azi, pentru că a fost posibil totul datorită ajutorului de la Cuvioasa, la moaștele căreia am îngenuncheat cu dragoste și multă încredere.

Sfânta ne-a ajutat, apoi, la liceu, la facultate, unde am luat licența cu nota 9, pe timpul regimului comunist, când se învăța cu adevărat.

De atunci, merg, aproape zilnic, la Cuvioasa, rugându-mă cu copiii mei care au rezultate mai bune decât mine la învățătură.

În toate problemele de viață, de sănătate, cerem ajutorul Sfintei Parascheva. Acum patru ani, aveam niște tulburări care-mi dădeau senzația că sunt foarte suferindă, dar, cu ajutorul rugăciunilor, am scăpat doar cu produse naturiste.

Deci Cuvioasa Parascheva este grabnic ajutătoare!

Iulia-Silvia, Iași

* * *

Sfânta Parascheva – ocrotitoarea elevilor merituoşi

Depun mărturie la sfintele moaște că Sfânta Parascheva îi ocrotește pe elevii și studenții merituoși ori nedreptățiți.

Fiul meu, Mihail-Eugen, s-a calificat în 2006 la Olimpiada de Matematică de la Iași, iar rezultatele i-au permis să participe la barajele pentru Balcaniada de Matematică. Fiind în concediu, am venit la Iași, m-am rugat pentru el la moaștele Sfintei, deoarece a fost ponegrit public. Atunci n-am știut ceea ce am aflat peste câțiva ani, că în anul anterior a fost depunctat intenționat pentru a nu se califica pe țară. Ulterior în concurs a luat medalia de aur.

În anul 2009 am trecut special prin Iași să-i mulțumesc Sfintei, cu o floare. Când m-am întors am aflat că fiica mea, Ruxandra-Paula, studentă la Arhitectură, a primit bursa Erasmus, de un an, la o Facultate de Arhitectură din Barcelona. Are talent, muncește mult, dar nu credeam că va fi aleasă ea și nu unul dintre copiii unor familii de arhitecți.

Cred că studenții și elevii pot fi la un examen într-o dispoziție mai slabă ori mai inspirată. Dacă într-adevăr merită, prin rugăciune către Sfânta Parascheva, vor fi mai puternici și mai inspirați, iar nedreptățile vor fi compensate.

Ioan-Cristian Dumitrescu, București, septembrie 2011

* * *

Măicuța dragă

Măicuța Parascheva m-a ajutat la lucrarea de disertație la care am muncit mult. Profesoara nu voia să-mi accepte lucrarea, am întâmpinat mari dificultăți în comunicarea cu ea.

După ce m-am rugat la moaștele Sfintei Parascheva, a fost posibilă acceptarea lucrării mele.

Îți mulțumesc din suflet pentru tot ajutorul, măicuța dragă!

Violeta, 25 de ani

* * *

Sfânta Parascheva ne veghează mereu

Am terminat un liceu cu profil umanistic la Brașov ca șefă de promoție. Apoi am fost repartizată să lucrez undeva și să fac naveta zilnic. Dorind să urmez o facultate cu profil real din Iași, am învățat mult pentru admitere. Făcând o pauză de la învățat, am căutat o biserică pentru a mă reculege. Pașii mi i-au călăuzit Maica Domnului și Bunul Dumnezeu exact la Mitropolie.

Era pe înserat și moaștele Sfintei mi-au dat putere și îndrumarea să pot reține foarte multe informații în timp foarte scurt. Am reușit la examenul de admitere, apoi de-a lungul anilor veneam la sfintele moaște să mă rog.

Am terminat printre primii facultatea, iar Sfânta a continuat să mă ajute. Și fiul meu a studiat tot aici informatica.

Simțim cum Sfânta Parascheva ne veghează mereu.

Anonimă

* * *

O atingere ocrotitoare

Sfânta Parascheva m-a ajutat într-un moment în care aveam nevoie de Puterea divină. Venisem să mă rog pentru reușita la examenul de admitere la liceu.

În timp ce stăteam toți în genunchi, cu capetele plecate urmărind atenți rugăciunile preotului și murmurând sau spunând în gând și noi rugăciunile, am simțit o energie care mă încălzea și o atingere pe creștetul capului.

Sigur că nu era nimeni în picioare în jurul meu, nimeni nu m-ar fi putut atinge în acel moment. Puțin uimită m-am uitat în jur, dar am realizat că nu poate fi decât Sfânta care ne ocrotește și ne aude rugăciunile.

Știu că Sfânta m-a ajutat, fiindcă mulțumită ei am reușit la examen cu succes.

Ozana-Maria

* * *

Reuşită la examene

Eram într-o perioadă foarte dificilă, aveam foarte multe și grele examene, se apropia licența. Au fost zile de stres și nopți nedormite.

Într-o zi, câteva colege îmi propun să mergem la Mitropolie la Sfânta Parascheva.

Îmi doream de mult timp să ajung, dar parcă mă oprea cineva. M-am hotărât să merg indiferent de circumstanțe. M-am închinat rugându-mă pentru reușită, iar Sfânta mi-a îndeplinit dorința: am trecut cu foarte bine examenele, mi-am luat licența.

M.C.

* * *

Sfânta de la Iaşi – grabnic ajutătoare

A vorbi despre numeroasele minuni săvârșite de Sfânta Cuvioasă Parascheva este cea mai nobilă misiune ce îmi revine, pentru că eu am simțit deseori ajutorul ei minunat. Un lucru este sigur: „Sfânta de la Iași" – cum este cunoscută în popor, este grabnic ajutătoare dacă rugăciunile noastre sunt stăruitoare.

În 2001, fiind student în anul I, n-am prins cazare în cămin. N-am rezistat la prima gazdă, ne-am îndreptat pașii spre Mitropolie, unde am cerut insistent ajutorul Cuvioasei. Am simțit o pace lăuntrică după acatistul Sfintei și după stropirea cu agheasmă. Mama a oprit la întâmplare o doamnă, care, zâmbind, ni l-a recomandat tocmai pe fratele ei, pensionar în Iași. Sunt sigur că Sfânta Parascheva ne-a adus-o în cale pe această doamnă, pentru că ne-am înțeles de minune până la sfârșitul facultății.

În iulie 2009 a avut loc o altă mare minune, când am dat examenul de titularizare în învățământ. Deși mă pregătisem conștiincios la toate materiile, aveam mari emoții, pentru că eram 106 candidați înscriși pe doar două posturi. Cu toate acestea, m-am rugat din răsputeri la picioarele Sfintei, făcând niște promisiuni. Înainte de a intra în sala de examen, am citit Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva și al Sfântului Mare Mucenic Gheorghe – purtătorul de biruință.

Odată cu venirea subiectelor, cu ajutorul Cuvioasei, orice emoție a dispărut și am simțit atâta putere, încât am scris timp de 4 ore – 24 de pagini. Am ieșit îmbujorat și cu adâncă recunoștință față de Sfânta, mai ales că era într-o și de vineri, ziua ei.

Duminică m-a sunat o colegă spunând cu uimire că am luat 9,50, a doua notă pe județ. Am izbucnit în plâns de bucurie. Am obținut postul dorit și mărturisesc că și ulterior s-au văzut minunile Sfintei în viața mea: la vreme de necaz, de boală, de întristare, de transfer.

Nu-mi rămâne decât să mă alătur îndemnului Sfântului Apostol Iacov rostind: „Apropiați-vă de Dumnezeu și Se va apropia și El de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor, și sfințiți-vă inimile, voi cei îndoielnici” (Iacov 4, 8).

T. Gabriel-Dumitru, Pașcani

* * *

Emoţia întâlnirii cu Sfânta

Eram în clasa a V-a când am ajuns în Iași, venind dinspre Fălticeni, la prima întâlnire cu Sfânta Cuvioasă Parascheva. Eram la vârsta lipsită

de griji, când bunica mea mă îndruma pe calea bisericii, făcându-mi cunoștință cu tainele credinței.

Înainte de a păși în Mitropolie, am auzit că, atunci când ne întâlnim cu Sfânta, să ne punem o dorință. Aveam atâtea dorințe, încât nu le puteam cerne pentru a-mi rămâne vreuna mai importantă.

Cu cât mă apropiam mai mult de sfânta raclă, inima galopa, pentru că niciodată nu mai întâlnisem un sfânt.

Ajunsă lângă sfânta raclă, asupra mea se statornicise o adâncă liniște sufletească. Simțeam blândețe, mângâiere, iar inima își potolise goana și gândurile s-au limpezit. I-am spus, simplu, dorința: să mă îndrumi spre o facultate pentru a avea un loc de muncă decent. Fiind de la țară, participam, adesea, la munca de câmp, iar mama îmi spunea, mereu, să învăț bine ca să nu trudesc, din răsputeri, pe ogoare. Resursele materiale erau, și ele, limitate.

Anii s-au scurs, am absolvit liceul, apoi am decis să mă pregătesc pentru Facultatea de Farmacie. Eram conștientă că trebuie să intru la buget, pentru că altfel nu-mi permiteam, mai bine zis, nu mi-aș fi lăsat părinții la atâtea cheltuieli.

Cu o zi înaintea examenelor, am mers la a doua întâlnire cu Sfânta, cerându-i ajutor. După ce am predat teza, împreună cu o colegă, am început să fac autoevaluarea. Îmi ieșea doar 8,94, media unui test grilă care mi se părea că-mi deschide un lung drum spre dezamăgire, pentru că nu puteam atinge pragul bugetului. Lumea parcă se întuneca pentru mine, orice vis părea distrus. Ajunsă acasă, părinții mă susțineau și apărea o sclipire de speranță.

A venit și ziua verdictului: obținusem 9,19 și eram ultima persoană de la buget. Am plâns de bucurie, dar a fost cea mai fericită zi, de fapt o primă minune din viața mea. Unii ar crede că-i o banalitate, dar nu este așa, pentru că am simțit ajutor de Sus, pentru care mulțumesc enorm.

Sunt convinsă: fără Dumnezeu nimic nu-i posibil!

Anonimă

* * *

Rememorare a „clipei” în Nava Sfântă

Astăzi, 5 iulie 2012, de ziua mea, a rânduit Bunul Dumnezeu să fiu în acest sfânt lăcaș, care, pentru mine, reprezintă Nava Sfântă în parcurgerea „clipei” pe acest pământ.

Mă văd aici, cu peste 30 de ani în urmă, cu o vălijoară în mână și cu speranța reușitei la examenul de admitere la facultate. N-aveam unde găzdui, dar pașii mei au fost purtați aici. Am fost întâmpinată de o măicuță care m-a luat, cu dragoste, în „casa” ei. La examen, am reușit a cincea pe listă; parcă mi se deschideau toate în jur. Am avut de puține ori în viață sentimentul plutirii pe norul cel luminos, ca atunci.

Nu cred să fie cineva care să nu vină cu dragoste și smerenie la sfintele moaște, nădejdea noastră a tuturor.

Eugenia, Suceava

* * *



Baldachinul, racla și iconostasul Sfintei Cuvioase Parascheva, din Catedrala Mitropolitană – Iași

Redactor: Pr. Cezar Țăbârnă
Tehnoredactor: Alina Andrei
Design copertă: Lucian Dragomir
Prepress: Mariana Cojocaru
DTP: Leonard Lunguleac
Foto: Protos. Flavian Sârbu

Editura Doxologia, Cuza-Vodă 51, 700038, IAȘI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax: (0232)216694
http://editura.doxologia.ro, E-mail: editura@doxologia.ro